

తిరుపుల తిరుపతి దేవస్థానములు

సప్తగిల

సచిత్రమాసపత్రిక

ఫే 2020, పెల రూ.5/-

విన్దరోధగ్యము విష్ణుక్షరు...
- అన్నమయ్య

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు

శ్రీరామసుమి పర్వదినం సందర్భంగా 07-04-2020న

బంచిపట్ట, శ్రీకోదండరామాలయంలో జరిగిన శ్రీసీతారాముల కల్యాణమహాత్మవ దృశ్యాలు.

కరోనా లాక్డోన్ కారణంగా ల్యాక్షులు ఏకాంతంగా ఈ కల్యాణం నిర్వహించారు.

గీతాఖ్లోకార్థసారం

శ్లో : అపర్యాప్తం తదస్తుకం బలం భీష్మాభిరక్షితమ్ ।
పర్యాప్తం త్విద్ మేతేషాం బలం భీమాభిరక్షితమ్ ॥

(శ్రీమద్గవాటీత 01వ అధ్యాయం-10వ శ్లోకం)

ప్రతిపదార్థం: అపర్యాప్తం = అపరిమితమైన; తత్త్వం = అది; అస్తుకం = మనయొక్క బలం = సైన్యబలం; భీష్మాభిరక్షితమ్ = భీష్మనిచే లెస్సగా రక్షింపబడునది; పర్యాప్తం = పరిమితమైన; తు = కాని; ఇదం = ఈ; ఏతేషాం = పాండవుల యొక్క బలం = సైన్యబలం; భీమాభిరక్షితం = భీమనిచే జాగరూకతతో రక్షింపబడునది.

భాషణం: మన సైన్యబలం లెక్కింప వీలులేనిదిగా ఉంది. మనం పితామహుడైన భీష్మనిచే సంపూర్ణంగా రక్షింపబడుతున్నాం. కానీ, భీమనిచే జాగరూకతతో రక్షింపబడుతున్న పాండవసైన్యం పరిమితంగా ఉంది.

ధరణిసమస్తము దైవాభీసము

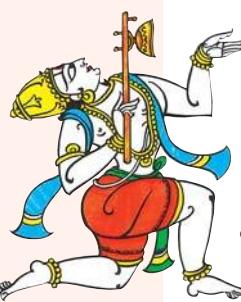
తక్కినవెల్లా తపాతపాలే
నిక్షపు శ్రీహారి నిజమగు తెలివీ ॥

ధరణి సమస్తము దైవాభీసము
పాఠ ప్రాణుల నేర్చుల బదవు
వరున తమంతనే వచ్చినవెల్లా
హారి కరుణని ముదమందుట తెలివీ ॥

కావలసిన పని కర్తృభీసము
వావిల నది కడవగ రాదు
దావతి కుదువక తప్పుల పారలక
భావము సంతసపరచుట తెలివీ ॥

పుట్టిన తనువులు భోగాభీసములు
అట్టిట్టిని తెలియగరాదు
గట్టిగ శ్రీవేంకటపతి సేవే
నెట్టున నమ్ముట నిజమగు తెలివీ ॥

(సంపుటం - 15, సంకీర్తనం - 77)

భగవంతుడే సహజమైన, జ్ఞానమనే వెలుగు.
సరామ్మనికి ఆత్మ అయిన శ్రీహారి సెఱుగక, తక్కిన శాస్త్రాలను,
కళలను ఎంత నేర్చినను అవి మనసులోని ఆరాటాలే గాని,
వ్యర్థాలు. లోకం దేవుని సంకల్యానికి వశమైంది. జీవుల
శక్తియుక్తుల వల్ల నడుచుట లేదు. జీవితంలో వచ్చిన
సన్మివేశాలన్ని స్వామి దయ అని భావించి సంతో
షించుట మంచిభి. పూర్వకర్తృఫలంగా వచ్చే పరి
స్థితులను దాటలేం. ఆకలికి మించి భుజింపక,
పాపాచ్చి చేయక ఎల్లప్పడూ సుఖింగా ఉండడమే
నిజమైన తెలివి. దేవుడిచ్ఛన శలీరాన్ని అతని సేవక
వినియోగించాలి. వ్యక్తిగతసుఖం కోసం వినియో
గింపరాదు అని తెలియజేశాడు అన్నమయ్య.

అంతర్వాయిక అక్షర నీరాజనం

- శ్రీ శివేగారి చిన్నిక్కణ్ణ, 6300318230

కలియుగవైకుంరంలోని, శ్రీనివాసుని పాదాలచెంత దేదీప్యమానంగా విరాజిల్లతూ అనేకానేక విషయాలు తెలియజేసే సప్తగిరి మాసపత్రిక నెల నెలా చదవడవం అపూర్వ అనుభూతి. ఆధ్యాత్మికచింతన, మధురానుభూతి కలిగించి మనసు రంజింపజేసే భక్తిపూర్వకదోలికలు ప్రతి పేజీలోనూ పొందుపరిచే వైనం అద్వితీయం.

‘సప్తగిరి’ మాసపత్రిక ఒక్క తెలుగులోనే కాకుండా ఇంగ్లీషు, హిందీ, తమిళం, కన్నడం, సంస్కృతం భాషల్లో కూడా ప్రచురితమై అశేషంగా అందరి మనుసలు పొందుతూ ఉండటం విశేషం.

పురాతన దేవాలయాల చరిత్ర, వైభవం, తిరుమల తిరుపతి అనుబంధాలయాల ప్రత్యేక కథనాలు, దేశంలో ఇతర ప్రదేశాలలో ఉన్న ఆలయాల చరిత్ర ఎంతో వివరణ త్వకంగా తెలియజేస్తూ తిరుమల శ్రీవారి మరియు తిరుచానూరు అలిమేలుమంగమ్మ వారి నిత్యోత్సవాలు, వారోత్సవాలు, పక్షోత్సవాలు, మాసోత్సవాలు, సంవత్సరోత్సవాల

సమాహరంగా అధ్యాతమైన చిత్రాలతో ‘సప్తగిరి’ పత్రిక చూపరుల కళలు తిప్పకోనీయదంటే అతిశయోక్తి కాదు. ప్రతి పేజీ వర్ణాలతో చూడముచ్చట గౌలిపే ‘సప్తగిరి’ మాసపత్రిక సోయగాలు అన్ని ఇన్నీ కాదు.

హిందూ సంప్రదాయ ధార్మికవైషణేష్టాన్ని, మన భారతీయశిల్పకళావైభవాన్ని, ప్రకృతి రమణీయతను మదిలో పొందుపరిచే చెరగని చిరునామా ‘సప్తగిరి’ మాసపత్రిక.

పురాణ ప్రవచనాలు, సంకీర్తనార్థానలు, అర్పక స్వాముల మంత్రాలాలు, అక్షరాల రూపంలో సకల జనుల కందించే గొప్ప వరప్రసాదం ‘సప్తగిరి’ మాసపత్రిక.

వివిధ ప్రాంతాల్లో జరిగే ఉత్సవాలు, ఊరేగింపులు, నదీస్నేహాలు, చిన్నపిల్లలకు బాలప్రబోధం, వేదపురాణం ఎన్నో ఎన్నో ఈ పత్రికలో స్థానం సంపాదించడం, అతి తక్కువ ధరకే అందరికీ వెసులుబాటు ఉండేట్లు చేయటం మాటలలో చెప్పునలవి కాదు.

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు, తిరుపతి

‘సప్తగిరి’ చందాదారులకు విజ్ఞాపితా

సప్తగిరి మాసపత్రిక చందాదారులకు ప్రతినెల సకాలంలో చేరడానికి అనేకచర్యలు తీసు కుంటుస్తు సంగతి పారకలోకానికి విధితమే! ఈ క్రమంలో చందాదారుల చిరునామాల క్రమ బట్టికరణకు అనేకచర్యలు తీసుకుంటున్నాం. చందాదారులు ఈ విషయాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని ఈ క్రిందివిధంగా ప్రధానసంపాదకకార్యాలయానికి తెలియజేయవచ్చు.

- 01) ‘సప్తగిరి’ మాసపత్రికకు సంబంధించిన సలహాలు / సూచనలు / ఫిర్యాదులు sapthagiri_helpdesk@tirumala.org ద్వారా తెలియజేయవచ్చు.
- 02) సప్తగిరి చందాదారుల చిరునామాల క్రమబట్టికరణకోసం 0877- 2264543 ఫోన్ నెంబరుకు చందాదారులు తమ పూర్తి చిరునామాను పిన్కోడ్, సెల్ఫోన్ నెంబరుతో సహి కార్యాలయ పనివేళల్లో (ఉ.10.30 గంల నుండి సా.5.00 గంల లోపు) మరొకసారి తెలియజేయగలరు.
- 03) పై ఫోనునెంబరుద్వారాగానీ, sapthagiri_helpdesk@tirumala.org ద్వారా గానీ తెలుపగలరు.
- 04) ఆన్‌లైన్ చందాదారులు తమ పూర్తి చిరునామాలను క్రమబట్టికరణకోసం తి.తి.దే. వెబ్‌సైట్‌ద్వారా మరొకసారి తెలియజేయంది!

- ప్రధాన సంపాదకుడు

వేంకటార్థిసమం స్థానం
బ్రహ్మందే నాస్తి కించన,
వేంకటేసమో దేవో
న భూతో న భవిష్యత్తి ॥

గారప సంపాదకుడు
శ్రీ అనిల్కుమార్ సింఘూల్, ఐ.ఎ.ఎస.,
కార్యాల్యహాసాధికారి, త.టి.ఎస్టాసములు.

ప్రమరణక్రూ-ప్రధాన సంపాదకుడు
డా॥ కె.రాధారమణ, ఎం.ఎ., ఎం.ఫిల్, పిఎస్.డి.

సంపాదకుడు
డా॥ వి.జి.చీక్కలింగం, ఎం.ఎ., పిఎస్.డి.

ఉపసంపాదకుడు
డా॥ కంపలై రవిచంద్రన్,
ఎం.ఎ., ఎం.ఫిల్, పిఎస్.డి.

ముద్రాపకుడు
శ్రీ అర్.వి.విజయకుమార్, ఐ.ఎ., ఐ.జి.,
ఉపకార్యాల్యహాసాధికారి (ప్రమరణలు & ముద్రాలయం),
ఎ.ఎ.ఎ., ఆరుపలి.

ఘటటర్లు
శ్రీ పి.ఎన్.శేఖర్, పిఎస్.రావ్. క.క.డి.
శ్రీ జ.వెంకటరమణ, సపయాటిశేఖర్. క.క.డి.

ఇతర వివరాలకు
ఫోన్ నెంబర్లు
0877-2264543
0877-2264359
0877-2264360

విడి ప్రతి : రూ. 5/-
సం॥ చందా : రూ. 60/-
జీవిత చందా : రూ. 500/-
విదేశాలకు సం॥చందా : రూ. 850/-

వసంతాల
తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానముల సచిత్ర మాసపత్రిక

నవ్వరి

సంపుటి : 50

మే, 2020

సంచిక : 12

ఈ నెలలో....

అంతరాయమికి అక్షర సీరాజనం	04
సనాతన ప్రాందవ ధర్మప్రచారంలో... ‘సప్తగీలి’ మాసపత్రిక	07
శ్రీకృష్ణభగవద్వీజయం	11
సందేహిలు - సమాధానాలు	12
అమ్మ ఎంతో.. అన్నమయ్యా అంతే...!!	13
కర్మజూమి	16
నమో నరసింహ!	17
మధురకవి ఆశ్వారు	20
విష్ణువీక్షణే విశ్వాశకుడు	22
అన్నమయ్య జీవితచలత	25
బిష్టేత్తులం... తిరుమల	31
ఆద్యాత్మిక సిలి	33
శ్రీరాముదూతం శిరసా నమామి!	34
ఆనందరహస్యం	37
శ్రీపేరుంది సమేత శ్రీకలివరదరాజస్వామి ఆలయం, సత్త్వాద	38
పుంసనవుత్తతం	40
పగతీర్పుకోవడానికి కొడుకా...!	42
మనం అనుకుంటే సరపోతుండా?	44
ఆరోగ్యవజ్జం - ఖర్జారం	45
పారిదాన వాళ్ళయంలో శ్రీవేంకటాచలాభీశుడు	46
వెంగమాంబ వర్షానల్లో శ్రీవేంకటేశ్వరుడు	48
సంస్కృతం నేర్చుకుండాం..!!	51
ముఖుచిత్తం : వినరోభాగ్యము విష్ణుకథ...	
వెనుక చిత్తం : శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామి సన్నిధిలో మాతృత్వి తలగిండ వెంగమాంబ	
జందులోని వ్యాసాలు, అభప్రాయాలు	
రచయితల వ్యక్తిగతమైనవి. వాటికి	
తిరుమల తిరుపతి దేవస్థాన యాజమాన్యం	
బాధ్యత వహించదు.	
24 గంటలూ పనిచేసే త.టి.డి. కార్లెసింటర్ ఫిల్స్ నెం.	
0877-22777777 22333333	52

వెబ్సైట్ - www.tirumala.org

సప్తగీలి మాసపత్రిక సంఖయాలు / సూచనలు / ఫిర్మాలు -
sapthagiri_helpdesk@tirumala.org; ద్వారా తెలియజేయపచ్చ.

‘సప్తగిలి’ స్వర్ణిత్వ రుభవేత్... ...

మనిషి జీవనంలో ఆధ్యాత్మికం, లొకికం జోడెద్దులు కట్టిన బండివంటిది. అప్పుడే జీవనం సుఖంగా సంతృప్తిగా ప్రశాంతంగా సాగుతుంది. మానవుడికి సంపాదన అవసరమే. దాంతో పాటు ఆధ్యాత్మికత పట్ల కూడా సరైన అవగాహన ఏర్పరచుకోవాలి. దైవ ప్రీతి, పాపభీతి వంటి మంచి లక్షణాలను అలవరచుకోవాలి. హృదయంలో ప్రేమ, క్షమ, కారుణ్యం ఉండాలి. పదిమందికి ప్రేమతో మనం ఉపయోగపడాలి. బండికి గల రెండు చక్కాలుగా, పక్షికి గల రెండు రెక్కలుగా లోకిక, ఆధ్యాత్మికతలను సమపాటలో మేళవించగలిగితే ఉన్నతమైన, ఉత్తమమైన జీవనవిధానం ఆవిష్కృతమౌతుంది. ఇదంతా సాధించటానికి ఓ చోదకశక్తి అవసరం అవుతుంది. ఈ కొరతసు ‘సప్తగిలి’ తీరుస్తోంది. ఇది అతిశయోక్తి కాదు. అలంకారిక ప్రయోగం అంతకన్నా కాదు.

‘సమాజశేయస్తే సాహిత్యానికి పరమార్థం’ అని పెద్దలు చెప్పిన మాటను అక్షరసత్యం చేస్తున్న అతికొద్ది పత్రికల్లో శిఖరస్తానంలో ఉన్న పత్రిక ‘సప్తగిలి’ అని నిస్సంకోచంగా చెప్పవచ్చు. తిరుమలగిరుల సార్వభౌముడి లీలా విశేషాలు లక్ష్మాది భక్తుల హృదయాల్లో ముద్రించి, చేరవేస్తున్నది పత్రిక. ఆ అక్షరాల్లో నిండినిబిడీకృతమైన శ్రీస్వామి వారి అనంతశక్తిని కూడా వారికి అనుభవింపజేస్తుంది. ‘అక్షరానాం అకారోస్తే’ అన్నారు కదా స్వామి. ఆ మాట పొల్లు పోకుండా, పత్రికలోని ప్రతి పుట్టా, శ్రీస్వామివారిపాదాలకు అక్షరార్థం చేస్తుంది. ఆ ప్రసాదాన్ని యాభై ఏళ్లగా, నిర్విరామంగా భక్తులకు అందిస్తోంది.

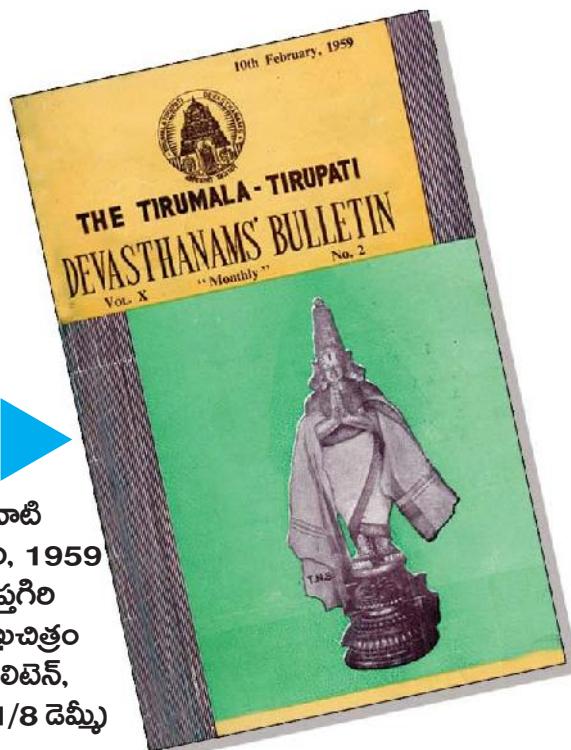
తిరుమల యాత్ర అంటేనే ఒక దివ్యానుభూతి! ఒక ఆనందం. ఒక పరమానందం అందుకే తిరుమల యాత్రికులకు ఓ ప్రత్యేకత ఉంది. స్వామికి మొక్కుకుని, ఆ మొక్క తీర్చుకోవటానికి ఇంటి వద్ద బయల్దేరిన క్షణం నుంచి మళ్ళీ యాత్ర సంపూర్ణమయ్యే వరకు గోవిందనామాన్ని జపిస్తునే ఉంటారు. ‘కలో స్వరణా నృత్యిః’ అన్నారు కదా స్వామి. అలా, స్వరణంతోనే భక్తులను భవసాగరాలను దాటిస్తున్నాడు వేంకటపతి. అయినప్పటికీ మానవులం కదా.... లోకికబంధాలు తప్పవు. ఎంతవద్దకున్నా, పదిలించుకోవాలన్నా ‘మాయ’ను దాటిపోవటం తేలికైన పని కాదు. అందుకే ఆ పనిని కూడా స్వామే స్వయంగా భుజాన వేసుకున్నాడు. భక్తుల్ని తరింపజేయటం కోసం స్వామి ఎన్ని కష్టాలైనా పడతారు. ఏ పన్నెనా చేస్తారు. అందుకే... యాత్ర పూర్తిచేసుకుని, ఇంటికి ప్రయాణం చేసే భక్తుల వెంట తోడుగా సప్తగిలిశుడు ‘సప్తగిలి’ రూపంలో బయల్దేరుతాడు. చేయి పట్టుకుని, వారి చేత సప్తగిలిని పట్టించి, నోరా నామాన్ని పలికించేలా చేస్తారు. అదీ కొండలరాయడి కొండంత ఘనత.

స్వామిని దగ్గరగా దర్శించుకున్నామన్న అనుభూతి కలిగించే చిత్రాలు భక్తపారకుల మనసుల్ని కట్టిపడేస్తాయి. ఉద్దండులైన పండితుల రచనలు పత్రికను ఆమూలాగ్రం చదివిస్తాయి. ఆ యా సందర్భాల కనుగుణంగా సంచికలో ఏ వ్యాసం ఇస్తే సమయాచితంగా ఉంటుందో యోచించి, ఎంపిక చేసి అందిస్తున్న పత్రికగా విశేష పారకాదరణ పొందడం ఆనందించదగిన విషయం. సప్తగిలి పత్రికా సిబ్బంది కూడా ఉద్యోగాన్ని ఉద్యోగంగా కాకుండా, వేంకటపతి చరణసేవ చేసే మహాద్వాగ్యంగా, ఒక సదవకాశంగా భావించి వీరందరూ చేస్తున్న సేవ భక్తుల హృదయాలను కొండలరాయని కరుణాసముద్రంలో మునకలు పెట్టించి పుణ్యస్తానాలు చేయస్తోంది. భక్తుల అనుభవాలు, అధికారుల సూచనలు, మార్గదర్శకాలు, భక్తుల సమస్యలకు పరిష్కారాలు, తిరుమల యాత్రకు మార్గదర్శనం, ఆలయంలో స్వామికి జరిగే అర్పనాది కైంకర్యాలు, ఉత్సవ విశేషాలు, ఆలయంలో జరుగుతున్న అభివృద్ధి కార్యక్రమాలు, మాన విశేషాలు... వేటికవే సముస్తతంగా పత్రికలో ఒద్దికగా కుదిరి కూర్చుంటాయి. ఏకబిగిన భక్తుల చేత పత్రికను చదివింపజేస్తాయి.

‘సప్తగిలి’ అసాధారణ పత్రిక. వేంకటాచల రమణుడి లీలా తరంగిణి. అది అనంతమైన భక్తిభావరురి!

రుజులలో సత్యవర్తన, సదాచారం, ధర్మచరణ వంటి వాటిని ప్రేరేపించి ముందుకు నడిపించే విషయంలో ధార్మిక పత్రికల స్థానం ప్రత్యేకం. అందులోను తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం ప్రచురిస్తావన్ను 'సప్తగిరి' ధార్మిక మాసపత్రిక స్థానం మరింత విశిష్టమైనది. ఈ పత్రిక పూర్వాపరాలను పరిశీలిద్దాం!

నాటి
ఫిబ్రవరి, 1959
సప్తగిరి
ముఖుచిత్రం
(బులిపోన్,
సైజ్ - 1/8 డెమీ)

శేషాచలపతి ఐన శ్రీనివాసుని దర్శించ వేళ్ళ వేలాది యాత్రికులకు దేవస్థానం చేస్తున్న, చేయనున్న సౌకర్యాల వివరాలను ప్రపంచంలో నలుమూలల్లో భక్తులకు తెలియజేయటంతో పాటు క్షేత్రమహిమ, తదితర చౌరాణిక, వైదిక విజ్ఞానాన్ని ప్రబోధించి ఆస్తికులలో ఆధ్యాత్మిక రోచన్న లాచిచ్చనుంగా వెలగటానికి తోడ్పడేటం దుకు 1949వ సంవత్సరంలో తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం ఒక ప్రచార సాధనం ఏర్పాటుకు శ్రీకారం చుట్టింది.

దాని ఘలితంగా ఏప్రిల్ 1949వ సంాలో కరపత సదృశ్యమైన పత్రిక వెలువడింది. అప్పుడి ప్రచార మాత్రంగా ఉండేది. దానిపేరే దేవస్థానపు "బుతెల్సెన్".

అనంతంగా ఈ వేంకటేశ్వర సేవ కార్యక్రమం దినదిన ప్రవర్ధమానమై దేవస్థాన సమాచార ప్రసారంతో పాటు, పలువురు దిగ్దంతుల్లాంటి పండితుల సహకారంతో ఆర్ధ విజ్ఞానంలో ఉత్తమ అధ్యాత్మిక సాహితీ శారభాలను 1961వ సం॥ వరకు వెదజల్లింది. ఈ మధ్యకాలంలో శ్రీవేంకటేశ్వర ప్రాచ్య పరిశోధనాలయం కూడా దేవస్థానం అధీనంలో ఉండటంతో, అందరు పండితుల మన్మహానులు వ్యాసరూపంలో పత్రికకు కావలసినంత పరపతిని, ప్రణాళికను సమకూర్చాయి. నిజానికి దేవస్థానం నుండి లోగడ వెలువదిన గ్రంథాలలో అధికశాతం మొదట మాసపత్రికలో వెలువది తర్వాత గ్రంథరూపాన్ని సంతరించుకున్నాయని చెప్పటం సత్యమైన మాట!

మొక్క మాను కావటం, పూవు కాయ కావటం రివాజు. అలాగే, ఈ పత్రికను కేవలం తిరుపతి యాత్రా సహాయిని స్థాయిలోనే నిల్చుకుండా, దీన్ని, మహోజ్యుల ఆధ్యాత్మికతా ప్రసారణ ప్రతీకగా నిలిచే మాసపత్రికగా తీర్చిదిద్దాలనే ప్రయత్నం 1961వ సం॥ నుండి ప్రారంభమైంది.

‘బులెటీన్’ దేవస్థాన మాసపత్రికగా, వార్తాపత్రికల నిబంధనలకునుగుణంగా పేరును సంతరించుకొన్నది ఈ 1961వ సంవత్సరంలోనే.

దీని కార్యరూపమే ఒక సంపాదకుణ్ణి, అనుబంధ సిబ్బుందిని 1963వ సం॥లో నియమించటం. దీనివల్ల పత్రికమైన, దాని ప్రగతి విషయంలో ప్రత్యేక శ్రద్ధతీసుకునే అవకాశం కలిగింది.

అనాడు పత్రిక ప్రతులసంఖ్య 3000 మాత్రమే. చిన్న ఆకృతిలో (1/8 డెమీ) ఉన్న ఈ పత్రిక ఆ రోజులలో చందాదారులకు ఇవ్వటంతో పాటు, తిరుమల, మద్రాసు, హైదరాబాదు, బెంగళూరులలో పత్రిక విక్రయం జరుగుతుందేది. ఆంగ్గం, తమిళం, తెలుగు, కన్నడ, హిందీ భాషల వ్యాసాలన్నీ చిన్నచిన్నవిగా ప్రచరితమౌతుందేవి.

ఆశించిన ఘలితాలు కొంతైనా పొందాలంపే పత్రిక ఉనికి పదిమందికి తెలియాల్సిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. ఈ ప్రణాళికకు ప్రారంభంగా పత్రిక విక్రయాన్ని తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానానికి ఆనాడున్న ధర్మశాలలు,

దేవాలయాలు, సమాచార కేంద్రాలలో 1966వ సంవత్సరం జూలైలో ప్రారంభించటం జరిగింది. విక్రయకేంద్రాలు మూడు నుండి పన్నెందుకు వచ్చి ఆ పైన విస్తరణ పొందాయి. దీనివల్ల పత్రిక ప్రతుల సంఖ్య కూడా పెరిగింది.

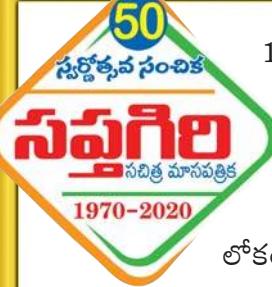
దేవస్థాన విధాన ప్రచారం, ఆర్షవిజ్ఞాన ప్రసారం ఆశయమైనప్పుడు ఈ పరిధి పలు ప్రాంతాలలో విస్తరించక తప్పదు. అందువల్ల పత్రికను, కమీషన్మీద ఇతరవ్యక్తుల ద్వారా అమ్మించే విధానాన్ని 1967 ఏప్రిల్ నెలలో అమలు చేయడం జరిగింది.

ఒహుభాషాయతంగా వెలువడిన దేవస్థానపత్రికను 1970వ సం|| జనవరి నుండి ఇంగ్రీషు, సంస్కృతం అన్ని పత్రికలకు అంతర్జాగంగా పత్రికను తెలుగు, తమిళం, కన్నడం, హిందీ భాషా పత్రికలుగా వేరుచేసి విడుదల చేయటం జరిగింది. దీనివలన ఆ భాషా పత్రిక ఆ యా భాషాప్రాంతాలలో మారుమాలలకు చొచ్చుకునిపోయే అవకాశం కల్గింది. అంటే స్థిర ప్రాతిపదికమైన పత్రికను రూపొందించే విధానం 1966 వ సం|| నుండి 1970 వ సం|| వరకు దశలవారీగా జరిగిందన్నమాట.

1949 వ సం|| నుండి 1970వ సం|| వరకు అంటే దాదాపు 20 సంవత్సరాలపాటు పత్రిక పత్రికానంప్రదాయానికి అనుగుణంగా, స్వావలంబకమైన సాంకేతికమైన పేరేదీ లేనట్లుగానే పెరుగుతూ వచ్చింది. 1970వ సం|| జూన్లో, ఏడుకొండలకు సాంకేతిక పత్రికగా, ‘బులెటిన్’గా పుట్టి పెరిగి **‘సప్తగిరి’** పత్రికగా అవతరించింది. నాటి నుండి ఈనాటికి అంతటి చరిత్ర ఉంది ఈ పత్రికకు.

ఇక్కడినుండి పత్రికగతిలో గణనీయమైన మార్పులు తీసుకురావడం జరిగింది. ఇన్ని ఏళ్ళ పాటు చిన్నపత్రికగా ఉంటూ వచ్చిన ఈ పత్రికను ఏప్రిల్ 1972వ సం||లో 1/4 క్రోన్ పరిమాణంలోకి తీసుకురావటం జరిగింది. ఇంగ్రీషు, సంస్కృతాలు అన్ని పత్రికలకూ సమానంగానే ఉండేవి. కానీ, అక్కరలేని వారిపై రుద్దనక్కర లేకుండా ఉండేందుకు వివిధ భాషల పత్రికలు ఆ భాషా ప్రాంతాలలో గణనీయస్తిని పొందేందుకు వీలుగా జనవరి 1975వ సం|| నుండి ఇంగ్రీషు భాషా భాగాన్ని వేరుచేసి ఐదుభాషల్లో పత్రికలు విడివిడిగా విడుదల చేయటం జరిగింది. ఈ పద్ధతివల్ల ప్రతి సప్తగిరి, రెండవ భాషా పత్రికతో సంబంధం లేకుండా ముందుగా విడుదల అయ్యే అవకాశం ఎర్పడింది.

1975వ సంగా ఆగష్టలో పత్రికను
1/4 క్రోన్ నుంచి 1/4 డెమ్మీ
సైజుకు మార్చటం జరిగింది.

సప్తగిరి మానసపత్రిక పాఠక
లోకంయొక్క ఆదరణతో దినదినప్రవర్ధ
మానమై విస్తరించింది. ఇందులో భాగంగానే
2014 ఏప్రిల్ మాసం నుండి సంస్కృతభాషలో కూడా
పత్రిక రావడం ప్రారంభమైంది.

2016 జనవరి నుండి సప్తగిరి పత్రిక 6 భాషల
(తెలుగు, తమిళ, కన్నడ, హిందీ, ఇంగ్లీషు, సంస్కృతం) లోను పూర్తి రంగులలో సచిత్ మానసపత్రికగా వెలువదు
తోంది. కేవలం 3000 ప్రతులతో ప్రారంభమైన సప్తగిరి
పత్రిక ఇంతింతై వటుడింతయై అన్నట్లు ఈనాటికి 2,00,000
ప్రతుల సర్వ్యాలేషన్కు చేరుకుంది. ప్రస్తుతం అత్యధిక
సర్వ్యాలేషన్ కలిగిన ఆధ్యాత్మిక పత్రిక సప్తగిరి కావడం
సంతోషదాయకం.

ఈ కృషి, వృధ్ఛి, తత్పరితం ఏ వ్యక్తికో చెందింది
మాత్రం కాదు. దేవస్థాన కార్యానిర్వహణాధికారులందరూ
బొక్కరు తమ తమ బాటులలో సప్తగిరి ప్రగతికి తోడ్పడ్డా
రనటంలో సందేహం లేదు.

ప్రారంభించిన నాటి నుండి సప్తగిరిపత్రిక ధార్మ
కతా, ఆధ్యాత్మికతతో పాటు, ఇతరత్ర ఉండే పుణ్యక్షేత్రాలను
గురించే, దైవతాల్చి గురించే- త్రివిధమతాచార్యుల విశేషాలూ,
సిద్ధాంతాలూ భక్తి మార్గాలూ- అవి సమాజానికి
ఎలా ఉపయోగిస్తున్నాయనే విశేషాలు, భక్తిమార్గాలూ,
భక్తులవరిత్రలూ, ధార్మికతాత్మిక గ్రంథాల పరిచయాలు-
సులువైన భాషలో సమాజానికి అందిస్తుంది. అంతేగాక-
లీవారి ఆలయంలో, అనుబంధ ఆలయాల్లో జరిగే ఉత్సవ
విశేషాలూ, పూజాకైంకర్యాలూ, పండుగల ఆచరణ విధా
నాలూ, మున్సుగు విశేషాలూ ఈ పత్రికలో సందర్భాను
సారంగా ముద్దింప బడుతూ ఉంటాయి.

దేవస్థానం పత్రికకు- సప్తగిరులకూ, సప్తగిరీశ్వరు
నికి ప్రతీకగా ‘సప్తగిరి’ అనే పేరుంచారు. ఈ పేరు
వినగానే, సప్తగిరిశుద్ధా, సప్తగిరులనే మదిలో మెదుల్లాయి.
కాలానుగణంగా ఎన్నో భక్తిపత్రికలు ఎన్ని వస్తున్నా - ఈ
పత్రిక మాత్రం తన ఉనికిని తాను నిల్చుకొంటూనే ఉంది,
శిష్టసాహిత్యం నుంచీ, విశిష్టసాహిత్యం వరకూ ఆధ్యాత్మిక

తకు ప్రాముఖ్యమిస్తాండే విశిష్టపత్రిక ‘సప్తగిరి’. బాలలకూ,
పెద్దలకూ కూడా ఆనందాన్ని, జిజ్ఞాసనూ పెంచే ఉత్తమ
పత్రిక ‘సప్తగిరి’.

ఇప్పటికి ‘సప్తగిరి’ మానసపత్రిక ప్రారంభించి 50
వసంతాలు 2020 సంగా ‘మే’ నెలకి పూర్తి చేసుకోంటోంది.
ఈ సందర్భంగా 2020 జనవరి సంచిక నుండి సప్తగిరి
మానసపత్రికలో అనేకమార్పులు తీసుకురావడం జరిగింది.
ఈనాడు నాటిన విత్తనాలు... రాబోవు రోజుల్లో వృక్షాలవు
తాయి. దేశభవిష్యత్తు ఉజ్జలంగా వెలుగొందాలంటే...
పిల్లలు మానవీయవిలువలతో ఎదగడం ఎంతో అవసరం.
తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం ఈ దిశగా అడుగులు
వేస్తోంది. పిల్లలకోసం ప్రత్యేకంగా ‘బాలసప్తగిరి’ అని ఇర
వైపుటల 1/8 డెమ్మీ సైజులో, ప్రతినెలా ఆరుభాషలకు అను
బంధంగా మార్చి, 2020 నుండి తీసుకురావాలని తిరుమల
తిరుపతి దేవస్థానం నిర్ణయం తీసుకుంది. దాససాహిత్యం,
ఆశ్వారసాహిత్యం, హిందూ దేవశ్శులు, బాలసీతి, చిత్రకథ,
క్రీజ్, చిత్రలేఖనం మొదటి పిల్లలభాషలో ‘బాలసప్తగిరి’ వస్తు
న్నది. బాలబాలికల్లో మన సంస్కృతిపట్ల, ధర్మపట్ల, పురా
ణాలపట్ల, భగవంతుని పట్ల, పెద్దలపట్ల చక్కని అవగాహన
కలిగించటానికి, ఆధ్యాత్మిక అలోచనల్ని పెంపాందించ
టానికి ఈ ‘బాలసప్తగిరి’ని ప్రారంభించింది.

ఎందరో కవులు, రచయితల స్పృజనాత్మక రచనలతో
మన ఆధ్యాత్మికరంగం సుసంపన్నుం కావటంలో ఆ యా
కవులు, రచయితల పాత్రతో పాటు ఆ రచనల్ని ప్రచురిస్తున్న
పత్రికల పాత్ర కూడా ఎంతో ఉంది. రచయితలోని భావాన్ని
లక్ష్మాది మందికి తెలియజ్ఞు, ఇప్పటికీ మన సమాజంలో
ధర్మం, న్యాయం వంటి విలువలు సమున్వయింగా నిలవటా
నికి పత్రికలు కూడా తమవంతు కర్తవ్యాన్ని నూరుశాతం
నిర్వహిస్తున్నాయని నిస్సందేహంగా చెప్పవచ్చు. ఆధునికత
ఎంతగా విస్తరిస్తున్నప్పటికీ ఆధ్యాత్మిక పత్రికలకు ఆదరణ
తగ్గకపోగా, మరింతగా పెరగటం నిజంగానే ఓ ఘనత.
అందులోనూ మన ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతికి ప్రతీక ‘సప్తగిరి’
పత్రిక! పదులనంబ్యలో ఇతర ఆధ్యాత్మిక పత్రికలు మన
రాష్ట్రంలో ఆవిర్భవించి ఉన్నా, వీటన్నింటిలోను నిస్సం
దేహంగా అగ్రతాంబాలం అందుకుంటున్న పత్రిక ‘సప్తగిరి’
మాత్రమే! ఎందుచేతంటే, ఆ పత్రిక అనునిత్యం ఆనంద
నిలయుణ్ణి స్వరింపజేస్తున్న సప్తగిరులకు ప్రతీక గనుక!!

శ్రీకృష్ణబోష్ ద్వాజయం

- డా॥ వుయ్యారు లక్ష్మీనరసింహరావు, 89198 32285

హంసుడు : శంకరా! భక్త

జనచిత్తవంకరా!

దిభకుడు : చంద్రశేఖరా! సకలదైవతలోకశేఖరా!

హంసుడు : నిగమల్చి పరిపూజిత చరణారవిందా!
నగరాజకుమారీప్రణయునందా!

దిభకుడు : మృదుమధురభాషాప్రవీణా!
వరదానవిద్యాప్రవీణా!

ఇద్దరు : నీ దర్శనభాగ్యంచేత ధన్యలమయ్యాము తండ్రి!

శంకరుడు : భక్తవతంసులారా! మీ సుదీర్ఘ తపస్సు ఫలిం చింది. వరాలివ్వటానికి వచ్చాను. ఏం కావాలో కోరు కోండి రాజనందనులారా!

హంసుడు : అంబికానాథా! మొదటివరంగా అమర సైన్య ధిపతులవల్ల గాని, అసుర సైన్యధిపతులవల్ల గాని, ఆయుధాలవల్లగాని మాకు మరణం లేకుండా అను గ్రహించు ప్రభూ!

శంకరుడు : తథాస్తు!

దిభకుడు : రెండవ వరంగా - ఈశాన రౌద్ర మహేశ్వర బ్రహ్మశిరోనామ కాస్తాలు, దివ్యచాపాలు, అభేద్య కవచాలు, అద్భుత పరశువులు అనుగ్రహించి.....

శంకరుడు : ఆఁ అనుగ్రహించి?

దిభకుడు : యుద్ధభూమిలో మాకు తోడుగా ఉండటానికి ఇద్దరు ప్రమథులను కూడా ప్రసాదించు పరమేశ్వరా!

శంకరుడు : తథైవ. మీరు కోరిన దివ్య శస్త్రాస్తాలు మీరు స్మృతినప్పుడు స్మారిస్తాయి.

హంసదిభకులు : ధన్యలం ధవళగిరీశా ధన్యలం.

శంకరుడు : పోరులో మీరు కోరినప్పుడు భృంగిరటి, కుండోదరుడు అనే మా ప్రమథు లిద్దఱు మీకు సహాయకులుగా రాగలరు.

హంసుడు : కరుణావరుణాలయ! గిరిరాజనిలయ!

ధన్యేస్తు!

దిభకుడు : పవనాశనకరవలయ! భక్తమనోనిలయ!

ధన్యేస్తు!

శంకరుడు : కాని నేనిచ్చిన దివ్యశక్తులను దుష్టశిక్షణకు, శిష్టరక్షణకు మాత్రమే ప్రయోగించాలి. విశేషించి మునిజనులను, భక్తజనులను హింసించటానికి ప్రయోగించరాదు. జాగరూకులై మెలగండి!

అని హెచ్చరించి అదృశ్యమయ్యాడు. హంస దిభకులు “హరహర మహాదేవ శంభో! హరహర మహాదేవ శంభో!” అంటూ ఆనందపరవశులై వేసిన పెను కేకలు కైలాసాద్రి కందరాలలో ప్రతిధ్వనించాయి. ఆధ్వనులకు అద్రి కందరాలలో (గుహలలో) నిద్రిస్తున్న క్రూరమ్మగాలు లేచి బెదరి పారిపోయాయి.

13

రాజకుమారులు రాజధానిలో ప్రవేశించగానే ఆవార్త అంచెలమీద అంతఃపురంలో ప్రవేశించింది. వారి తల్లిదండ్రులు, భార్యలు ఆనందసింధు తరంగాలమీద తేలి యాడుతున్నారు. కొడుకులను గుండెలకు హత్తుకోవాలని బ్రహ్మదత్తుడు అతని భార్యలు అంతఃపురంనుండి బయటికి వస్తున్నారు. తల్లిదండ్రులను దర్శించుకోవటానికి తపాతపాతో హంసదిభకులు కోటలోపలికి ప్రవేశించారు. అందఱూ మధ్య మందిరంలో ఎదురెదురై కలుసుకున్నారు. వెంటనే “జననీ జనకుల చరణారవిందాలకు వందనాలు” అంటూ హంస దిభకులు తల్లిదండ్రుల చరణాలపై ప్రాలారు. వారిని లేవ నెత్తిన తల్లిదండ్రులు వాత్సల్యంతో వారి శిరస్సులను ముద్దాడి, చెక్కిట్టు తాకి మోదాప్రవులు చిందించారు.

(ఇంకా ఉంది)

సందేహాలు - సమాధానాలు

- బ్రహ్మతీ మల్లాది చప్రశేఖరకాప్రి

1) పురాణేతిపణసాలకూ ఉపనిషత్తులకూ తేడా ఏమిటి?
- బి.గోపాల్, చెన్నై.

 ఉపనిషత్తులు సర్వజగత్కారణమైన పరబ్రహ్మను మనకు తెల్పుతున్నాయి. ఉపనిషత్తు వేదభాగం కనుక శాసనంగా ఉంటుంది. పురాణేతిపణసాలు, ఉపనిషత్తులు చెప్పిన పరబ్రహ్మమును ఇతర వేదభాగం బోధించిన ధర్మ ర్థాన్యాల్ని సంపాదించు విషయాన్ని ధృవ్యాంతాలతో జరిగిన కథా సన్నిఖేతాలతో మిత్రుని పలె బోధిస్తూ ఉంటాయి.

2) శివార్థనలో మొగలిరేకులు ఎందుకు పనికి రావు?
- బి.భాగ్రహ, నెల్లూరు.

 ఒకప్పుడు మొగలిపువ్వు శంకరుని దగ్గర తప్పుడు సాక్ష్యం చెప్పింది. అందుకని శివపూజకు మొగలిపువ్వులు పనికిరానివిగా శివుడు శపించాడు. అందుకే మొగలి శివ పూజకు వాడరు.

**3) ఉపపురాణాలు అంటారు- అవి పురాణాల్లోని భాగాలా?
వేరే ఉన్నాయా? పురాణాలకూ ఉప పురాణాలకూ తేడా ఏమిటి?**
- కె.చంద్రకర్ణ, గాజివాక.

 పురాణాలు మొత్తం 18. వ్యాసులవారే రాశారు. వ్యాసుడు శిష్యులతో కలిసి రాసినవి 18 ఉప పురాణాలు. పురాణాలు, ఉపపురాణాలు కలిపి 36.

4) క్రైలాస పర్వతాన్నే బంతిలా ఎత్తిన రావణానురుడు శివ ధనుస్సు నెందుకు ఎక్కు పెట్టలేక పాచయాడు?
- సి.ఓబులేపు, కడప.

శివధనుస్సు ఎక్కు పెట్టటానికి అసలు రావణుడు రావడమనేది వాల్మీకి రామాయణంలో లేదు. శూర్పుణి చెప్పుదాకా శ్రీరాముని సంగతి కానీ, సీత విషయం గానీ రావణునికి ఎక్కడా తెలిసినట్లు వాల్మీకింలో లేదు. ఈ విషయం ఇతరులు వర్ణించడంలో గుధార్థం- అహంకారికి శివధనుస్సు అలవిగాదని చెప్పడానికి వర్ణించారు గానీ వేరుగా ఉండడు.

5) ఇతిహస, పురాణాలు మానవులకు బోధించేచి ఏమిటి?
- కె.హరి, బళ్లారి.

మానవులు ఈ లోకంలో ఏ విధంగా నడిస్తే సుఖ సంతోషాలు పొందగలుగుతారో, శుభాన్ని సంపాదిస్తారో, పరలోకం సుఖావహమగునో, సమాజం, దేశం, ప్రజల ఏవిధంగా అభ్యర్థయాన్ని పొందగలరో సర్వకాలాలకూ పనికివచ్చే శ్రేయోమార్గం చూపిస్తాయి.

6) గోపికల చీరలు శ్రీకృష్ణుడు దోషకొని పొన్నచెట్టు మీదనే ఎందుకు దాచాడు?
- ఎ.విష్ణు, కాకినాడ.

శ్రీకృష్ణుడు జ్ఞానస్వరూపుడుగాన గోపికలు తమను ఆశ్రయించారు గాన వారి దేహాభిమానాన్ని తీసివేసి తన యందలి గాధానురాగం నిలుపుటకు వ్యాప్తాల్ని అపహరించాడు. ఆ నదీతీరంలో పొన్నచెట్టు ఉంది కనుక దానిమీదకు ఎక్కాడు. ఇంతకంటే కారణం లేదు. కానీ ఆ కారణంగా పొన్నచెట్టుకు ప్రాశస్త్రం కల్గింది.

7) దశావతారాలలో రామునికి శ్రీకృష్ణునికి ఉన్నాన్ని దేవాలయాలు ఇతర అవతారాలకు లేకపోవుటకు కారణమేమిటి?
- వి.జగపతి, హైదరాబాదు.

భగవంతుని అవతారాలు అనేకాలు. ఆవేశావతారాలు, అంశావతారాలు, లీలావతారాలు, వృరూపతారాలు. శ్రీరామ, శ్రీకృష్ణవతారాలు పరిపూర్ణవతారాలు. ఇవి సార్వకాలికంగా సర్వజనులకుపయోగకరాలు. అందువల్ల వీరి ఆలయాలే ప్రసిద్ధి చెందాయి.

8) పురాణానికి పొరాణికానికి తేడా ఏమిటి?
- పి.ప్రణవి, తిరుపతి.

పురాణమంటే కొన్ని లక్ష్మణాలతో గూడిన గ్రంథం. పొరాణికమంటే పురాణాలలో మనకు తెలుపబడిన కథాభాగమో లేక ధర్మమో అవుతుంది.

- ఆచార్య కె.ఆశాజీర్వతి,
94496 72394

**ఆకటి వేళల అలమైన వేళల
తేకువ హరి నామమే దిక్కు మరి లేదు**

- అన్న అన్నమయ్య కేవలం ఆకలి-అలపు ఈ రెండింటి సందర్భంలో గాఢంగా హరి నామమొక్కలే దిక్కని చెప్పినా మనసా-వాచా-కర్మణా నిరంతరం హరి నామం స్ఫురించాడు. ఆకలివేళల హరినామం ఎలా సంరక్షిస్తుందో అనుభూతించినవాడు అన్నమయ్య. స్వతపోగా అనుభవించాడు కనుక ఆ తాదాత్ముతను అక్షరబద్ధం చేశాడు. అలమైన వేళలు అన్నప్పుడు మనిషి తన పరిధిని దాటి, తన శక్తిని మించి నిస్పత్యాయస్థితిని అనుభవించే తరుణంలో- నీవే తప్ప ఇతః పరంబెరుగనన్న క్షణంలో- భగవంతుడు తప్ప మరిక ఎవ్వరూ రక్షించలేరన్న స్థితిలో నిరోహుడైన మనిషి **ఆత్మ- పరమాత్మ** సంయోగంకోసం వేచి ఉన్న స్థితి. అదే శరణాగతి! ఆత్మనివేదనతో భగవంతుని స్వరం సదా చేశాడు అన్నమయ్య. ఈయన సంకీర్తలన్నీ వైష్ణవభక్తి ప్రబోధకాలే! ఆ భక్తితత్త్వం తెలుగుభాషా- సాహిత్యాలకు కొత్త వన్నె తెచ్చింది. సంకీర్తనావైభవం తెలుగు కవిత్వానికి

పూలకు తావిలా అమరి వైభవ పరీమళాలను వెడజల్లింది.

అన్నమయ్య
కవిత్వంలో సారళ్యం -
జూపద పలుకుబడుల్లోని
సాంబగు, స్వాపుత కనబద
తాయి. ఆత్మప్రబోధం -
ఆత్మావలోకనం - లౌకిక
జీవనతత్వం - స్వీయానుభాతి
వంటి లక్షణాలు అన్నమయ్య
సంకీర్తనలలో ప్రముఖ స్థానం
పొందాయి. తెలుగు కవిత్వపు గుబా
చింపులు పలకరింపులు అన్నమయ్య
సంకీర్తనలలో!

**విన్నపాలు వినవలె వింతవింతలు
పన్నగపు దోషుతెర పైకెత్తువేలయ్యా**

- అంటూ భక్తులు విన్నవించినా...

చందమామ రావే! జాబ్లి రావే!- అంటూ తల్లులు అలపించినా, జో అచ్చుతానంద జో జో ముకుందా- అంటూ తల్లులు పిల్లలకు జోల పాడినా అదంతా అన్న మయ్య చలవే! ఆ ఆలాపనలు వింటుంటే అన్నమయ్య మనో ఘలకంపై కదలక మానడు.

కవిత్వంపై- భాషపై అన్నమయ్య చేసిన ప్రయోగాలు ఎన్నెన్నో! భగవంతునితో మమేకత్వం- తాదాత్ముం అన్నమయ్య భావనాశక్తిని మేరునగధీరత్యానికి చేర్చాయి. ఆ జెన్నత్వం కవిత్వానికి- అన్నమయ్య పదాలకు ఎనలేని సొందర్యాన్ని ఇచ్చింది. సంకీర్తనలలో నాయకా వర్ణనను కనుమలతో పోల్చి చెప్పడం కొత్తదనమే కాదు ఆశ్చర్యం కూడా! ఇలాంటి కవితాత్మక ప్రయోగాలెన్నో ఆయన సంకీర్తనల్లో చూడవచ్చు.

**సొంపుల నీ పదనపు సోమశిల కనుమ
యింపులెల్ల జోకానగ నిల్లు నీ పతికి
కలికి నీ పిరుదనే గడ్డి రాతికనుమ**

....

(12-115)

అంటూ కనుమల వర్షన
సాగిపోతుంది. ఈ కనుమలన్నీ
తాళ్లపాక సమీపంలోనే ఉన్నాయి.
ఈ కనుమల ప్రస్తావనలోని ఆంతర్యం-
“ప్రతి కనుమ దగ్గర ఏ వైపుననో ఒక
వైపున చెన్నుకేశవస్వామి ఆలయం ఉండడం”.
విష్ణుమూర్తి ఆస్తిత్వాన్ని తెలపడానికి కనుమల రూపంలో
నాయికా వర్షన ఒక నెపం- ఒక సాందర్భాత్మక లక్షణమే
కాదు- జనపద మనస్తత్వానికి ప్రతీక కూడా!

బ్రహ్మ గడిగిన పాదము
బ్రహ్మము దానె నీ పాదము
చెలగి వసుధ గౌలిచిన పాదము
బలి తల మోపిన పాదము
తలకక గగనము తన్నిన పాదము (1-19)

అంటూ వేంకటేశ్వరుని పాదారవిందాలను కీర్తిస్తూ-

పరమ యోగులకు బరిపరి విధముల
పరమొసగెడి నీ పాదము
తిరువేంకటగిరి తిరమని చూపిన
పరమ పదము నీ పాదము - (1-19)

అంటూ ముగిస్తాడు. పురాణ కథాక్రమాన్ని ఆయా
సందర్భాలలో తన భావనా శక్తిని జోడిస్తూ అందమైన పద
కవిత్వాన్ని రాయడంలో అన్నమయ్య సిద్ధహస్తాడు.

హరినామస్తరణ కష్టనివారణం- అని నమ్మినవాడు
అన్నమయ్య. సృష్టి- స్థితి- లయలకు కారణం, ఆదియు-
అంత్యము అచ్యుతుడే అని నమ్మాడు అన్నమయ్య.

భావములోన బాహ్యమునందును
గోవింద గోవిందయని కొలువవో మనసా

హరి యవతారములే యఖిల దేవతలు
హరిలోనివే బ్రహ్మండములు
హరి నామములే అన్ని మంత్రములు
హరి హరి యనవో మనసా

.... (3-561)

బాలకృష్ణని రూపసాందర్భంతోపాటు దేవకీ
సుతుడు ఎవరెవరికి ఏయే సందర్భాలలో ఎంతటి ఆణ్ణీ
యుడో- ప్రియతముడో తెలపడానికి మఱులను పదకవితలో
ఎంత సుందరంగా- భావనాత్మకంగా కూర్చుడో గమనిస్తే
అన్నమయ్య సునిశితదృష్టి అవగతమౌతుంది. ఆ కూర్చు
పదకవితకు ఎనలేని వన్నె తెచ్చింది.

ముద్దుగారే యశోద ముంగిటి ముత్యము వీడు
తిద్దరాని మహిమల దేవకీ సుతుడు
అంత నింత గొల్లెతల అరచేతి మాణికము
పంతమాదే కంసుని పాలి వజ్రము
కాంతుల మూడు లోకాల గరుడ బచ్చ బూస
చెంతల మాలోనున్న చిన్ని కృష్ణుడు
రతికేళి రుక్మిణికి రంగుమోవి పగడము
మితి గోవర్ధనపు గోమేధికము
సతమై శంఖు చక్రాల సందుల వైదుర్యము
గతియై మమ్ము గాచేటి కమలాక్షుడు

అ అంటే అమృ

అ అంటే అన్నమయ్య కూడా!

తల్లి పురుడు పోసుకొని బిడ్డకు జన్మనిచ్చినట్టుగానే, అన్నమయ్యపదకవిత పురుడు పోసుకొని సంకీర్తనలను తెలుగుజాతికి అందించింది. బిడ్డకు తల్లి ఎంత అవసరమో తెలుగుజాతికి అన్నమయ్య సంకీర్తనలు అంతే అవసరం. అమృను స్వరించే ప్రతి వ్యక్తి అన్నమయ్య పదాలను కనీసం అంతరంగంలోనైనా పాడుకోకుండా ఉండడు. అమృనూ - అన్నమయ్యనూ స్పృశించకుండా - స్వరించకుండా జీవితాన్ని దాటి వెళ్లేడు ఏ వ్యక్తి కూడా!

తన పదాలను శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామి పాదాల కంకితం చేసి- తన సంకీర్తనలతో వేంకటేశ్వరుణ్ణి పులకాంకితుణ్ణి చేసి- తన వాక్య గేయాలతో వాగేయకారుడై వేంకటేశ్వరుణ్ణి తన్యయుణ్ణి చేసి- భగవధ్యక్తితత్త్వాన్ని ఎన్నో సంకీర్తనల్లో పొందుపరచి- నిష్ఠామకర్ముడై- నవవిధ భక్తిమార్గాల్లోనే కాక ప్రతి పలుకు భగవన్నామస్వరణ చేసిన ధన్యజీవి అన్నమయ్య!

కాళింగుని తలలపై గపివన పుష్యరాగము
యేలేటి శ్రీ వేంకటాద్రి యింద్రానీలము
పాల జలధిలోని పాయని దివ్యరత్నము
బాలుని పలె దిరిగే పద్మనాభుడు (3-577)

స్త్రీల మనస్తత్వాన్ని ఎంత బాగా గమనించాడో ఈ
సంకీర్తన తెలుపుతుంది.

ఎంత వాడవైన నిన్న నింతసేసితి
యింతిని నా యపరాధాతెట్టోరిచేవయ్యా
చేరరమ్మంటే రావైతి చెక్కులు చేతగిల్లితి
గారవించగా నిన్న గసరితిని
కూరిమి కొసరగాను కోపాన జంకితిని
యా రీతి నా యపరాధా తెట్టోరిచేవయ్యా (11-565)

కోపంలో నాయకుణ్ణి కసరి కాదనుకొని తిరిగి
అపరాధాలను తలచుకొని దిగులు పదే సగటు స్త్రీ మానసిక
స్థితిని రమణీయంగా చెప్పాడు అన్నమయ్య.

అన్నమయ్య సంకీర్తనల అక్కంతలతో శ్రీవేంకటేశ్వ
రుడు తలంబ్రాలు పోసుకున్నాడు. తనివితీరని వేంకటేశ్వరుడు
నిరంతరం ఆ సంకీర్తనలకై పరితపిస్తుండడంతో నేటికి ఈ
కీర్తనలు మారుమోగుతున్నాయి.

జగదపు చనపుల జాజర

సగినల మంచపు జాజర

మొల్లలు దురుమల ముడిచిన బరువున

మొల్లపు సరసపు మురిపెమున

జల్లన బుప్పాడి జారగ పతిపై

చల్లేరతివలు జాజర

.... (5-274)

జానపదకళల- ఆటల సౌందర్యాన్ని కన్నులకు
కట్టినట్టుగా చూపడంలో అన్నమయ్య దిట్ట. ఉట్టపండుగ
వర్షానలో ఈ రసాస్వాదనకు అవకాశం ఉంది.

పచ్చి దేరచు ఉట్ల పండుగాయను

గచ్చులను గొల్లెతలు కొగలించి పట్టగ

పైకొని చూడరో వుట్ల పండుగ నేడు

ఆకడ గొల్లెతలకు నానందము నేడు

పలుమరు వుట్లపండుగను

....

ఉఱ్చు వీధుల వుట్ల కృష్ణుడు

తాఱ్చు తెగి పడ దన్నుచును.

ముస్తుతం మనం ఉన్నది కర్మస్థానం. ఇక్కడ కర్మలు చేయడమే సకలజీవుల ప్రధానకార్యం, లక్ష్మణం, లక్ష్మీ కావాలి.

ఈ జగత్తులో మానవులే కాదు పశుపక్ష్యాదులు కూడ పనులలో, కార్యాలలో నెలకొన్నట్లు కనిపిస్తూ ఉంటుంది. అది సహజం. ఏ పని లేకుండ కూర్చున్న పశుపక్ష్యాదులు మనకు కనిపించవు. కాని పనులు లేకుండ భూళీగా కూర్చున్న మానవులు మాత్రం మనకు కనిపిస్తారు.

ప్రతి మానవుడికి అతని గుణాలను బట్టి కర్మలు వేదపరంగా నిర్ణయించబడ్డాయి.

ఇంతకూ కర్మలు ఎందుకు చేయాల్సి వస్తుంది? ఈ ప్రశ్నకు ఇచ్చే సమాధానం ఒక్కటే. ఏదో మన దగ్గర లేనిది పొందడం కోసం కర్మలు చేయాల్సి ఉంటుంది. తన దగ్గర లేనిది పొందడం కొరకు మానవుడు పనులలో పడతాడు.

అయితే భగవంతునికి ఇటువంటి పరిస్థితి ఉండనే ఉండదు. సమస్త జగత్తును సృష్టించింది తానే కాబట్టి తనది కానిది ఈ జగత్తులో లేనే లేదు. ఈ జగత్తులోని సమస్తము భగవంతునిదేనని ఈశోపనిషద్ చెబుతోంది. అయినా భగవంతుడు ఈ జగత్తులోకి వచ్చినప్పుడు, లేదా అవతారం దాల్చినప్పుడు కర్మలు చేస్తూనే ఉంటాడు.

“ఓ పార్థ! ముల్లోకాలలో నాకు విధించబడిన కర్మ ఏది లేదు. నేను కోరేది ఏది లేదు, దేనిని పొంద వలసిన అవసరము లేదు. అయినా కూడ నేను విధ్యుక్త కర్మలలో నెలకొన్నాను.” (భగవద్గీత 3.22)

“ఎందుకంటే ఒకవేళ నేను విధ్యుక్తకర్మలను జాగ్రత్తగా చేయడంలో ఎప్పుడైనా విఫలుడనైతే నిక్కముగా మానవులందరు నా మార్గమునే అనుసరిస్తారు.” (భగవద్గీత 3.23)

ఇది శ్రీకృష్ణభగవానుడు పలికిన మాట. తాను పొందాల్సింది గాని, తన దగ్గర లేనిది గాని ఏదీ లేక పోయినా తాను కర్మలలో నెలకొని ఉంటానని దేవదేవుడే చెప్పాడు. కాబట్టి ప్రతి మానవుడు, ముఖ్యంగా యువత పనులు చేయని, పనిపాట లేని స్థితిలో ఉండకూడదు.

పనులలో నెలకొనాలంటే చురుకుదనం కావాలి, ఉత్సాహం కావాలి, నిశ్చయాత్మక బుద్ధికావాలి, దైర్యం కావాలి, బుద్ధితో ప్రణాళికలు వేయాలి, లక్ష్మీలతో జీవితం గడపాలి, సోమరితనం పూర్తిగా తొలగిపోవాలి, భోగలాలన పూర్తిగాపోవాలి.

అప్పుడు ఆరోగ్యం బాగుంటుంది, మనస్సు బాగుంటుంది, జీవితం ఆనందంగా ఉంటుంది. ఉద్యోగాల్లో ఉన్న వాళ్ళ కూడ 60 ఏళ్ళు దాటగానే తమ పనులన్నీ అయి పోయినట్లు, ఇక తమకు పనులేవీలేనట్లు భావిస్తుంటారు.

భగవంతుడే పనులలో నెలకొన్నప్పుడు మానవ మాత్రులమైన మనమెంత? ప్రతి మనిషికి తన వయస్సు, చదువు, శక్తి, కాలం ప్రకారం ఎన్నో రకాల పనులు ఉంటాయి. మనస్సుంటే మార్గముంటుంది అనే లోకోక్తిని బట్టి “నేను జీవితాంతం ఆనందంగా కర్మలు చేస్తూనే ఉంటాను” అని ఎవరైనా అనుకుంటే వారికి అద్భుతంగా అవకాశాలు, ఆరోగ్యం అన్నీ సమకూరుతాయి. అటువంటి వారే దీర్ఘాయువుతో, పరమానందంతో జీవిస్తారు. కాబట్టి గీతోపదేశం ద్వారా అందరు కార్యాన్నిఖులు కావడానికి నడుం కట్టాలి!

భగవంతుడు ఎక్కడ ఉంటాడు? యుగయుగాలుగా ఆధ్యాత్మికజిజ్ఞాసువులను వేధిస్తున్న ప్రశ్న ఇది. వైకుంరంలోనే మాత్రమే ఉంటాడు? అలా ఉంటే, భగవంతుణ్ణి సర్వవ్యాపి అని ఎందుకంటారు? అన్ని చోట్లు ఉండే వాడే అయితే, ప్రత్యేకంగా కొన్ని స్థలాలను ఎందుకు చెబుతున్నారు? ఇంకా మరెన్నో సందేహాలు భక్తుల మనసుల్లో కలుగుతూనే ఉంటాయి.

ఈ ప్రశ్నలన్నిటికి ఒకే ఒక సమాధానం- నరసింహావతార ఆవిర్భావ ఘట్టం. భక్తుడు నమ్మకున్న భగవంతుడు ఎక్కడ ఉంటాడు? అంటే భక్తులు ఎక్కడ వేలెత్తి చూపిస్తే అక్కడ ఉంటాడు. ఇందుగలడు అందులేదనే సందేహం ఎవరికీ అవసరం లేదు.

సమయాసమయాలు లేవు. స్ఫురజెచిత్య నియమాలు అంతకన్నా లేవు. దివాసంధ్యల ప్రస్తావన లేదు. ఉన్నదల్లా ఒక్కటే... భక్తుడైన ప్రష్టోదుని అణవణువులో నిండిన నారాయణుని భక్తి. అనంతమైన ప్రకృతిలోని అణవణువులో నిండిన పరమాత్మను దర్శించిన ప్రష్టోదుడికి మాత్రమే తెలుసు- భగవంతుడు సర్వవ్యాపి అని. తాను పిలిస్తే దైవం వస్తాడని అతడి నమ్మిక. అందుకే, స్తంభాన్ని చీల్చుకుని ఉగ్రారసింహాడు ఆవిర్భవించాడు.

నరసింహార్థావం కేవలం రాక్షస సంహరం కోసం కాదు. దైవచింతన, దైవం పట్ల నమ్మిక ఎంతటి మహాత్మను ప్రకటించగలవో, భక్తికి ఎంతటి అపరిమితమైన శక్తి ఉండో నిరూపించటమే నరసింహావతార లక్ష్మి. అదే ఆ స్నేహి అవతార తత్త్వం కూడా.

నరసింహావతారం తక్కిన అవతారాల కన్నా చాలా విశిష్టమైనది. భగవంతుని సర్వవ్యాపకత్వాన్ని ప్రకటించే అవతారం ఇది. ఆర్త్త్రతాణపరాయణుడిగా, భక్తజనపరిపాలకుడిగా నారాయణుడిని నిరూపించే అవతారం కూడా ఇదే. తన భక్తుడు ఏవైపైతే వేలు చూపడం ఆపాదో అక్కడనుండి అవతరించి తన భక్తుని నమ్మకాన్ని నిరూపించిన భక్త పరాధీనుడు నరసింహాడు. క్షణాల్లో క్రోధాన్ని ఆవహింప చేసుకుని, తమాగుణప్రధాన రూపమై, తానే రుద్రుడై శ్రీహరి నరసింహావతారంలో ఆవిర్భవించాడు.

స్విమ్మా స్విర్ప్రశ్నాపణీ!

- డా॥ కప్పగంతు రామకృష్ణ,
90320 44115

నరసింహ ఉపాసన చేసి భవసాగరాలు దాటిన మహానీయులు ఎందరో ఉన్నారు.

తొలి తెలుగు వాగ్దేయకారుడు అన్నమాచార్యుడు, మధుర భక్తశిఖామణి తరిగొండ వెంగమాంబ, కైవారతాతయ్య ఇలా ఎందరో నరసింహ ఉపాసకులై తద్వారా వేంకటేశుని సన్నిధి చేరి కైవల్యం పొందారు. అన్నమయ్య రాసిన 32 వేల సంకీర్తనల్లో ఎక్కువభాగం శ్రీవేంకటేశ్వరుని మీదే ఉంటాయి. ఆ తర్వాతి స్థానం నరసింహానిదే. ఉగ్రస్వరూపుడైన నరసింహాని మహాగ్రతను వివరిస్తానే, ఆ స్వామిలోని దయానముద్ర హృదయాన్ని అన్నమయ్య అత్యంతరమణీయంగా వడ్డిస్తారు.

లీనివాసుని కల్యాణఘట్టం ఇందుకు సాక్షిభూతంగా నిలుస్తుంది. శ్రీపద్మావతి కల్యాణసమయంలో అవసరమైన ధనాన్ని లీనివాసుడు కుబేరుడి వద్ద అప్పగా తీసుకుంటాడు. ఇందుకు బ్రహ్మదేవుడు, అశ్వత్థ వృక్షం సాక్షులుగా ఉంటారు. కుబేరుడు ఇచ్చిన ధనంతో ఏర్పాట్లన్నీ అంగరంగ వైభవంగా జరుగుతుంటాయి. పెళ్ళిభోజనాలు సిద్ధమౌతాయి. ఇంతలో బ్రహ్మదేవునికి సందేహం వస్తుంది. దేవుడి నివేదన చెయ్యుకుండా, మిగిలిన వారికి భోజనం వడ్డించటం దోషం కాదా?

ఎంతకీ తేల్చుకోలేక లీనివాసుడినే నేరుగా అడుగుతాడు. అందుకు స్వామి, ఇది నా వివాహం. మీరంతా అతిధులు కాబట్టి మీరే ముందు ఆరగించండి అంటాడు. కానీ, నివేదన చెయ్యిని భోజనాన్ని బుమలు స్వీకరించరు

కదా? అని మళ్ళీ సందేహం వెలిబుచ్చాడు బ్రహ్మదేవుడు. అందుకు లీనివాసుడు - 'నేనే మరొక రూపంలో ఆహో బిలంలో నరసింహుడిగా ఉన్నాను. కనుక అక్కడ నివేదన చేసి, పెళ్ళికి వచ్చిన అతిధులకు భోజనం వడ్డించండి' అని చెబుతాడు. సరే! అంటూ మిగిలిన కార్యాన్ని పూర్తిచేస్తాడు బ్రహ్మదేవుడు.

అప్పటినుంచి తిరుమలలో కూడా యోగముద్రలో ఉన్న యోగనరసింహుని అర్థాన వాడుకలోకి వచ్చింది. యోగస్సింహుని ధ్యానించి, ఆనందనిలయంలో ఉన్న శ్రీని వాసుడి సాక్షాత్కరుం పొందిన మహానీయులు కూడా ఉన్నారు. నారాయణునికి, నరసింహునికి ఉన్న అభేదభావానికి ఇంత కన్నా మరొక ఉదాహరణ అవసరం లేదు.

మంత్రమూర్తి సృసింహుడు

నరసింహుడు కేవల అవతారమూర్తి మాత్రమే కాదు. ఆ స్వామి మంత్రమూర్తి. వేదాంతాలుగా భాసిల్లే ఉపనిషత్తుల్లో నరసింహతత్త్వం వర్ణితమై ఉంది. నరసింహుని పరబ్రహ్మస్వరూపం, తత్త్వం స్వామి నామమంత్రాన్ని పరిశీలిస్తే అవగతమవుతుంది.

ఉగ్రం వీరం మహోవిష్ణుం
జ్వలంతం సర్వతోముఖం
సృసింహం భీషణం భద్రం
మృత్యుమృత్యుం సమయ్యోహం

- ఇది సృసింహ మంత్రం. నామరూపంలో ఉన్న మంత్రం ఇది. ఇందులో ఉన్న ఒక్కొక్క నామం సృసింహుని ఒక్క తత్త్వాన్ని ప్రకటిస్తుంది.

ఉగ్రం- సృసింహుడు ఉగ్రమూర్తి. ఈ ఉగ్రత్వం వల్ల సకలలోకాలు పాలించబడుతున్నాయి. నరసింహుని పుంకారాన్ని విన్నంతమాత్రంలోనే అంతర్గత, బహిర్గత శత్రువునాశనం జరుగుతుంది.

వీరం- సకల కార్యకారణాలకు మూలంగా ఉన్న శక్తినే వీరం అంటారు. నరసింహస్వామి వీరమూర్తి. అంటే, సకల కార్యకారణ స్వరూపుడుగా నరసింహుడిని తెలుసు కోవాలి.

మహోవిష్ణుం- అన్నిలోకాల్లో అంతటా ఉండే నరసింహతత్త్వానికి ఈ నామం ప్రతీక. సకలప్రవంచంలోని

జీవరాశులన్నిటిలో తానే వ్యక్తంగాను, అవ్యక్తంగాను పర మాత్ర భాసిస్తాడు. నరసింహాతత్త్వంలోని మరొకవిశేషం ఇది.

జ్యులంతం- ఈ నామంలో నరసింహని యోగ తత్త్వం ప్రకటించువుతుంది. సకలలోకాల్లో, సర్వాత్మల్లో తన తేజస్సును ప్రకాశింపజేయటం ద్వారా వాటి ప్రకాశానికి కారణమైన నరసింహాతత్త్వమే ‘జ్యులంత’ శబ్దానికి అర్థం. అన్నమయ్య ఉపాసన చేసింది యోగనరసింహస్వామిని. ‘ఫాలనేత్రానల ప్రబల విద్యులుతా కేళీవిహార లక్ష్మినారసింహ’ అనే కీర్తనలో అన్నమయ్య సృసింహని ‘జ్యులంత’ తత్త్వాన్ని ఉపాసన చేశాడు.

సర్వతోముఖం- ఇందియ సహయం లేకుండా సకలవిశ్వాన్ని చూడగల పరమాత్మ తత్త్వమే సర్వతోముఖత్వం. నరసింహుడు సర్వతోముఖుడు. సృష్టి ఆరంభంలో ఉన్న పర మాత్ర, ఆ తర్వాత ప్రపంచనిర్వహణ కోసం అనేక శక్తులుగా మారిన తత్త్వమే సర్వతోముఖత్వం. నరసింహాతత్త్వంలో సర్వతోముఖత్వం అనంతంగా ఉంటుంది.

సృసింహం- సకల జీవుల్లో సింహం చాలా శ్రేష్ఠ మైనది. అందుకనే పరమాత్మ లోకాలను ఉధరించటానికి శ్రేష్ఠమైన సింహాకృతి ప్రధానంగా నరసింహాడిగా ఆవిర్భవించాడు. సింహం పర్వతగుహల్లో నివసిస్తుంది. భక్తుల హృదయ గుహల్లో నరసింహుడు కొలువై ఉంటాడు. ఇదీ నరసింహాతత్త్వం.

భీషణం- నరసింహుని శాసన

శక్తి ప్రతీక భీషణత్వం. సూర్య చంద్రాదుల ప్రకాశకత్వం, అష్ట దిక్కులకుల నిర్వహణతో సమస్తం నరసింహుని భీషణశక్తి కారణంగా నడుస్తున్నాయి. అత్యంత భయంకరమైన స్వరూపం ఇది.

భద్రం- భయాన్ని కలిగించే భీషణమైన పరమాత్మే,

ఆ భయాన్ని పోగాట్టి అభయాన్ని కూడా ఇస్తాడు. అదే భద్రత్వం. సృసింహాతత్త్వంలోని మరో కోణానికి ప్రతీక ఇది. తనను శరణ వేడిన వారికి భద్రతాన్ని ఇస్తాడు స్వామి.

మృత్యుమృత్యుం- స్వరణ మాత్రం చేత అప

మృత్యువును దూరం చేసే వాడు, మృత్యువుకే మృత్యువైన వాడు నరసింహుడు మాత్రమే. మృత్యువును కలిగించేది, మృత్యువును తొలగించేది కూడా ఆ స్వామి అనుగ్రహమే. స్వాత్మస్థితిని కలుగజేసి, అమృతత్వాన్ని కలుగజేసే స్వరూపం, తత్త్వం ఇది.

ఉగ్రమూర్తి అయినపుటీకి నరసింహస్వామి పూర్తిగా కరుణాంతరంగుడు. కన్నతండ్రి బిడ్డని అదిలించేటప్పుడు ఎలా ఉగ్రతాన్ని ప్రదర్శిస్తాడో, పరమాత్మ కూడా అంతే. ఆ ఉగ్రమూర్తిలోని శాంతమూర్తిని ఉపాసన చేస్తే, శుభపరం పరశే కలుగుతాయి.

సప్తగీల ఆధ్యాత్మిక సిలి

సప్తగీల మాసపత్రిక

అఖిలాండకోటి బ్రహ్మండనాయకుని
ఆధ్యాత్మిక మాసపత్రిక
తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానముల
ముంగిట్టో వెలసిన సప్తగీల
యాబై సంవత్సరాల సప్తగీల
శ్రీవాలి దివ్యదర్శనం వివరాలు
బ్రహ్మాత్మవాల విశేషాలు ప్రతినిష్టం
శ్రీవాలి ఆలయంలో జలగే
ఆధ్యాత్మిక విశేషాలను తెలుగు ప్రజలకు
అందించే అపురూపమాసపత్రిక

సప్తగీల మాసపత్రిక

తెలుగు, తమిళం, కన్నడం, హిందీ, అంగ్ భాషలలో
నెలనెలా వెలువదే శ్రీవాలి మాసపత్రిక
సప్తగీల మాసపత్రిక
హిందూ సనాతన ధర్మప్రచారంలో
ముండంజ వేస్తూ 50 వ ఏట అడుగిడిన
శుభసందర్భంలో ఇవేనా ఆనంద శుభాకాంక్షలు
తిరుమల శ్రీవాలి అలయం వైభవం
సప్తగీల మాసపత్రికతో శుభోదయం

- శ్రీ ఎల్.ప్రపుల్ల చంద్ర, 88865 74370.

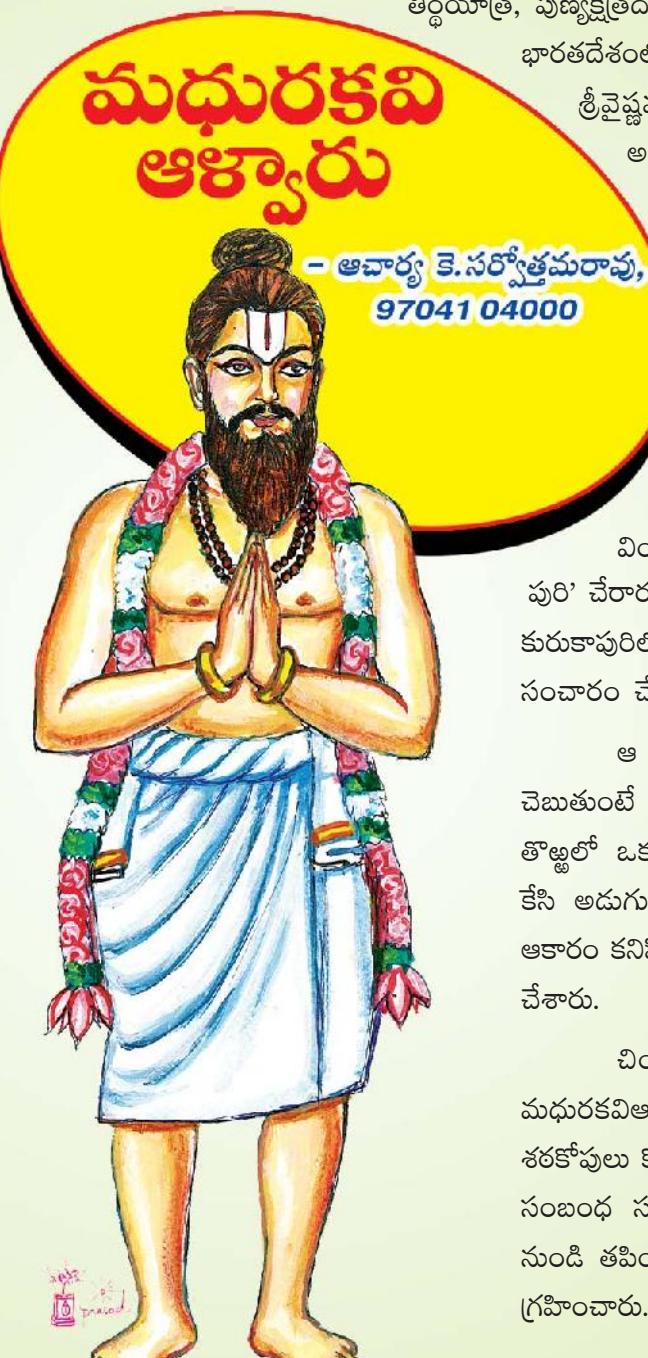
లో కంలో కొందరు తాము నమ్ముకున్న సిద్ధాంతాలకు త్రికరణశుద్ధిగా కట్టబడి జీవిస్తుంటారు. వారిలో మధురకవి ఆళ్వార్ చెప్పుకోడగ్గావారు. అర్చమూర్ఖుల కంటే ఆచార్యులైన నమ్మాళ్వార్నే జీవితాంతం సేవించిన ఆళ్వార్ మధురకవి ఆళ్వార్. కుముదుడనే సేనేశునిగణాలంశతో శ్రీమన్నారాయణ సేవాపరతంత్రుడైన నారాయణునికి అవతరించినవారే మధురకవి ఆళ్వార్. లోకంలో కవుల బిరుదాలు రకరకాలు. కొందరు పరకవులు. కొందరు తిట్టుకవులు. కొందరు భక్తుకవులు. భక్తుకవికోటికి సంబంధించిన నారాయణపుత్రులు సదా శ్రీమన్నారాయణభక్తిలాలసులై సుమధురకవితాగానం చేయడంతో ‘మధురకవి’ నామం లోకవ్యవహారంలో ప్రభ్యాతమైంది.

ప్రహ్లోదుడు బాల్యంనుండి భక్తుడు. అలాగే మధురకవి వైష్ణవభక్తుడు. సాధారణంగా భక్తుకవులకు తీర్థయాత్ర, పుణ్యక్షేత్రదర్శనం పరమానందదాయకాలు. మరి మధురకవి కూడా ఉత్తర భారతదేశంలోని ‘బదరి’లాంటి క్షేత్రాలు దర్శించి ఆపై అయ్యాధ్య దర్శించాడు.

శ్రీవైష్ణవులకు శ్రీమద్రామాయణం శరణాగతి శాస్త్రం. అంతేగాక, అయ్యాధ్య, రామ సందర్భం అందరికి అబ్బేది కాదు. శ్రీరామ చంద్రులవారు నడయాడిన ప్రదేశాలను మధురకవి ఆళ్వార్ భక్తిశర్ధులతో దర్శించి సేవిస్తుండగా ఒకనాటి రాత్రి తూర్పు దిక్కున ఒక దివ్యతేజం దృగ్గోచరమైంది. మధురకవి ఆ తేజాన్ని చూచి ఆశ్చర్యపడ్డారు. దావాగ్నమోని అను కొన్నారు. కానీ వెనువెంటనే అదొక దివ్యతేజమని గ్రహించారు. రాత్రి, పగలు గడిచింది. మరల రాత్రివేళ ఆ దివ్య తేజం కనబడడంతో వీరు బహుశః తూర్పుదిక్కున ఏదో ఒక వింత ఉండని భావించి ఆ తేజస్సును దర్శిస్తూ చివరకు ‘కురుకాపురి’ చేరారు. ఆ పట్టణం దాటిపోతుంటే దివ్యతేజం కనబడలేదు. చివరకు కురుకాపురిలోనే ఏదో ఒక ‘తేజస్సు’ నిత్యమూ ప్రవేశిస్తున్నదని ఆ సగరంలోనే సంచారం చేయసాగారు.

ఆ కురుకాపురిలోని ప్రజలు ఆదినాథస్వామి ఆలయవిశేషాలను చెబుతుంటే చెవి యొగ్గి విన్నారు. అంతే కాదు ఆ ఆలయంలో చింతచెట్టు తొఱ్ఱులో ఒక తేజం గురించి చెబుతుండగా ఆళ్వార్ వడివడిగా ఆ గుడికేసి అడుగులు వేశారు. అక్కడ ద్వాదశ ఊర్ధుపుండ్రాలతో దర్శనీయమైన ఆకారం కనిపించింది. ఆ సుందరాకారానికి ఆళ్వార్ సాప్తాంగదండ ప్రమాణం చేశారు.

చింతచెట్టు తొఱ్ఱులోని శరకోపులలో చలనం కనిపించలేదు. మధురకవిఆళ్వార్ చెట్టు దగ్గరికి వెళ్లి కరతాళధ్వని చేశారు. ఆ సవ్వదికి శరకోపులు కొడ్దిగా కళ్లు తెరచి మరల మూసుకున్నారు. మధురకవికి వేదాంత సంబంధ సంశయాలైన్నో. తన సంశయం తీర్చేవారెవరని చాల రోజుల నుండి తపించేవాడు. చివరకు దివ్యతేజం తనకు సమాధానం చెప్పగలదని గ్రహించారు. తమ సంశయాలకు సమాధానాలు తెలుసుకున్నారు. ఆ జవాబు

లేదని అంతరాధన్ని అవగతం చేసుకొని మధురకవి ఆళ్వర్ తొఱ్ఱలోని మూర్తి తత్త్వమూర్తి అని గ్రహించగలిగారు. చివరకు “స్వామీ! మీ దర్శనంతో నా జన్మ పావనమైంది. ఇన్నాళ్ల శ్రమకు ఫలితం దక్కింది. మీ పాదారవిందాలే నాకు గతి. నేను కడతేరడానికి మీరే మార్గం చూపాలి” అంటూ నమస్కరించారు. జిజ్ఞాసువైన శిష్యుడు లభించడం కూడా లోకంలో అంత తేలిక కాదు. కానీ మధురకవి ఆళ్వర్ పట్ల నమ్మాళ్వారుకు విశ్వాసం కలిగింది. లీవైష్టవ తత్త్వార్థాలను సరళాల్టిలో బోధిస్తూ ప్రపత్తి గొప్పతనాన్ని స్వప్తపరచారు.

ఆ ఉపదేశాలలో మధురకవి ఆళ్వరుకు నచ్చిన అంశాలు ‘సదాచార్య సమాశ్రయణ’ మార్గం. ఆచార్యులంబే మూర్తిభవించిన మహావిష్ణువని గ్రహించారు. మహావిష్ణువే ఆచార్యులై జీవుల నుధరించగలరని భావించారు.

ఆళ్వరులలో తక్కువ పాశురాలు పాడిన వారిలో తిరుప్పాణి ఆళ్వర్ ఒకరైతే మరీ చిన్నది, మధురమైన లఘుకావ్యాన్ని పాడినవారు మధురకవి ఆళ్వర్. అదే వైష్ణవ వాచ్యమంలో సుప్రసిద్ధమైన ‘కంఠినుణ్ణ శిరుత్తాంబు’. తల్లి కృష్ణుని అల్లరి భరించలేక తాటితో కట్టడానికి ప్రయత్నించింది. తాళ్లేమో సరిపోలేదు. ముళ్లతాటితోనే కట్టింది. భక్తవత్సలుడైన స్వామి కట్టబడ్డాడు. సదాచార్యుని ద్వారానే స్వామి కట్టబడగలడని మధురకవి ఆళ్వర్ అభిప్రాయం.

మధురకవి ఆళ్వర్ తమ గురువు వైకుంఠం చేరడంతో వికలచిత్తులయ్యారు. సమస్తము ఆ ఆళ్వరుకు అంధకారబంధురమైంది. చివరకు తేరుకొని తమ ఆచార్యులకు ఒక ఆలయం నిర్మించి, ఆగమానుగుణంగా పూజాదులు నిర్వహిస్తా చివరకు పరమపదం చేరుకున్నారు.

సంతత మాధవసంకీర్తనములచే

మధురకవియనగ మహిని వెలసె

తీర్థయాత్రల వేళ దివ్యతేజముగాంచి

ఆ దిక్కు చూపుగా అడుగు వేసె

చింతతొఱ్ఱలోని దివ్యతేజము గాంచి

సఫలజన్మడగుచు సంతసించె

ఆచార్యభక్తియే అతిముఖ్యమని యొంచి

జీవితాంతము తాను నేవ జేసె

చింతచెట్టునమీపాన చిత్తములర

భక్తి పకుళాభరణులకు భవ్యమైన

అలయంబు నిర్మించిన అనఘుడతడు

అట్టి మధురకవికి నేను అంజలింట!!

సంతోషాన్ని. తెచ్చింది...!

- శ్రీ జమలాపురం ప్రసాదరావు, 78425 01843.

వచ్చిందండీ! వచ్చించి

సప్తగీల మాసపత్రిక వచ్చించి

స్ఫోర్చుల్వ సంబరాలతో

సంతోషాన్ని తెచ్చింది!

స్వామిలీలలు, సంస్థల సేవలు
భక్తుల రచనలు, స్వామి మహిమలు
కొండపై నున్న కోనేటిరాయుడి
వింత లన్నటిసీ కళకుకట్టినట్లుగా
చూపే పత్రిక వచ్చింది
సంతోషాన్ని తెచ్చింది!

సత్యం ధర్మం శాంతి సహనం
భక్తుల మండిలో నిండుగ
సూర్యుక్క కలుగజేయ
వచ్చిందండి! వచ్చింది
సప్తగీల మాసపత్రిక
స్ఫోర్చుల్వసంచిక
సంతోషాన్ని తెచ్చింది!

పెల్లలు పెద్దలు మహిళల
మనసు దీచిన పత్రిక
సప్తగీల మాసపత్రిక
స్ఫోర్చుల్వసంచిక
పరినామభవాలతో, భక్తుల
అనుభూతి అనుభవాలతో,
వచ్చిందండి! వచ్చింది
సంతోషాన్ని తెచ్చింది!

అన్నమయ్య శ్రీహరిని శరణపొందిన భక్తుగ్రే సరుడు. పంచముద్రలను ధరించి సర్వం విష్ణుమయం జగతే అనే విశ్వాసంతో శ్రీవేంకటేశ్వరుని త్రికరణశుద్ధిగా నమ్మితన సర్వస్వాన్ని స్వామి పాదాలముందు అర్పణచేసి తాను తరించి తన వంశం వాళ్ళకందరికి తరుణోపాయం చూపిన వైష్ణవోత్తముడు అన్నమయ్య. ఆయన రచించిన సంకీర్తనలలో అధ్యాత్మసంకీర్తనల్నీ ఈ విషయాన్ని నిరూపిస్తాయి. ఆత్మ, పరమాత్మ, ప్రకృతి అనే మూడంశాల సంబంధం, సమ స్వయం ప్రతి అధ్యాత్మ సంకీర్తనలోని విషయం. ఆయన రచించిన శృంగార సంకీర్తనలో కూడా అధ్యాత్మ తత్త్వం గోచరిస్తున్నదంటే ఆయన మనస్సు ఎంత తాత్క్వికమౌ తెలు స్తుంది. 'కామి గాక మొళ్కకామి గాడు' అన్న మానవ మానసిక తత్త్వం ఆయన సంకీర్తనలకు అక్కరాలా సరిపోతుంది.

ప్రేమ నుండి దివ్యప్రేమ పుట్టడం మహోత్సుల అను భవంలోని విషయం. దీనిని మరొక రకంగా చెపితే శృంగారం నుండి అధ్యాత్మతత్త్వం అవతరించడమని చెప్పాలి. శృంగార అధ్యాత్మ భావాల సమ్మేళనమే మానవ జీవితం. ఇది భారతీయసాహిత్య లక్షణం కూడా.

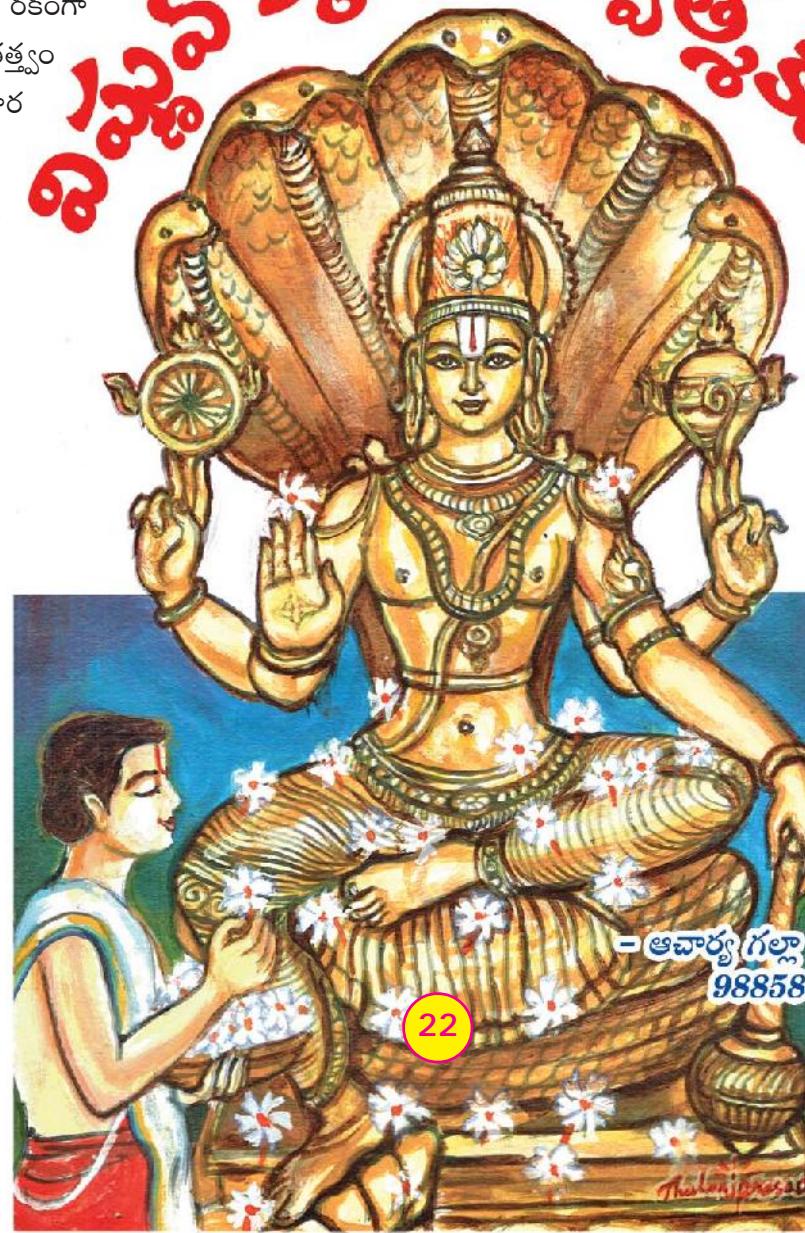
శరణాగతి ఒక తత్త్వంగా రామాయణాదికావ్యాలలో, భాగవతాది మరాణాలలో ప్రవంచింపబడింది. ఈ అంశాన్ని శాస్త్రీయం చేశారు వైష్ణవచార్యులు. భాగవత సంప్రదాయం వీళ్ళచేతులలో శరణాగతి విద్యగా రూపుదిద్దుకొన్నది. అన్నమయ్య వైష్ణవ సాహిత్యాన్ని ఆమూలాగ్రగం చూచిన వాడు. ఈయన సంకీర్తనలలో వైష్ణవ సంప్రదాయం బాగా కనిపిస్తుంది.

ఎవరిని శరణపొందాలి? ఉపాస్యదైవం ఎవరు? అనే విషయాలను వివరించడానికి ముందు అన్న మయ్య వైష్ణవమంటే ఏమిటో చెప్పాడు.

వలెను వారిదె వైష్ణవము - ఇది వలపు దేనె పో వైష్ణవము కోరిక లుదుగుచు గుత్తి నన్నటిపై - వైరాగ్యమే పో వైష్ణవము సారెకు కోపము చలము తనలో - వారించుట పో వైష్ణవము

ఈ సంకీర్తనలో విష్ణుత్వమే వైష్ణవమని, విష్ణువాక్యదే దేవుడని చెపుబడింది. సుఖదుఃఖములంటనిది, ఇంద్రియాలకు వశం కానిది వైష్ణవం. సకలోపాయాలను వదలి వేంక టేశ్వర నామాన్ని వదనం మీదికి చేర్చడం వైష్ణవం. 'విష్ణువాక్యదే విశ్వాత్మకుడు- వైష్ణవమే సర్వంబును' అనే సంకీర్తనలో సృష్టియావత్తూ నారాయణుని మహిమ వలననే వర్ధిల్లతున్న దంటాడు. పరమేష్ఠి బ్రహ్మండ సృష్టి, హరుని సంహారశక్తి,

శ్రీ వైష్ణవైత్తి శాస్త్రము

ఇంద్రుని పరిపాలన శ్రీహరిమహిమ వలననే జరుగుతున్నాయని చెపుతాడు. పంచభూతములలోని గుణాలు, నవగ్రహావిహారాలు, కాలాత్రయ ధర్మాలు, అంతటాగల మాయా విలాసాలు, పరమపద భోగాలు అన్నీ శ్రీవేంకటేశ్వరుని మహిమలేనని అన్నమయ్య నిర్ణయించాడు. నారాయణుడే పరబ్రహ్మమని, ఆ పరబ్రహ్మం ఒక్కటేనని 'బ్రహ్మమొక్కటే' అనే సంకీర్తనలో చెప్పాడు.

ఆ పరబ్రహ్మాను ఎవరికి తోచిన రీతిలో వారు ఆరాధిస్తున్నారని 'ఎంతమాత్రమున నెవ్వరుదలచిన - అంత మాత్రమే నీవు' అంటూ పరబ్రహ్మలోని వైవిధ్యాన్ని ప్రకటించాడు. తాను నమ్మిన ఈ విషయాలను శరణాగతి పొందానికి అనువుగా ఇతరులకు బోధించడానికి సంకీర్తనల తెక్కించాడు.

మైష్ట్రీషాప్ అచార్యునికి ఎంతో ప్రాధాన్యం ఉంది. ఆచార్యుని దైవంగా త్రికరణ శుద్ధిగా నమ్మాలి. ఆచార్య విశ్వాసం శరణాగతికి మూలమంత్రం.

'వేదుకతో నాచార్య విశ్వాసము గలిగి - జాడల శరణాగతి సాధనముతో కూడి, శ్రీవేంకటేశ్వరు గౌలిచి దాసుడోటే - వీడని బ్రహ్మానంద వేదాంత రఘుస్వాము' అనే సంకీర్తనలో అన్నమయ్య ఈవిషయం స్వష్టంచేశాడు. ఆచార్య భక్తిగలవాడే పరబ్రహ్మాను సాక్షాత్కారించుకొనునని 'ఆచార్య వాన్ పురుషో వేదః' అనే త్రుతివాక్యం చెపుతున్నది. దివ్య ప్రబంధాలను సంతరించిన ఆళ్చారులు కూడా ఒకరకంగా ఆచార్యులే. అయితే ఆళ్చారుల పాపురాలలో నిక్షిప్తమైన శరణాగతి విద్యను వివరించిన ఆచార్యులలో రామానుజుల వారు ముఖ్యాలు. ఆచార్య ప్రభావం ఆలకించి శ్రద్ధతో శరణాగతిని పాటించినప్పుడే మోక్షం కరతలామలకం అవుతుందని అన్నమయ్య సంకీర్తనలలో విశదం చేశాడు.

**అన్నిటూ నా వెనకటి అపరాధమేమి
మన్నించి నా గురు జూచి మానవయ్యా**

అనే సంకీర్తనలో అన్నమయ్య తనలో దోషములే మైనా ఉంటే తన గురువును జూచి తనను మన్నించమని స్వామిని వేడుకొన్నాడు.

పరిపూర్ణమైన విశ్వాసంతో హరిని కొలవడం శరణాగతి. శరణాగతి తప్ప ప్రపన్నులకు మరొక ఉపాయం లేదు. స్వామి ఉపాయం కావాలి. శరణాగతి చేసిన జీవికి ఉపాయం తనంతట తానే స్ఫూరిస్తుంది. అన్నమయ్యకు ఉపాయమూ, ప్రాప్యమూ రెండూ శ్రీవేంకటేశ్వరుడే.

**'సర్వోపాయములు జగతి నాకితదే
పర్మిధరుడు పురుషోత్తముదితదే'**

అని నమ్మినాడు అన్నమయ్య. 'నిన్న నమ్మి విశ్వాసము నీషై నిలుపుకొని' ఉన్న వాళ్ళకు వేరే ఉపాయం ఎందుకని అన్నమయ్య ప్రత్యు:

ఈ ప్రత్యుకు సమాధానం అన్నమయ్యకు స్వామిపై ఉన్న అచంచల విశ్వాసం. రక్షిస్తావో.. రక్షించవో!.. అనే సందేహం మనసులో లేదు. ఇతరులలో ఉన్నందున పొందిన దైవ్యం, వెతలలో చికిత్సపుడు కలిగే వెఱపు అన్నమయ్యకు లేవు.

నిత్య నైమిత్తిక కర్మలను భగవత్పరం చేయడం శరణాగతిలోని మరోఅంశం. భగవత్పరం కాని నిత్య కృత్యాల వల్ల జీవునికి పరమాత్మకు ఎడం ఏర్పడుతుంది. ఈ ఎడం పోవాలంటే సమస్త కర్మలు భగవత్పరం కావాలి. కాకున్న సంసార గతులేల? లోక కంటకములగు లోభంబులేల?

**వినికి గనవలసినను విష్ణుకీర్తన చెవికి -
వినికి చేసిన నదియే వేదాంతబోధ**

**మనికి గనవలసినను మధువైరిపై భక్తి -
యునికి ప్రాణులకు బ్రహ్మోపదేశంబు**

చదువు గనవలసినను శారినామను దిరుగ -
జదువుటే సకల శాప్తముల సమ్మతము
నిదుర గనవలసినను నీరజాక్షునికి దన -
హృదయమర్పణసేయుటది యోగనిదుర

ఈ సంకీర్తనలో కనిపించే విష్ణు కీర్తన, వేదాంతబోధ, మధువైరిపై భక్తి, బ్రహ్మపదేశం, శారినామం, శాస్త్ర సమృతం, యోగనిదుర మొదలైన విషయాలు వైష్ణవ సంప్రదాయానికి సంబంధించినవైనా ఇవన్నీ అన్నమయ్య జీవితంలో ఏర్పడిన అనుభవాలే. సంప్రదాయం, అనుభవం రెండూ చక్కగా కలసిపోయి సంకీర్తనలలో కనిపిస్తాయి.

స్వామిని శరణ పొందిన పురాణ పురుషుల కథల ద్వారా భక్తులను శరణగతికి ప్రోత్సహించడం అన్నమయ్య చేసిన మరో మంచిపని.

కొనరో కొనరో మీరు కూరిమి మందు -
ఉనికిమనికి కెల్ల నొక్కటే మందు
శ్రువుడు గొనిన మందు తొల్లి బ్రహ్మదుడు -
చవిగొనిన మందు చల్లనిమందు
భవరోగములు వీడి పారగ పెద్దలు మున్ను -
జవకట్టి కొనిన నిచ్చలమైన మందు

అనే ఈ సంకీర్తనలో సంసార మగ్నత అనే రోగానికి మందు శ్రీహరి సేవనమేనని నిశ్చితమైన నిర్ణయం కనిపిస్తున్నది. ప్రష్టోదాది పురాణ పురుషులెందరో ఈ మందును సేవించి ధన్యులైన విషయాన్ని ఈ సంకీర్తన గుర్తుచేస్తున్నది.

సంసార మగ్నతే కాక జరామరణాది భవరోగాలను పోగొట్టు కోడానికి వివేకవంతుడు పరమాత్ముడనే జౌషధాన్ని సేవించాలంటున్నాడు అన్నమయ్య.

‘ఒక్కడే మోక్ష కర్త వొక్కటే శరణగతి- దిక్కని హరిగొట్టి బతికిరి తొంటివారు’ అనే సంకీర్తనలో చెప్పిన విషయాలు ‘సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య’ అనే గీతలోని చరమ శ్లోక భావాన్ని గుర్తుకు తెస్తాయి. మోక్ష విషయంలో తలెత్తిన అనేక సందేహాలను ఈ సంకీర్తన నిర్ద్ధంద్వంగా ఖండిస్తున్నది.

వైష్ణవంలో దాసానుదాసత్వానికి ఒకప్రత్యేకత ఉంది. ఇది గురుశిష్యసంబంధాన్ని, సేవ్యసేవక సంబంధాన్ని వివరించే ఒకమార్గం. హరిదాసుడు, దాసాను దాసుడు వంటి మాటలు వైష్ణవ వాజ్యయంలో ఎక్కువగా కనిపిస్తాయి.

ఇన్నిటికి నీశ్వరేష్ట యింతేగాక -
తన్నుతానే హరిగాచు దాసుడైతే చాలు
మిమ్ము నెత్తిగిన యట్టి దాసుల నెత్తిగే -
సమ్మచి విజ్ఞానమే చాలదా నాకు
దైవమా నీకంటే నీదాసులే నేర్వరులు
మేటి తపముల మెచ్చి కైకొనని నీవు -
గాటపు దాసులైతేనే కైకొని మన్మించితివి

ఇత్యాది సంకీర్తనల పంక్తులు అన్నమయ్య శరణగతికి అవసరమైన దాసానుదాసత్వాన్ని ప్రకటిస్తున్నాయి.

మధురభక్తి సంప్రదాయం శరణగతి తత్త్వమే. శృంగారాత్మకమైన భక్తి మధురభక్తి. ఇది అధ్యాత్మ శృంగారం. అధ్యాత్మభావాలలో శృంగారం ప్రదర్శించడం, శృంగార భావాలలో అధ్యాత్మభావాలను చూపడం పదనాహిత్యంలోనే కనిపిస్తున్న ప్రత్యేక విషయం. ఇది అన్నమయ్యతోనే మొదలు కాకున్న ఆయన సంకీర్తనల ద్వారానే ఒక సిద్ధాంతంగా రూపొందింది. శృంగార సంకీర్తనలలో శ్రీవేంకటేశ్వరుడు నాయకుడుగా నానావిధ నాయకులను జోడించి సంయోగ, వియోగభేదాలతో, శృంగార రీతులతో రచన సాగించిన అన్న మయ్యది నాయక స్థానం. నాయక లక్ష్మణులను తనలో ఆరోపించుకొని నాయకుని సంపర్కం కోసం చేసిన ప్రయత్నం అనేక సంకీర్తనలలో కనిపిస్తుంది. ఇందులో పరమాత్మ సాక్షాత్కారం కోసం తపస్సు చేసే యోగి లక్ష్మణుంది. పరమాత్మభావం మనసులో ఏర్పడిన స్థితికి మించిన వైభవం మరొకటుండదన్నాడు అన్నమయ్య.

గత సంచిక తరువాయి భాగం.....

అయితే మాట తప్పిన నందుడు తాను సహాయం చేస్తానని ఎప్పుడు చెప్పేను? అందుకు సాక్ష్యం చూపించండని అన్నాడు. కాశిపండితులు చేసేదేమీ లేక రాజుప్రమణం చేసిన చాముండేశ్వరీదేవిని సాక్ష్యానికి రమ్మని వేడుకున్నారు.

భక్తులు అడిగినదే తడవుగా వారినెంట వచ్చి నందుడికి యథార్థం తెలియజేసింది. తప్పు తెలుసుకున్న నందుడు నందవరాన్ని వారికి అగ్రహారంగా ధారాదత్తం చేసి, సాక్ష్యంగా వచ్చిన మాతను అక్కడ కొలువుండమని వేడుకున్నాడు. ఆ మాతే నేడు సాక్షీమాత చౌదేశ్వరిగా నంద వరంలో కొలువుతీరింది.

ఈ వివరణ అంతా గౌనివల్లి రామపృకవి ప్రణీతమైన చౌదేశ్వరీమాహాత్మ్యంలో పేర్కొనబడింది. ఈ నందవర అగ్రహారానికి చెందిన బ్రాహ్మణులు నందవరీకు లయ్యారు. ఆ నందవరీకవంశానికి చెందినవారే తాళ్ళపాక వారు.

నందవరాగ్రహారంనుండి కడవజిల్లా, రాజంపేటమండలంలోనే తాళ్ళపాకకు రావడం వలన, తాళ్ళపాకలో అన్నమాచార్యుల వంశీకులు స్థిరనివాసం ఏర్పాటు చేసుకోవడం వలన ఏరి ఇంటి పేరు తాళ్ళపాకగా స్థిరపడి పోయింది. ఏరి గోత్రం భారద్వాజ సగోత్రం. అశ్వలాయనసూత్రం.

ఇక అన్నమయ్య పూర్వీకుల విషయానికి వస్తే, నందవరాన్నయార్థప సుధాకరుండు గురు భరద్వాజస గోత్రండు పాప హరబుద్ధి యాశ్వలాయన సూత్రశాలి నారాయణండను నయవేది వేద పారాయణండు విష్ణువద భక్తిరతుండు అనఘుని విట్లుహ్వాయుం గాంచె; నతండు

కనియె నారాయణు ఖన యశోనిధిని నతండు విట్లుం గాంచె; నతండు లోకైక సుతుడైన నారాయణుని తండ్రియయ్య;

(అన్నమాచార్య చరిత్ర ద్విపద, పుట. 72, 73)

నందవరాన్నయంలో జన్మించిన నారాయణుడు వేదపారాయణుడు, విష్ణుభక్తుడు. ఇతనికి విట్లుడనే కుమారుడున్నాడు. ఆ విట్లుడికి నారాయణుడనే కుమారుడు, అతనికి లోకైక సుతుడైన నారాయణుడనే కుమారుడు, ఆ నారాయణుడికి నారాయణ సూరి అనే కుమారుడు కలిగాడు. ఆ నారాయణసూరి కుమారుడే అన్నమయ్య.

సిరివరు మెప్పించి చెలంగి యాదేవ
వరమునఁ దనయంత వారిఁ బుత్రకుల
నరసయాచార్యు సున్నత యశోధనునిఁ
దిరుమలాచార్యుని ధీ విశారదునిఁ

02

క్రూయాక్య జీవితచరిత్ర

- డా. మమ్మారు శివప్రభేం,
94405 15569

గాంచి, వారును దన కరణి విష్ణులను
గాంచనాంబరు భక్తి కలిమిం బెంపొంద
శౌరి కథా సుధా సల్లాప గరిమ
ధారుణి నెంతయుం దనరారు చుండె;
(అన్నమాచార్య చరిత్ర ద్విపద, పుట. 422)

అన్నమయ్య శ్రీనివాసుని వరప్రసాదంతో తనంతటి వారైన పిల్లలను కన్నాడు. వారిలో సరసయాచార్యుడు పెద్ద కొడుకు. రెండవ కొడుకు తిరుమలాచార్యుడు. సరసయాచార్యుడు అన్నమయ్య మొదటి భార్య అయిన తిరుమలమ్ము (తిమ్మక్క) కుమారుడు. రెండవ భార్యయైన అక్కలమ్ము కుమారుడు తిరుమలాచార్యుడు. ఈ తిరుమలాచార్యుడే పెదతిరుమలాచార్యుడిగా ప్రసిద్ధి పొందాడు.

సరసయాచార్యునికి నాంచారమ్మ, అనంతమ్మ అనే ఇద్దరు భార్యలు. వారి పిల్లలు నారాయణ, అప్పుళార్య, అన్నయార్య. పెదతిరుమలాచార్యుని భార్య తిరుమలమ్మ. ఏరి సంతానం చినతిరుమలయ్య, అన్నయ, పెదతిరువేంగళ నాథుడు, తిరువేంగళనాథుడు (చిన్నన్న), కోనేటి తిరువేంగళ నాథుడు. అన్నమయ్యకు కుమారులతో పాటు కుమారై కూడా ఉంది. ఆవిడ పేరు తిరుమలాంబ. ఈవిడ భర్త తిరుమల కొండయార్యుడు. ఏరి సంతానం రేవణారి వేంకటార్యుడు. ఇలా వృధ్మిచెందిన అన్నమయ్య సంతానం, వారి సంతానం అందరూ తమ తమ రచనలతో, పదాలతో ఆ కలియగ ప్రత్యక్ష దైవమైన శ్రీవేంకటేశ్వరుని సేవలో జన్మను ధన్యం చేసుకొన్నవారే. ఈ పండిత కుటుంబంలో ఏ ఒక్కరూ తక్కువ వారు కారు.

నారాయణుడు

అన్నమాచార్యుల ప్రహితామవహుడు విట్టలడు. ఈయన కుమారుడే నారాయణుడు. విట్టలడు తన కుమారు డైన నారాయణుడికి తానే విద్యాభ్యాసం చేయ తలపెట్టాడు. తండ్రి బిడ్డకు మొదటి గురువు కావడం ఈ కాలంలో విడ్డారమేమా కానీ, నిస్సటి మొన్నటి తరం వరకూ అది సహజమే కదా. విట్టలుడు కూడా తన కుమారుడికి తానే చదువు చెప్పే ప్రయత్నం చేశాడు. కానీ, నారాయణుడు

ఎందుకో తన దగ్గర సరిగా విద్యాభ్యాసం చేయలేక పోతున్నాడని తలచి, రాజంపేటకు దగ్గరిలోని ఊటుకూరులో తమ బంధువుల దగ్గర ఉంచి, మరొక గురువుగారి వద్దకు పంపాడు. ఆ సమీప బంధువులు నారాయణుడిని కడుపులో పెట్టుకొని చూసుకుంటున్నారు. ఊటుకూరి బడిలో చేరిన తరువాత కూడా నారాయణుడి చదువు వెనుకంజలోనే కానీ ముందుగు పడటం లేదు. ఆ బడిలోని అయ్యవారు నారాయణుడికి చదువు చెప్పడానికి అనేక రకాలుగా ప్రయత్నించాడు.

గొదుకుచు గురుండును గొన్నాళ్ళ తోడఁ
జదివెదు పదుచుల చందంబు చూపి
సామంబు చేతనె చదివించి చూచి
యామీఁడఁ గొన్నినా శ్లాఘలించి చూచి
మణి కొన్ని దినములు మైన్నాతి చెప్పి
వెఱ పారఁ దఱటున వేయించి చూచి
.....
మొనసిన కోదండమున ప్రేలవేసి
కోలగ్గిరఁ ద్రోసి గుంజిళ్ళఁ బెట్టి
పైలావు దొరుఁగంగ బడిపెట్టు పెట్టి
(అన్నమాచార్య చరిత్ర ద్విపద, పుట. 78, 79)

కొత్తగా బడిలో చేరిన పిల్లవాడిని అయ్యవారు అది ఒప్పుచెప్పు, ఇది నేర్చుకొనిరా అని బెదరకొట్టకుండా, ఆ విద్యార్థికి బడి అలవాటు అయ్య వరకూ పక్క విద్యార్థులను చూచి నేర్చుకొమ్మనడం సహజం. ఊటుకూరు బడిలోని అయ్యవారు నారాయణుడి విషయంలో కూడా ఆ పనే చేశాడు. నారాయణుడిలో విద్యపట్ల శ్రద్ధ కలిగించడానికి అతనితో పాటు చదువుకొనే పిల్లలను చూపించి వాళ్ళ లాగా చదువుకొమ్మని లాలనగా చెప్పాడు. చెప్పిన పాతాలు సరిగా చదువక పోతుంటే బెదిరించి చూశాడు. భయపెట్టాడు. బెత్తంతో కొట్టాడు, చెంపలు వాయించాడు, శరీరాన్ని బాధ పెట్టాడు. ఎన్ని రకాలుగా ప్రయత్నించినా అతనికి చదువు అలవడకపోయేసరికి గుంజిళ్ళ తీయించాడు, కోదండం వేయించాడు. ఇలా ఎన్ని విధాలుగా దండించినా నారాయణుడికి చదువు అబ్బాలేదు. (ఇంకా ఉంది)

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు

శ్రీ ఆంజనేయు అష్టాత్మర శతనామవళి

శ్రీ క్రింజనేయ బాణప్రస్తర శాఖామానః

ఓం శ్రీఅంజనేయాయ నమః

ఓం మహావీరాయ నమః

ఓం హనుమతే నమః

ఓం మారుతాత్మజాయ నమః

ఓం తత్త్వజ్ఞానప్రదాయ నమః

ఓం సీతాదేవిముద్రాప్రదాయకాయ నమః

ఓం అశోకవనికాచ్ఛేష్టై నమః

ఓం సర్వమాయావిభంజనాయ నమః

ఓం సర్వబంధవిమోక్షై నమః

ఓం రక్షోవిధ్వంసకారకాయ నమః

(10)

ఓం భవిష్యచ్ఛతురాననాయ నమః

ఓం కుమారబ్రహ్మచారిణే నమః

ఓం రత్నకుండలదీప్తిమతే నమః

ఓం సంచలద్వాలస్సుధలంబమాన శిఖోజ్వలాయ నమః

ఓం గంధర్వవిద్యాతత్వజ్ఞాయ నమః

ఓం మహాబలపరాక్రమాయ నమః

ఓం కారాగ్యహవిమోక్షై నమః

ఓం శృంఖలాబంధమోచకాయ నమః

ఓం సాగరోత్సారకాయ నమః

ఓం ప్రాజ్ఞాయ నమః

(40)

ఓం పరవిద్యాపరీహరాయ నమః

ఓం పరశోర్యవినాశనాయ నమః

ఓం పరమంత్రనిరాకర్షై నమః

ఓం పరయంత్రప్రభేదకాయ నమః

ఓం సర్వగ్రహవినాశినే నమః

ఓం భీమసేనసహయకృతే నమః

ఓం సర్వదుఃఖహరాయ నమః

ఓం సర్వలోకచారిణే నమః

ఓం మనోజవాయ నమః

ఓం పారిజ్ఞాద్రుమూలస్థాయ నమః

(20)

ఓం రామదూతాయ నమః

ఓం ప్రతాపవతే నమః

ఓం వానరాయ నమః

ఓం కేసరీసుతాయ నమః

ఓం సీతాశోకనివారణాయ నమః

ఓం అంజనాగర్భసంభూతాయ నమః

ఓం బాలార్ఘసదృశాననాయ నమః

ఓం విభీషణప్రియకరాయ నమః

ఓం దశగ్రీవకులాంతకాయ నమః

ఓం లక్ష్మణప్రాణదాత్రే నమః

(50)

ఓం సర్వమంత్రస్వరూపవతే నమః

ఓం సర్వతంత్రస్వరూపిణే నమః

ఓం సర్వయంత్రాత్మకాయ నమః

ఓం కపీశ్వరాయ నమః

ఓం మహాకాయాయ నమః

ఓం సర్వరోగహరాయ నమః

ఓం ప్రభవే నమః

ఓం బలసిద్ధికరాయ నమః

ఓం సర్వవిద్యాసంపత్రదాయకాయ నమః

ఓం కపిసేనానాయకాయ నమః

(30)

ఓం వజ్రకాయాయ నమః

ఓం మహాద్యుతయే నమః

ఓం చిరంజీవినే నమః

ఓం రామభక్తాయ నమః

ఓం దైత్యకార్యవిఘూతకాయ నమః

ఓం అక్షమాంత్రే నమః

ఓం కాంచనాభాయ నమః

ఓం పంచవక్తాయ నమః

ఓం మహాతపసే నమః

ఓం లంఘిణీభంజనాయ నమః

(60)

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు

ఓం శ్రీమతే నమః

ఓం సింహికాప్రాణభంజనాయ నమః

ఓం గంధమాదనశైలస్థాయ నమః

ఓం లంకాపుర విదాహకాయ నమః

ఓం సుగ్రీవసచివాయ నమః

ఓం ధీరాయ నమః

ఓం శూరాయ నమః

ఓం దైత్యకులాంతకాయ నమః

ఓం సురార్పితాయ నమః

ఓం మహాతేజసే నమః

(70)

ఓం రామచూడామణిప్రదాయ నమః

ఓం కామరూపిణే నమః

ఓం పింగళాక్షాయ నమః

ఓం వార్ధిమైనాకపూజితాయ నమః

ఓం కబశీకృతమార్తాండమండలాయ నమః

ఓం విజితేంద్రియాయ నమః

ఓం రామసుగ్రీవసంధాత్రే నమః

ఓం మహోరావణమర్దనాయ నమః

ఓం స్ఫుటికాభాయ నమః

ఓం వాగ్ధీశాయ నమః

(80)

ఓం నవవ్యాకృతిపండితాయ నమః

ఓం చతుర్భూహవే నమః

ఓం దీనబంధవే నమః

ఓం మహోత్మనే నమః

ఓం భక్తవత్సలాయ నమః

ఓం సంజీవననగాహార్మై నమః

ఓం శుచయే నమః

ఓం వాగ్మినే నమః

ఓం దృఢప్రతాయ నమః

ఓం కాలనేమిప్రమథనాయ నమః

(90)

ఓం హరిమర్గటమర్గటాయ నమః

ఓం దాంతాయ నమః

ఓం శాంతాయ నమః

ఓం ప్రసన్నాత్మనే నమః

ఓం శతకంర మదాపహృతే నమః

ఓం యోగినే నమః

ఓం రామకథాలోలాయ నమః

ఓం సీతాన్మేఘణపండితాయ నమః

ఓం వజ్రదంప్రాయ నమః

ఓం వజ్రనభాయ నమః

(100)

ఓం రుద్రవీర్యసముద్ధువాయ నమః

ఓం ఇంద్రజిత్ర్పీతామోఘు బ్రిహోస్మ నివారకాయ నమః

ఓం పార్థధ్వజాగ్రసంవాసినే నమః

ఓం శరపంజరభేదకాయ నమః

ఓం దశబాహవే నమః

ఓం లోకపూజ్యాయ నమః

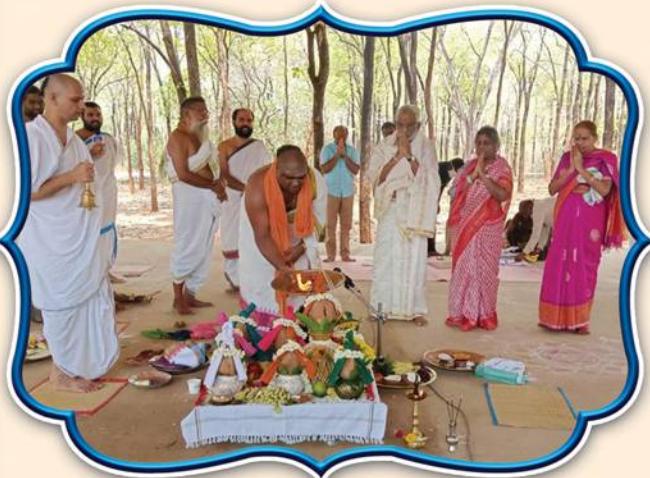
ఓం జాంబవత్త్ర్పతివర్ధనాయ నమః

ఓం సీతాసమేత్శ్రీరామపాదసేవాధరంధరాయన నమః **(108)**

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు

**కరోనా వ్యాధి నిపత్తు నుండి మానవాళిని
సంరక్షించాలనే మహాశయంతో**
**త.ఐ.దే. నిర్వహించిన
శ్రీశ్రీనివాసశాంత్యత్సవ సహాత
ధన్వంతరి మహాయగం,**
**శ్రీనివాసవేదమంత్ర
ఆరోగ్యజపయజ్ఞం దృశ్యాలు**

గత సంచిక తరువాయి భాగం...

బ్రహ్మోత్సవాలు

కలియుగంలోని భక్తుల రక్షణకోసం బ్రహ్మది దేవతల కోరిక మేరకు, శ్రీమహావిష్ణువు తిరుమలకొండపైన వేంకటేశ్వరుడిగా కన్యామాసంలో శ్రవణ నక్షత్రం నాడు స్వయంవ్యక్తమూర్తిగా ఆవిర్భవించినాడు.

ఆ రోజును పురస్కరించుకొని బ్రహ్మదేవుడు ఆ రోజుకు పూర్తి అయ్యేట్లుగా తొమ్మిది రోజులు ముందు నుంచి శ్రీనివాస భగవానునికి ఉత్సవాలు నిర్వహించాడు. ఆనాటినుంచి ఈ ఉత్సవాలు ‘బ్రహ్మోత్సవాలు’ అని ప్రసిద్ధిని పొందాయి.

చాంద్రమానంప్రకారం అధికమాసం వచ్చిన సందర్భంలో “వార్షిక బ్రహ్మోత్సవం” కన్యామాసంలోను, “నవరాత్రి బ్రహ్మోత్సవం” తులామాసంలోను ఇలా రెండు బ్రహ్మోత్సవాలు జరుగుతాయి.

అంబరాన్నంటే బ్రహ్మోత్సవ సంబరాలు

శ్రవణనక్షత్రం రోజుకు పదినాళ్ల ముందుగా ధ్వజారోహణతో ప్రారంభమై, చివరగా, చక్రస్నానం, ధ్వజావరోహణంతో ముగినే ఈ పదినాళ్ల బ్రహ్మోత్సవ వేడుకల సంరంభాన్ని, సంబరాల్ని వర్ణించడం సాధ్యం కాదు చూచి తీరపలసిందే.

వెయిదటి రోజు రాత్రి పెద్ద శేషవాహనంతో ప్రారంభమైన ప్రతిరోజు ఉదయం రాత్రి వరుసగా చిన్న శేషవాహనం, హంసవాహనం, సింహం, ముత్యపు పందిరి, కల్ప వృక్షం, సర్వ భూపాల వాహనం,

శోహినీ అవతారం, గరుడోత్సవం, హనుమద్వాహనం, గజవాహనం, సూర్యప్రభ, చంద్రప్రభ, రథోత్సవం, అశ్వవాహనం. ఇలా జరిగే వాహనోత్సవాల్లో శ్రీనివాసుని వైభవం అనంతం! అప్రమేయం! అచింత్యం!!

ఈ బ్రహ్మోత్సవంలో ముఖ్యంగా ఐదవనాటి రాత్రి జరిగే బంగారు గరుడోత్సవం, ఎనిమిదవరోజు ఉదయం జరిగే రథోత్సవాలను దర్శించడానికి రెండు కన్నలు చాలప.

శ్రీవారి గరుడోత్సవం రోజున మూలవిరాట్టునకు అలంకరించే మకరకంఠి, లక్ష్మీపోరాలు, సహస్రనామ మాలలు, మద్రాసునుంచి కొత్త గొడుగులు, శ్రీవిల్లి పుత్తరు గోదాదేవి మాలలు. ఇలా అనేక విశేషమైన వాటితో తిరుమల వీధులలో బంగారు గరుడునిపై విహారించే వేంకటేశ్వరీ, ఆ ఒకరోజు దర్శించడానికి లక్ష్మలాది భక్తులు తిరుమల చేరుకుంటారు.

09

దివ్యక్షేత్రం... ఇరుముల

- శ్రీ జూలకంటి ఖాలసుబ్రహ్మణ్యం, 99856 70152

31

బ్రహ్మందనాయకుని బ్రహ్మో
తృవాల్లో బ్రహ్మచారులు, గృహ
స్థలు, వానప్రస్థలు, యతీశ్వ
రులు, బాలబాలికలు, కన్యలు,
పుణ్యంగనలు, వితంతువులు, విధు

రులు, కుంటి, గుడ్డి, వికలాంగులు, అధి
కారులు, అనధికారులు, పండితులు, పామరులు, ధని
కులు, పేదవారు, ఉద్యోగులు, ఉద్యోగార్థులు, కార్య
ర్థులు, శరణార్థులూ, అర్థార్థులూ. ఇలా వారూ
వీరు అనకుండా ఎందరెందరో, మరెందరో కలియుగ
వైకుంఠని దర్శించడానికి వస్తారు.

ముఖ్యంగా ఏదాదికి ఒకమారు పదినాళ్లపాటు
జరిగే బ్రహ్మోత్సవ సంబరాలు అంబరాన్నంటుతాయి.

ఏదుకొండల్లో ఒకవైపు గోవిందలు పెదుతూ
కొండలు ఎక్కుతున్న భక్తజనం. మరోవైపు భక్తితో భజన
చేస్తున్న భజనబృందాలు ఇంకోవైపు కోలాటన్యత్యాలు,
చెక్కు భజనలు, హరికథలు, బుర్రకథలు, పగటివేషాలు,
పుష్పరిణిస్నేహాలు, దర్శనాలు, నున్నటిగుండ్రతో తిరు
నామాలతో సాక్షాత్తు నామాలవాని ప్రతిరూపాలుగా
కన్పుడే భక్తులు, నిత్యాన్వదానాలు, ప్రసాద వితరణలు...
యాత్రికుల సేవలో అహారహం శ్రమిస్తున్న దేవస్థానం
ఉద్యోగులు, గృహార్థులు, అర్పక స్వాములూ, ధార్మిక ప్రసం
గాలు.. ఇలా ఒక్కరేమిటి ఒక్కటేమిటి ఎందరెందరో
ఎన్నోవిధాల ఆనందంగా కోలాహలంగా సంబరంగా
కనపడతాడు.

ఇక బ్రహ్మోత్సవం జరిగే రాత్రుల్లో తిరుమలక్షేత్ర
సాందర్భం వర్షానాతీతం! తిరుమల అంతటా స్వాగత
తోరణాలు, అలయప్రాకారాలు, మండపాలు, పుష్పరిణి,
సత్రాలు.. ఇలా సర్వేసర్వత్రా తిరుమలలో మిరుమిట్లు
గొలుపుతున్న విద్యుద్దిష్టపాలలో శోభాయమానంగా అలం
కరింపబడుతుంది.

బ్రహ్మోదీవేతలు, ఇతరలోక దేవతలు జ్యోతి
స్వరూపాలుగా దిగివచ్చి బ్రహ్మందనాయకుని ఉత్సవాన్ని

వీక్షిస్తున్నారా అన్నట్లుగా ఉంటుంది తిరుమల క్షేత్రం.
ఈ సందర్భంలో ప్రత్యేకత పుష్పలంకరణ. శ్రీవారి
అలయం అంతటా రకరకాల పుష్పలతో, సుగంధాలను
వెదజల్లే పూలతో శ్రీవారి అలయం, సర్వత్రా అలం
కరించడం దేవస్థానంవారి, పుష్పవనాలశాఖ ప్రత్యేకత!

అవన్నీ కన్నులారా చూస్తూ మనసారా ఆస్యాదిం
చవలసిందే తప్ప చెప్పడానికి మాటలు చాలవు. లేవు
కూడ.

పుష్పయాగం

శ్రీవారి బ్రహ్మోత్సవ నిర్వహణలో దోషాల నివార
ణార్థం ఆతివృష్టి, అనావృష్టులు తొలిగి లోక క్షేమంకోసం
ప్రతి ఏటా జరిగే బ్రహ్మోత్సవాల అనంతరం కార్తిక
మాసంలో శ్రవణ నక్షత్రం రోజున శ్రీదేవి భూదేవి
సమేతంగా శ్రీమలయపుస్వామికి ‘పుష్పయాగం’ జరుగు
తుంది.

క్రీ.శ. 15వ శతాబ్దింలో జరుగుతున్న పుష్పయాగం
ఎప్పుడు నిలిచిపోయిందో తెలియదు. మళ్ళీ 1980
నవంబరు 14 తేది నుంచి పునరుద్ధరింపబడి తిరుమలలో
శ్రీవారికి నిర్వహింపబడుతున్నది.

పుష్పయాగం నాటి ఉదయంపూట తిరుమంజనం,
మధ్యాహ్నం సమయంలో రంగురంగుల వివిధ, సుగంధ
పుష్పలతో 21 మారులు శ్రీ స్వామివారిని అర్పిస్తారు.

గోవింద! గోవిందా! గోవింద!!!

(ఇంకా ఉంది)

క లియగ ప్రత్యక్షదైవమైన శ్రీవిడుకొండల స్వామిని దర్శించడంకోసం ప్రతి భక్తుడూ ఎంతగా తపి స్తుదో, అలాగే శ్రీవారిని గురించి ఎన్నోనే తెలియని విషయాలను చదివి తెలుసుకుని మైమరిచిపోవాలని కూడా అలాగే అనుకుంటారు. అటువంటి సంతృప్తిని, ఉపయోగకరమైన విషయాలను ఎన్నిటినో ‘సప్తగిరి’ మాసపత్రిక అందిస్తూ భక్తులకు మీదుమిక్కిలి సేవచేస్తున్నదని చెప్పటం ఎంత మాత్రమూ అతిశయోక్తి కాదు.

ఎన్నోనే వ్యయప్రయాసాలకోర్చి సుదూరప్రాంతాల నుంచీ తిరుమలకు వచ్చే భక్తులకు జనబాహుళ్యంలో విరివిగా ప్రచారంలో ఉన్న ఏఫో కొన్ని సంగతులు తప్ప అన్ని వివరాలూ తెలీవు. ‘సప్తగిరి’ పత్రికద్వారా తెలియని వారికి కాకుండా తెలిసినవారిని కూడా మళ్ళీ చదివి ఆనందించే విధంగా స్వామివారి కైంకర్యాలు, బ్రిహోత్సవ శోభ, ప్రసాదాల రకాలు, వివిధ సమయాల్లో జరిపించే సేవలు, అలంకారాలు, ఏ సమయాల్లో ఏ నైవేద్యం నివేదిస్తారన్న విషయాలు చాలా ఆసక్తిదాయకంగా పత్రికా సిబ్బంది అందిస్తోంది.

తిరుమలగిరుల్లో చూడదగ్గ ప్రదేశాల గురించి, చుట్టూప్రక్కల ఆలయాల గురించి సవివరమైన సమాచారం అందిస్తున్నారు. అంతేకాకుండా, పిల్లలు కూడా పాలుపంచు కునే విధంగా ‘బాలవాక్కు’ పేరున ప్రచురిస్తున్న శీర్షిక బాలబాలికలకు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటోంది.

సప్తగిరిలో ఎన్నో పుణ్యతీర్థాలు, పుట్టుక, వైశిష్ట్యాలను మరియు పురాణ విషయాలను చక్కగా రాస్తున్నారు. అలాగే, ఆయుర్వేదం శీర్షికలో భక్తుల ఆరోగ్యపరిరక్షణకోసం ఎటువంటి కృతిమపద్ధతులూ లేకుండా పాటించేవిగా తెలియజేస్తున్నారు. విశేషమైన స్వామివారి ఉత్సవమూర్తుల చిత్రాలను మధ్యపేజీలలో ఆనందపరవశమందేలా ప్రచరిస్తూ పారకుల మదిని చూరగొంటున్నారు. నిష్టాతులైన జ్యోతిష్యశాస్త్రాగ్రేసరులు వారఫలాలు వైకుంఠపాళి ద్వారా పారకుల్లో పురాణాల మీది జిజ్ఞాసను పెంచుతున్నారు. కేవలం రచయితలు మాత్రమే పాలుపంచుకునే పత్రికగా కాకుండా, భక్తులు తమ అనుభవాలు, అనుభూతులను పంచుకుని నమ్మలేని నిజాలను ఆనందబాష్యాలతో లిఖించి

ఆధ్యాత్మిక సిరి

- శ్రీ డెగల అనితాసురి
92475 00819

తరించేందుకు స్వామి లీలలను కూడా అందిస్తున్నారు. ప్రతి గృహస్థ మరియు ఇల్లాండ్రకు పండుగలు, పాటించాల్సిన పద్ధతులు, దానివెనుక ఉన్న కథనాలు ముద్రిస్తూ భక్తులకు ‘సప్తగిరి’ పత్రిక ఎంతో సహాయపడుతోంది. ప్రశాంత చిత్రమే ఆధ్యాత్మిక భావానికి మూలం. ఆధ్యాత్మిక జీవన విధానమే సంపూర్ణమానవత్వానికి కారణం కాగలదనే సత్యాన్ని యాభై సంవత్సరాలుగా తెలియజేస్తున్న పత్రిక ‘సప్తగిరి’.

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు, తిరుపతి

గోదాతలకు విజ్ఞప్తి

- 1) దేశవాళీ గోవులను తిరుపతిలోని తి.తి.దేవస్థానమునకు సంబంధించిన శ్రీవేంకటేశ్వర గోసంరక్షణశాలనందు మాత్రమే ముందస్తూ అను మతితో స్వీకరించబడతాయి.
- 2) ఆరోగ్యవంతమైన దేశవాళీ గోజాతి ఆవులు మాత్రమే స్వీకరించబడతాయి.

-గోసంరక్షణాధికారి, తి.తి.దే., తిరుపతి

శ్రీరామదూతం శిరసా నమామి!

- దా॥ అష్టాచోద్య చేంకటస్థాయ్య,
90148 78108

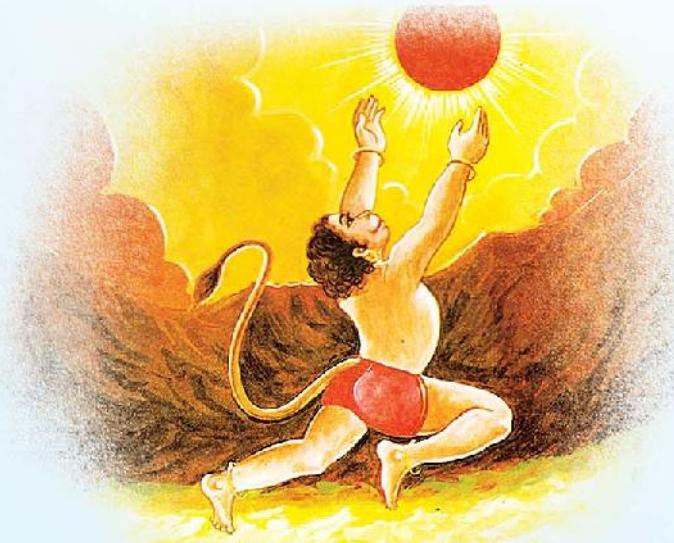
ప్ర పంచంలో ప్రభువుకు ప్రశస్తి రావటం సులభం. కానీ, ఒక వ్యక్తి ప్రభువు దగ్గర సేవకుడుగా ఉంటూ వది మందిలో పేరు పొందటం, విశేషించి తన ప్రభువుతో సమానంగా ఒక పూజ్యత సంపాదించటం అసంభవం కాక పోవచ్చ గాని అసాధారణం అని మాత్రం అనక తప్పదు. అందులోను ప్రభువు గుణవంతుడయ్యెనా ప్రక్కనున్న వాని ప్రజ్జలు రాణించడం చాలాకష్టం. సూర్యుని ముందు చుక్క ప్రకాశించగలదా? కాని సుగుణాభిరాముడైన శ్రీరాముని వంటి మహా ప్రభువుకు సేవకుడై, ఆయనతో పాటు తానూ ఆలయాలు నిర్వింపచేసుకుంటూ, ఆయనతో పాటు తానూ అర్ఘ్యసందర్భంలో కొంటూ “**శ్రీరామదూతం**

శిరసా నమామి” అనే స్తోత్రానికి పొత్రుడైన సేవకోత్తముడు ఆంజనేయుడు. అసాధారణమైన ఇంత ప్రశస్తి, అపారమైన ఇంత పూజ్యత రామదూతగా ఆంజనేయుడు ఎలా ఆర్థించగలిగాడు? అందుకు కారణం ఆయన వ్యక్తిత్వం. అమేయమైన ఒక శక్తి, అద్భుతమైన యుక్తి, ఆచంచలమైన భక్తి సంగమించిన ఒక మహాపవిత్ర త్రివేణీ తీర్థం ఆంజనేయుని వ్యక్తిత్వం. అందుచేతనే ఆ రామదూతకు అంత ప్రశస్తి లభించింది. అంత పూజ్యత కలిగింది.

కాగా శ్రీమద్రామాయణంలో - శ్రీరాముని జీవిత మార్గంలో అంజనేయుడు నిర్వహించిన పొత్రగూడ అత్యద్భుతం; ఎంతో ప్రధానం. అయోధ్యకు మిథిలకు వియ్యాన్ని కూర్చు సీతారాముల వివాహానికి కారణభూతుడైంది విశ్వామిత్రుడైతే, అయోధ్యకు కిమ్మింధకు నెయ్యాన్ని కూర్చు సీతారాముల పునస్సమాగమానికి కారణభూతుడైంది అంజనేయుడు. సీతాన్వేషణకు, రాక్షససంహరానికి అవసరమైన వానరబలాన్ని సుగ్రీవసభ్యంద్వారా శ్రీరామునికి సమకూర్చిన వ్యక్తి అంజనేయుడు. అందుచేతనే వాల్మీకిమహర్షి అంజనేయపాత్రను శ్రీమద్రామాయణంలో ఎంతో కీలకమైన సన్నిహితంలో ఒక కొలికి పూసలా ప్రవేశపెట్టాడు.

అది రమణీయ పంపాసరోవరం. సుగంధ శీతల జల మయం. నానావిధ తరులతా పుష్పసంశోభితం. ఆ కొలను ప్రక్కనే ఒక మహాపర్వతం-బుశ్యమూక మహాపర్వతం. నానావిధ ధాతు సమన్వితం అనేకానేక ఫలభార వినమ్రవృక్ష పరివృతం. రాజ్యాన్ని వదలి, భార్యావియోగదుఃఖంతో ఆ కొలనుగట్టున ఒక పిచ్చివానివలె తమ్మునితో గూడ తిరుగుతున్నాడు - శ్రీరామచంద్రుడు. తన రాజ్యాన్ని, భార్య రుమను అపహరించిన అన్న చేత తన్నులు గూడ తిని భయబ్రాంతుడై ఆ పర్వత శిఖరం మీద బ్రాతుకుజీవుడా అని నలుగురు సహచరులతో కాలం గడువుతున్నాడు- సుగ్రీవుడు. ఇద్దరూ ఆపదల్లో చిక్కుకున్న వారే. ఇద్దరూ సర్వసమర్థులే. జీవితంలో అలాంటి వాళ్ల మధ్య సభ్యం ఏర్పడితే అది ఉభయత్రా ఎంతో ప్రయోజనకరంగా ఉంటుంది. ఎన్నో మహాకార్యాలను సాధిస్తుంది. కాని వీరిద్దరికి సభ్యం ఏర్పడటం ఏలా? అటు కొలనుగట్టున శ్రీరాముడు; ఇటు కొండకొన మీద సుగ్రీవుడు. ఈ స్థితిలో అంజనేయుడు సుగ్రీవుని దూతగా శ్రీరాముని దగ్గరకు వచ్చాడు. ఎంతో చాకచక్కంగా తన శక్తియుక్తుల్ని ప్రదర్శించాడు. శ్రీరామ సుగ్రీవసభ్యాన్ని సాధించాడు. ఉత్తమదూతకు ఉదాహరణగా నిలిచాడు. కార్యసాధనకు మారుపేరుగా కీర్తికెక్కాడు.

లోకంలో ఏ మహోకార్యాన్ని సాధించటానికినై మొదట అవసరమైంది శక్తి. శక్తి మానవునికి మూల ధనం. అది శారీరకం, మానసికం అని రెండురకాలు. కేవలం శారీరకశక్తిగానీ, కేవల మానసికశక్తిగానీ స్వయం సంపూర్ణతను సాధించలేవు. ఈ రెండింటి కలయికే మహా కార్యాన్ధనకు గట్టిపునాది. ఆంజనేయుడు పుట్టుకళోనే బల వంతుడు. మహాబలుడైన వాయుదేవుని పుత్రుడు. దివ్యాంశగల అంజనకు తనయుడు.

బాల్యంలోనే సూర్యమండలం దాకా ఎగిరిన శక్తిమంతుడు. ఉదయభానుష్టే ఘలమని భక్తించటానికి ప్రయత్నించిన సౌహనయంతుడు. వజ్రాయుధం దెబ్బకు హతుడు కాకుండా బ్రతికిన వీర్యవంతుడు. ఇంద్రుని మెప్పుతో స్వచ్ఛందమరణాన్ని, బ్రహ్మ అనుగ్రహంతో అవధ్య త్వాన్ని వరాలుగా పొందిన అధృష్టవంతుడు. అందుకు తోడు ఆంజనేయునిది ఆజన్మబ్రహ్మచర్యం. బ్రహ్మచర్యం శక్తిసంవర్ధకం. ఇక ఆయన బలానికి అవధి ఎక్కుడు!

రామాయణంలో ఆంజనేయుని దేహాబలం ప్రకటమైన ఘుట్టలు అనేకాలు ఆశ్చర్యజనకాలు. సీతాన్వేషణ ఘుట్టంలో సముద్రలంఘనం ఒక పెద్ద సమస్య, అంగదుని నాయకత్వంలో సీతాన్వేషణకు బయలుదేరిన వానర బృందానికి దక్షిణముద్రతీరంలో అదొక విషమసమయం. ఒకవైపు సుగ్రీవాజ్ఞ. మరొకవైపు మహాసముద్రం. ముందు నుయ్య. వెనుక గొయ్య. ముందుకు వెళ్లి ఈ మహాసము

ద్రాన్ని దాటటం ఏలాగ? వెనుకకు వెళ్లి ఆ సుగ్రీవట్టి చూడటం ఏలాగ? వానరులంతా ఎంతోసేపు ఆలోచించారు. సతమతమయ్యారు. సమస్య పరిష్కారం కాలేదు. ఒకరు అంత దూరం దాటగలనన్నారు. మరొకరు ఇంత దూరం దాటలేమన్నారు. అంతేగాని సాంతం సముద్రాన్ని దాటి తిరిగి రాగలన్న వారు ఎవ్వరూ లేరు. చివరకు జాంబవంతుడు గూడ తొంబైయోజనాలే దాటగలనన్నాడు. అంగదుడు నూరుయోజనాలన్నాడు. అయితే వెనుదిరిగి రావటం అనుమానాస్పదమన్నాడు. అందుపల్ల ఏం ప్రయోజనం? అదొక దిక్కుతోచని స్థితి. దిగులుతో అందరు త్రుంగిపోతున్న స్థితి. అంత జరుగుతున్న ఆంజనేయుడు ఏకాంతంగా ఎక్కడో మౌనంగా కూర్చొన్నాడుగాని ముందుకు వచ్చి మాట్లాడలేదు. జాంబవంతుడు చూచాడు. ఆంజనేయుని చెంత చేరాడు. కొండంత ఆశతో పలుకరించాడు.

‘వానరలోకవీరా! సర్వశాస్త్ర విదాంవర! ఏమీపట్ట నట్లు ఇలా కూర్చొన్నావేమి? బలంలో, బుద్ధిలో, తేజస్విలో, సత్యంలో నీవు సర్వప్రాణల కంటే మిన్న. అయినా నీ శక్తి నీవు తెలియలేకున్నావు’ అని ప్రశంసించాడు. ఆ ప్రశంసతో ఆంజనేయుడు పొంగిపోయాడు, పొగలేని నిష్పులా ప్రజ్వరి ల్లాడు. అలనాటి త్రివిక్రమునిలా విజ్ఞంచాడు. తన శక్తి తాను తెలుసుకున్నాడు. సముద్రాన్ని క్షోభింపచేస్తానన్నాడు. పర్వతాలను చూర్చం చేస్తానన్నాడు. లంకనే పెకలించి తెస్తా

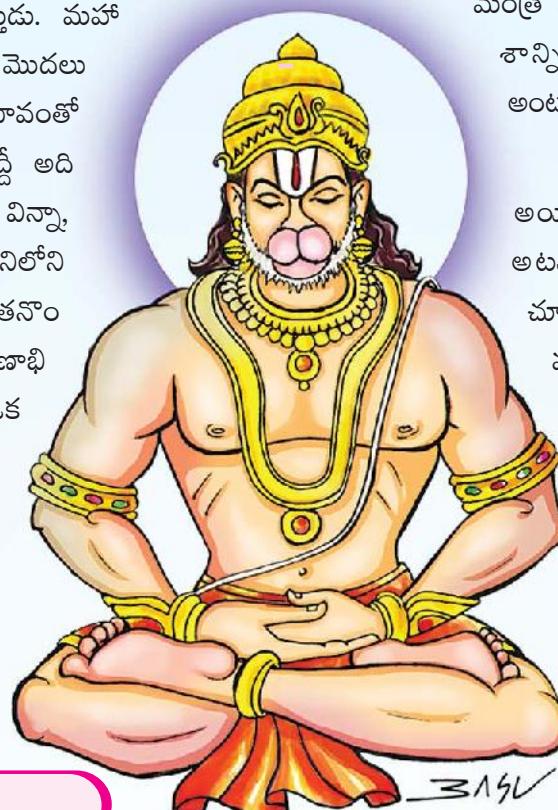

నన్నాడు. ఒక్కసారిగ మేనుపెంచి, సర్వశక్తల్ని పుంజీభవింప జేసి ఆ మహేంద్ర పర్వతం మీదినుండి ఆకాశమార్గాని కెగిరాడు. మహోద్ధత మైన ఆ మానుమంతుని ఊరువేగానికి మహోపర్వతం మీది వృక్షాలన్నీ పట్టుదప్పి, పెల్లగిలి పైకిలేచి, సాగనంపటానికి వెంట వెళ్లే బంధువుల్లా చాలదూరం ఎగిరాయట. మద్దిచెట్లవంటి మహోవృక్షాలు గూడ మహోరాజును అనుసరించే పైనికుల్లా చాలదూరం సాగిపోయాయట. ఆంజనేయుని జవసత్యాలట్టివి!

కాగా, కేవలం శారీరిక బలం, బుద్ధిబలం ఉన్నంత మాత్రాన ఒక వ్యక్తి జీవితంలో ఉన్నతస్థాయి నందుకోలేదు. ఉత్తమదూత కాలేదు. పల్లింఘైపు ప్రపణించటం నీటికెంత సహజమో, స్వార్థం పైపు మొగ్గటం శక్తి యుక్తుల కంత సహజం. మితిమీరిన స్వార్థం సమాజానికి ప్రమాదకరం. వ్యక్తికి పతనకారణం. అందుచేత ఒక వ్యక్తి శక్తియుక్తులు సద్వినియోగం కావాలంటే, అవి అతని ఉన్నతికి, సమాజ కల్యాణానికి దోహదం చెయ్యాలంటే భక్తి గూడ ఉండాలి. భక్తిహృదయ పవిత్రత; ఆశయపుద్ది; ఆత్మార్పణ.

ఆంజనేయుడు రామభక్తుడు. మహోభక్తుడు. ఆ రాముని చూచింది మొదలు ఆంజనేయుని అంతరంగం భక్తిభావంతో నిండిపోయింది. కాలం గడిచేకొద్దీ అది అపారంగా పెరిగింది. రామశబ్దం విన్నా, రామనామం అన్నా ఆ మహోభక్తునిలోని అణువణువు పులకించేది. పరవశతనొం దేది. ఆంజనేయుడు ఒక సుగుణాభి రామునికి, ఒక ధర్మమూర్తికి, ఒక పురుషోత్తమునికి తన అంతరంగం అర్పణ చేసుకున్నాడు.

ఒక మహోకార్యానికి తన శక్తియుక్తల్ని వినియోగిం చాడు. జీవితాన్నే చరితార్థం చేసుకున్నాడు.

రామాయణంలో రామకార్యతత్పరుడైన ఆంజనేయుడు ఎన్నో అద్భుతవిజయాలు సాధించాడు. ఎంత మందికో ప్రాణదాతగా ఉపకరించాడు. సముద్రాన్ని లంఘించి ప్రాయోపవేశానికి పూనుకున్న అంగదజాంబ వంతాది వానరవీరుల ప్రాణాలు నిలిపింది ఆంజనేయుడు. అశోకవనిలో ఆత్మహత్యకు పూనుకున్న సీతాదేవికి ఆశాకిరణంగా అగుపించి ఆమెను బ్రదికించింది ఆంజనేయుడు. విరహతాపంతో వాడిపోతున్న శ్రీరామునికి సీతాసందేశమృతాన్ని అందించింది ఆంజనేయుడు. శక్తిప్రేటుకు మూర్ఖుడై కొన ఊపిరితో ఉన్న లక్ష్మణునికి సంజీవని తెచ్చియచ్చి సటీవుళ్లి చేసింది ఆంజనేయుడు. ఓషధి పర్వతాన్ని తెచ్చి యుధరంగంలో హతమైన సర్వవానర సైన్యాన్ని బ్రదికించింది ఆంజనేయుడు. శృంగిబేరపురంలో శ్రీరామాగమన శుభవార్తను గుహనకు అందించింది ఆంజనేయుడు. అన్నరాక కోసం అహోరాత్రాలు ఎదురు చూచే భరతునికి శ్రీరాముని రాకను చెవిని వేసింది కూడ అంజనేయుడే. ఈ విధంగా ఆంజనేయుడు ఎందరి ప్రాణాలనో నిలిపాడు. ఎంతమందికో శుభవార్తలందించాడు. సంతోషాన్ని కూర్చుడు.

తత్త్వవేత్తలు ఆంజనేయుని శబ్దస్వరూపుడంటారు. మంత్ర స్వరూపుడంటారు. పరమాత్మ సందేశాన్ని జీవాత్మకందించే దేవదాత అంటారు.

నిగుధాలు, మహోన్నతాలు అయిన తాత్త్విక రహస్యాల మాట అటుంచి సామాన్యమానవదృష్టితో చూచినా ఆంజనేయునిది ఒక విశిష్ట వ్యక్తిత్వం. అది శక్తి, యుక్తి, భక్తి సంగమించిన ఒక పవిత్ర త్రివేణీ సంగమతీర్థం. వ్యక్తి ఔన్నత్యానికి సమాజకల్యాణానికి దోహదం చేసిన ఒక మహానీయ జీవితమార్గం. అందుచేతనే ఆయనకు అంతప్రశ్నాల వచ్చింది. పూజ్యతలభించింది.

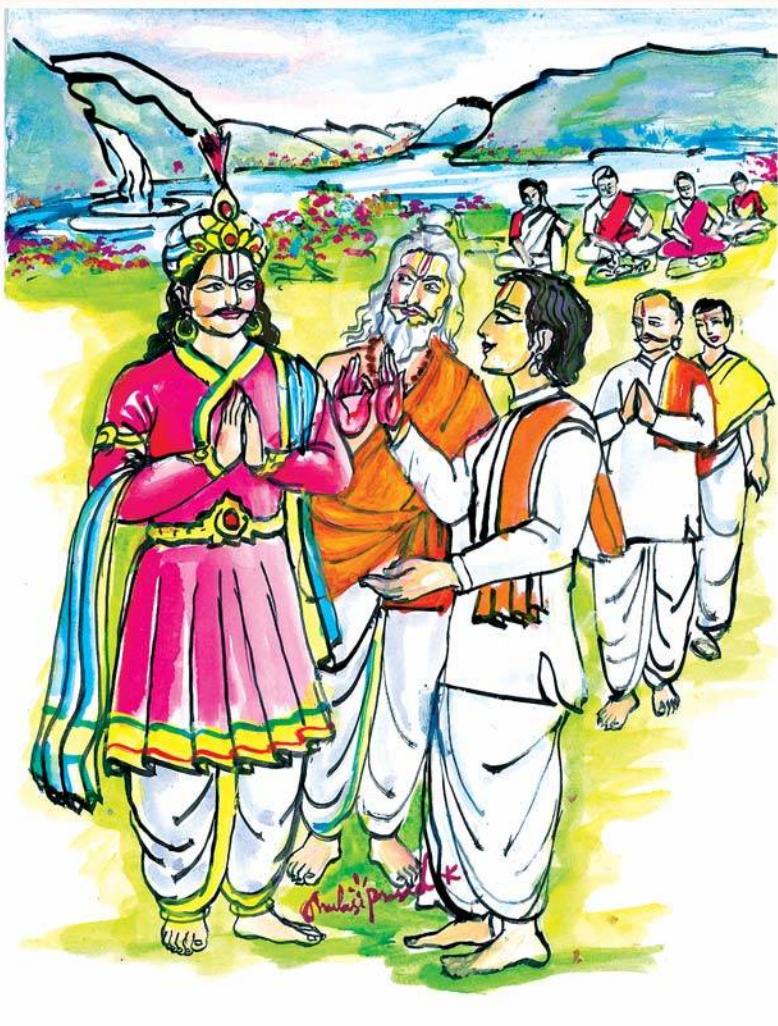

ఆనందరహస్యం

- శ్రీ ఆర్.సి.కృష్ణస్వామిరాజు, 93936 62821

తో ఉడమానుడు రాజు. ఆ రాజు కార్తికపోద్దిమ రోజున శేషాచలం కొండలలోని అద్భుత సహజశిల్పకళా చమత్కారమైన తుంబురుతీర్థం దర్శించడానికి వెళ్లాడు. సనకసనందతీర్థం, నల్లగుండాలు మీదుగా దట్టమైన అటవీ లోయలో నడుచుకుంటూ తుంబురుతీర్థం చేరాడు. భూపరి ఛాముక్రమంలో భాగంగా ఓ పెనుకొండ కొబ్బరిచిపులా రెండుగా విచ్చుకుని చివర్లో జలజలపారుతున్న తుంబురు తీర్థం జలపాతాన్ని చూస్తూ గంటలకొఢీ గడిపాడు. పక్కనే ఉన్న తరిగొండ వెంగమాంబ గుహ వద్ద ఉన్న నిశ్చలానంద స్వామిని దర్శించుకున్నాడు. తనకు అష్టావ్యాప్తాలున్న ఎందులోనూ ఆనందం కనిపించడం లేదనే బాధను వ్యక్తం చేశాడు. నిశ్చలానంద స్వామి చిన్నగా చిరునవ్వు నవ్వాడు.

అప్పుడే కాలినడకన కొండరు భక్తులు ‘గోవింద’ అని చెప్పుకుంటూ తిరుమల కొండకు నడిచి వెళుతున్నారు.

వారు నడిచి నడిచి అలిసిపోయి ఉన్నారు. వారికి కడుపు నిండా అన్నం పెట్టమని స్వామి రాజుతో చెప్పాడు. వారు భోజనం పూర్తి చేసి వెళ్లేటప్పుడు రాజును వారి కళలోకి చూడ మన్నాడు. వెంటనే రాజు తనతో వచ్చిన వంటగాళ్లను, భటులను పురమాయించి చకాచకా వంటలు చేయించాడు. వేడివేడిగా అరటి ఆకులో వడ్డించిన వంటలను కాలినడకన వచ్చిన భక్తులు ఆపురావురుమని తినసాగారు. వారు తింటు న్నంతనేపూ రాజు కన్నార్పకుండా వారినే చూడసాగాడు.

భోజనమయ్యాక భక్తులు ప్రతిబక్టరూ కృతజ్ఞతగా వచ్చి ‘అన్నదాతా! సుఖీభవా!!’ అని చెప్పి వెళ్తుంటే రాజు తృప్తిగా తియ్యటి గుటకలు మింగాడు. రాజు ముఖంలోకి మెరుపు వచ్చింది. తనకి తెలీకుండానే కళ్లు ఆనందబాష్పాలు రాల్చాయి. అదే అదునుగా భావించిన స్వామి “మనం ఒకరి దగ్గరినుంచి ఏమైనా తీసుకుంటు న్నాముంటే మనం మన శక్తిని కోల్పేతున్నామన్న మాట. మనం ఒకరికి ఏదైనా ఇస్తున్నాముంటే మనం శక్తిమంతులమవుతున్నామన్నమాట. మనం ఎవరికైనా ఏదైనా ఇవ్వడంలో సహజ మైన ఆనందం ఉంటుంది. తీసుకోవడం కన్న ఇవ్వడంలో ఉన్న ఆనందం పదింతలు గొప్పది” అని ఇవ్వడంలో ఉన్న గొప్పదనాన్ని రాజుకు విశదికరించి చెప్పాడు.

ఆనందం యొక్క రహస్యం దానగుణంలో ఉండని గుర్తించిన రాజు మరిన్ని దాశాలు చేయాలని నిర్ణయించుకుని స్వామి పాదాలకు నమస్కరించి తన రాజ్యానికి బయలుదేరాడు.

శ్రీపేరుందేవసమేత శ్రీకరివరదరాజస్వామి ఆలయం, సత్త్వాడ

- శ్రీ వి.ఎస్.సురేష్, 90030 68532

తిరుపతి- తిరుతుటణి ప్రధానదారిలో తిరుపతికి సుమారు 50 కి.మీ. దూరంలో ఉన్న ఊరు నగరి. అక్కడి నుండి పశ్చిమంగా 4 కి.మీ. దూరంలో సత్త్వాడ అనే గ్రామం ఉంది. ఈ గ్రామం మధ్యలో శ్రీమహాదేవి సమేత శ్రీకరివరదరాజస్వామి భక్తులకు కనువిందు చేస్తూ కొలువై ఉన్నారు .

ఉన్నారు ముఖ్యమైంది చిత్రపోర్టమి. చైత్ర మాసం పౌర్ణమిరోజు స్వామివారు శ్రీదేవి, భూదేవి సమేతంగా కుశస్థలీ నదిలో వెలసి భక్తులను పరిపాలిస్తున్నారు. ఈ ఉన్నారు సుమారు 153 సంవత్సరాలుగా ఘనంగా నడు స్తోంది.

సులపురాణం

ఈ ఊరికి దక్షిణ మునిపల్లె అనే గ్రామం ఉంది. ఆ కాలంలో బుమలు మునిపల్లెలో స్వామివారిని గురించి యజ్ఞయాగాదులు చేస్తూ వచ్చారు. అప్పుడు కరి అనే ఒక రాక్షసుడు ఆ యాగాల్ని చెరిపేందుకు ప్రయత్నించేవాడు. స్వామివారు బుమల వేడుకోలు విని రాక్షసులను వధించి, వారిని కాపాడి ఈ గ్రామంలో కరివరదమాణిక్య పెరు మాళ్గా అవతరించి భక్తులను పరిపాలిస్తున్నారు. ఈ గ్రామానికి సత్త్వాడ అనే పేరు.

ఉన్నార పూజావిధానం

ఈ పుణ్యస్థలంలో వైఖానన ఆగమపూజా విధానంలో పూజలు జరుగుతాయి. ఈ గుడిలో జరిగే

ఈ గుడిలో శ్రీమహాదేవి సమేత కరివరదరాజ స్వామి, శ్రీపేరుందేవి అమృవారు, శ్రీఅండాళ్ అమృవారు, శ్రీఅంజనేయస్వామి, శ్రీచక్రత్తాళ్వార్ ఉన్నారమూర్తులుగా ఉన్నారు.

శ్రీవారి నక్షత్ర ఉత్సవాలు

ఈ ఆలయంలో శ్రీవారినక్షత్ర ఉన్నారాలు జరుగుతాయి. ఆదివారం శ్రీపేరుంజనేయస్వామికి వారపూజలు, శుక్రవారం శ్రీకరివరద రాజస్వామివారికి వారపూజలు జరుగుతాయి. ఏకాదశి తిథి, రథసప్తమి, పెరటాళినెల పూజలు, మార్గశిరానెల పూజలు, కార్తికపూజలు, భోగపండుగ వంటి రోజులలో విశేషాభిషేకం, అలంకారం జరుగుతాయి. ప్రతిరోజు అర్ఘనలు, ఆరాధనలు జరుగుతాయి.

శ్రీవీరాంజనేయస్వామి సన్మిధి

స్వామివారి సన్మిధికి బయట ఉత్తరాన దక్కిణదిశగా సుమారు 8 అడుగులకు పైగా శ్రీవీరాంజనేయస్వామివారు గంభీరంగా దర్శనమిస్తున్నారు. ఈ ఆలయంలో కొలువై ఉన్న శ్రీఅంజనేయస్వామి సన్మిధానంలో చిన్నపిల్లలకు బాలారిష్ట దోషం పోవడానికి తీర్థాన్ని ముఖంపై చల్లే విశేషం ఒకటి ఉంది. శ్రీఅంజనేయస్వామి వారి బొమ్మలతో ఒక పతకం కూడా అర్థం చేసి పిల్లల మెడలో వేస్తారు.

విశ్వదాభిరామం

వేరుపురుగు చేరి వృక్షంబు చెఱుచును;
చీడపురుగు చేరి చెట్టు చెఱుచు;
కుత్సితుండు చేరి గుణవంతు జెఱుచురా;
విశ్వదాభిరామ! వినుర వేమ!

అర్థము: వేరు= చెట్టు భూమిలోపలిభాగము; వేరుపురుగు= వేరుకు వట్టినక్రిమి; చీడపురుగు= చెట్లకు సస్యములకు హోని కలిగించు పురుగు.

భావం: వేరుపురుగు వేరు దగ్గరచేరి వృక్షాన్ని నాశనం చేస్తుంది. చీడపురుగు పట్టిందంటే చెట్టును నాశనం చేస్తుంది. అలాగే కుత్సితుండు గుణవంతుడిదగ్గరికి చేరి ఆతడిని చెడగొడతాడు.

వివరణ: వేరుకు పట్టినపురుగు చెట్టును ఆమూలాగ్రం నాశనం చేస్తుంది. ఇక చెట్టుపైన ఆకులకో,

ఇతర సన్మిధానాలు

ఆలయంలో మూల స్థానంలో శ్రీకరివరదరాజస్వామి వారు పశ్చిమదిశగాకొలువై ఉన్నారు. శ్రీమహదేవి అమృవారికి, గోదాదేవి అమృవారికి, ఆండాళ్ అమృవారికి ప్రత్యేక సన్మిధానాలు ఉన్నాయి. స్వామివారికి అభిముఖంగా గరుడాళ్వార్ కొలువై ఉన్నారు. స్వామివారి సన్మిధానానికి దగ్గరలో ఆళ్వార్, ఆచార్యుల మండపముంది.

ఈ ఆలయం 26-02-2009న తి.తి.దేవస్థానాల ఆధీనంలోకి వచ్చింది.

ఈ ఆలయంలో కొలువై ఉన్న స్వామివారిని, శ్రీవీరాంజనేయస్వామిని చుట్టూ ప్రక్కల గ్రామాల నుండి అనేకమంది భక్తులు వచ్చి స్వామివారిని సేవించి ఆశీస్సులకు పాత్రులొతున్నారు.

నీచుడు - గుణవంతుడు

వేమన పద్మసూక్తి

కొమ్మలకో పట్టినపురుగు తాను ఉన్నంతమేర చెట్టును పాడుచేస్తుంది. నీడ, పండ్లు మొదలైనవి ఇస్తూ చెట్టు లోకానికి మేలు చేస్తూ ఉంటుంది. వేరుపురుగు, చీడపురుగు ఆ చెట్టును పాడుచేసి దానిపల్ల లోకానికి మేలు లేకుండచేస్తాయి.

అలాగే చెడుబుద్ది కలిగినవాడు మంచిగుణాలు కలిగిన వాడిదగ్గరకు చేరి, వాడిని కూడ చెడగొడతాడు. తాను ఎవరికీ ఉపయోగపడకపోగా, ఇతరులకు ఉపయోగపడే వాడిని కూడ ఉపయోగపడకుండా చేస్తాడు. కుత్సితుడు వేరుపురుగు.

- విద్యాన్ కట్టా నరసింహులు, 9441337542

పుంసవనప్రతం

- డా॥ వైష్ణవాంప్రీ సేవకదాన్,
98219 14642

పుంసవనప్రత వృత్తాంతం శ్రీమద్భాగవతంలోని ఆరవ స్నూధంలో వస్తుంది. అసురమాతయైన దితి చేసిన ఈ ప్రత విపరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి. కశ్యప ప్రజా పతికి అదితి, దితి అని ఇద్దరు భార్యలు. అదితికి దేవతలు, దితికి దైతులు జన్మించారు.

హిరణ్యక్ష హిరణ్యకశిపుల తరువాత దితి గర్భంలో నలుబడి తొమ్మిందుగురు మరుద్దేవతలు జన్మించారు. దితి గర్భంలో జన్మించినపుటికీ ఇంద్రుడు వారికి దేవత్యాన్ని ప్రసాదించాడు. దీనికి సంబంధించిందే పుంసవనప్రతము.

ఇంద్రునికి సహాయం చేయడానికి విష్ణుభగవానుడు హిరణ్యక్ష హిరణ్యకశిపులను వధించాడు. తన పుత్రుల వధతో దితి హృదయం తల్లడిల్లింది. పుత్రవియోగంతో ఆమె హృదయంలో ఇంద్రుని పట్ల గొప్ప వైరభావం తలెత్తింది. తన కసి తీర్పుకోవడానికి ఇంద్రుణ్ణి చంపే పుత్రుడిని పొందడమే సరియైన ఉపాయమని ఆమె తలచింది. తన కోరిక తీరాలంబే భర్తయైన కశ్యపుని అనుగ్రహం ఉండాలి కాబట్టి దితి ఆయనను త్రధ్యతో సేవించింది. దానికి సంతోషించి కశ్యపుడు వరాన్ని కోరుకోమన్నాడు.

మహాశక్తిశాలియైన తన భర్త ఆ విధంగా వరం ఇస్తానని చెప్పగానే దితి తన అసలు రూపం బయట పెట్టింది. “స్వామీ! నేనిపుడు నా పుత్రులను కోల్పోయాను. మీరు నాకు వరం ఇవ్వాలని అనుకుంబే ఇంద్రుని వధింప గలిగిన పుత్రుణ్ణి నాకు ప్రసాదించండి. విష్ణువు సహాయంతో ఇంద్రుడు నా పుత్రులను వధించాడు. అందుకే నేనీ వరాన్ని అడుగుతున్నాను” అని అన్నది. ఆమె మాట వినగానే కశ్యప ప్రజాపతి నోట మాట రాలేదు. ఆయన పూర్తిగా విషణ్ణు దయ్యాడు. తనకు ఇంద్రహత్య అనే పాపం సంప్రాప్తించ బోతోందని అతడు పరితపించాడు.

ఈ విధంగా మనస్సులో అనుకొని తనను తాను నిందించుకుంటూ కశ్యపుడు తన భార్యతో “కళ్యాణి! నీ కోరిక తీరాలంబే నీవొక ప్రతం చేయవలసి ఉంటుంది. అందులో నా ఉపదేశం ప్రకారం నీవు వర్తించాలి. అప్పుడే ఇంద్రుని చంపగలిగే పుత్రుడు నీకు లభిస్తాడు. కానీ ఆ వైష్ణవక్రతపాలనలో భంగం వాటిల్లితే ఇంద్రునికి అను కూలుడైన పుత్రుని పొందుతావు” అని దీవించాడు.

దితి ద్వారా వైష్ణవ ప్రతపాలన చేయించడంలో కశ్యపుని ఉద్దేశ్యము ఆమెను వైష్ణవిగా మార్చడమే. ఆమె హృదయంలో ఇంద్రహత్య వాంఘను తొలగించి ప్రతపాలన ద్వారా పవిత్రతను కలిగించాలని ఆయన తలచాడు. తుచ్ఛ ప్రయోజనానికి భర్తను సేవించాలనుకుంది. కానీ ఆమెకు సంపూర్ణ ఫలాన్ని కలిగించే యత్నం కశ్యపుడు చేశాడు. ప్రత నియమాన్ని ఆమెకు ఉపదేశించాడు.

“దేవీ! ఈ ప్రతపాలన సమయంలో హింస చేయ కూడదు. ఎవ్వరికీ హోని చేయకూడదు, ఎవ్వరినీ శపించ కూడదు, అసత్యం పలుకరాదు, గోళ్లను, జుట్టును కత్తి రించుకోకూడదు. కపాలం, ఎముకల వంటి పదార్థాల్ని తాకకూడదు. నీటిలో ప్రవేశించి స్నానము చేయకూడదు. కోపాన్ని ప్రదర్శించకూడదు. దుర్జనులతో సాంగత్యం కూడదు, దుర్జనులతో సంభాషణ వర్షసీయం. మరికి పాప్రాలను ధరించకూడదు. ఒకమారు ధరించిన పూమాలను తిరిగి ధరించకూడదు. ఎంగిలిని భుజించకూడదు, కాళికా దేవి ప్రసాదాన్ని తినకూడదు, మత్స్యమాంసాదులతో కూడిన అన్నాన్ని భక్షించకూడదు. బుతుమతియైన స్త్రీ చూచి, తాకిన ఆహారాన్ని భుజించకూడదు. దోసిలితో నీరు త్రాగ కూడదు.”

“భోజనం తరువాత నోరు, కాళ్లచేతులు కడుక్కు కుండా బయటకు వెళ్లకూడదు. సంధ్యాసమయంలో జుట్టు విరబోసుకొని, లేదా ఆభరణాలతో అలంకరించుకోకుండా వీధిలోకి వెళ్లకూడదు. వాక్కును నిగ్రహించుకోకుండా లేదా శరీరాన్ని తగినట్లు కప్పుకోకుండా బయటకు వెళ్లరాదు. కాళ్ల కడుక్కుకుండా, శుచిగా కాకుండ, తడికాళ్లతో పడుకో కూడదు. శిరస్సును పడమరదిక్కుగా గాని, ఉత్తరదిక్కుగా

గాని ఉంచి పడుకోకూడదు. సగ్గంగా శయనింపకూడదు. సూర్యోదయ, సూర్యాస్తమయ సమయాలలో నిద్రపోరాదు.

ఉత్తికిన బట్టలు కట్టుకుని, ఎల్లప్పుడు పవిత్రంగా ఉండి, పసుపు గంధాది మంగళకర ప్రవ్యాలతో అలంకరించు కొని పగటిపూట భోజనానికి ముందు గోబ్రాహ్యాణులను, లక్ష్మీదేవిని, అచ్యుతుని అర్థించాలి. ప్రత సమయంలో పుత్ర వతులు, ముత్తుయిదువలకు స్త్రీలకు పూమాలలు, చందనం, ఆభరణాలు వంటివి కానుకగా ఇవ్వాలి. గర్భవతియైన ఆమె తన భర్తే గర్భంలో ఉన్నాడని తలస్తూ ధ్యానించాలి. ప్రియా! ఈ విధంగా నీవు సంవత్సర కాలం శ్రద్ధతో ప్రత పాలన చేస్తే ఇంద్రజిత్తి చంపగల పుత్రుడు నీకు జన్మిస్తాడు. కాని ప్రతపాలనలో ఏదైనా దోషం కలిగితే నీ పుత్రుడు ఇంద్రమిత్రుడుతాడు.

భర్త ప్రతవిధానాన్ని చెప్పిన దానిని పాటించడానికి దితి సమృతించింది. దితి చేపట్టిన ప్రతం గురించి ఇంద్రు నికి తెలియగానే అతడు అప్రమత్తుడయ్యాడు. పినతల్లి చేపట్టిన ప్రతాన్ని భంగపరచే ఉద్దేశ్యంతో అతడు కపటంతో ఆమె ఆశ్రమంలోనికే వచ్చి దితికి జాగ్రత్తగా సేవలు చేశాడు. ఒకనాడు దితికి దైవవశాత్తుగా ప్రతభంగం కలిగింది. ఇంద్రుడు అష్టసిద్ధులు కలిగినవాడు. ప్రతభంగం జరిగినట్టు తెలియగానే అతడు సూక్ష్మరూపంలో ఆమె గర్భంలో ప్రవేశించి తన వజ్రాయుధంతో బంగారంలాగా ప్రకాశించే పిండాన్ని ఏడుముక్కలుగా ఖండించాడు. అయితే ఆ పిండ ఖండాలన్నీ కూడ ఏడవడం మొదలుపెట్టాయి. “ఏడవకండి, ఏడవకండి” అని అంటూ ఇంద్రుడు ఒక్కాక్క దానిని తిరిగి ఏడుఖండాలుగా ఖండించాడు. ఆప్సూడు ఆ సలుబదితోమృందుగురు చేతులు జోడ్చి “ఇంద్రా! మేము మరుత్తులము. నీ సోదరులము. మమ్మెందుకు చంపాలను కుంటున్నావు?” అని అన్నారు. ఇంద్రుడు తన వారితో తన కెట్టి భయం లేదని, వారిని చంపే కార్యం విరమించాడు.

ఇంద్రుని వజ్రాయుధంతో ఖండించబడినప్పటికీ దితి గర్భస్థపిండము మరణించలేదు. పైగా భగవత్పురుణచే ఆ పిండము సలబైతొమ్మిదిమంది మరుత్తులుగా మారింది. సంవత్సర కాలం విష్ణుప్రతంతో కలిగిన ఆధ్యాత్మిక బలం చేత దితి గర్భసంజాతులు దేవతలయ్యారు. ఈ సంవత్సర

కాల ప్రతఫలంగా దితి హృదయంలో మార్పు వచ్చింది. ఆమె పూర్తిగా పవిత్రురాలైంది. అప్పుడు ఆమె ఎదుట ఇంద్రునితో పాటు నలబైతొమ్మిదిమంది పుత్రులు కనిపించారు. వారంతా అగ్ని ప్రభలతో వెలిగపోతున్నారు. ఆ పుత్రులందరూ ఇంద్రునితో మైత్రిని కలిగి ఉండడము చూసి దితి సంతోషించింది. అప్పుడు ఇంద్రుడు దితికి నమ స్ఫురించి తన సోదరులైన మరుత్తులతో పాటు స్వర్గానికి వెళ్ళపోయాడు.

దితిపుత్రులకు అమరత్వాన్ని ప్రసాదించిన పుసవన ప్రత విధానం ఇలా ఉన్నది. మార్గశీర్షమాసంలో భర్త అనుజ్జతో పత్రి సమస్తాభీష్టప్రదాయకమైన ఈ ప్రతాన్ని ఆరంభించాలి. విష్ణు ఆరాధనకు ముందు ఆమె మరుత్తుల జన్మపుత్రాంతాన్ని వినాలి. యోగ్యులైన బ్రాహ్మణుల ఆదేశాను సారం ఆమె ప్రాతఃకాలములోనే కాలకృత్యాలను తీర్చుకొని శుచియై లక్ష్మీనారాయణుల అర్ఘునాన్ని ఆరంభించాలి. లక్ష్మీ నారాయణులను యథావిధిగా స్తుతించిన పిమ్మట ఆమె మంత్రోచ్చారణతో పన్నెందు ఆహాతులను సమర్పించాలి. ధూపదీప నైవేద్యాలతో వారిని అర్పించిన తరువాత ఆమె భగవత్పూర్వసాదాన్ని భర్తకు సమర్పించాలి. విధిగా ఈ ప్రతాన్ని ఆచరించే పురుషుడు ఈ జన్మలోనే భగవంతుని నుండి సమస్తకోరికలను పొందుతాడు. భార్య సౌభాగ్యాన్ని, ఐశ్వర్యాన్ని, పుత్రులను, దీర్ఘాయువు కలిగిన భర్తను, యశస్విను, చక్కని గృహాలను పొందుతుంది. అవివాహిత కన్య ఈ ప్రతాన్ని చేస్తే ఉత్తముడైన భర్తను పొందుతుంది. భర్తగాని, పుత్రుడు గాని లేని స్త్రీ ఈ ప్రతాన్ని చేస్తే ఆధ్యాత్మిక జగత్తుకు చేరుకుంటుంది. పుట్టగానే మరణించే సంతానాన్ని పొందే వనితకు దీని వల్ల దీర్ఘాయువు కలిగిన సంతతి జన్మిస్తారు. కురూపియైన స్త్రీ ఈ ప్రతం వలన సౌందర్యవతి అవుతుంది. ఈ ప్రతపాలన వలన రోగి ఆరోగ్యవంతుడౌతాడు. శ్రాద్ధకర్మలలో ఈ ప్రతపాలనం వల్ల దేవతలు, పితృదేవతలు సంతోషించి సమస్తాభీష్టాలు తీరుస్తారు. ఈ ప్రతపాలన చేసినవారి పట్ల శ్రీలక్ష్మీనారాయణులు ప్రసన్ను లొతారు. ఈ విధంగా పుసవన ప్రతవిధానాన్ని శుక దేవగోస్వామి పరీక్షిస్తుపోరాజుకు సంపూర్తిగా వివరించారు.

బాలవాక్య

పగతిర్చుకోవడానికి కొడుకా...!

తరతమభేదాలు పాటించని ప్రేమానురాగాలు నిండిన ఉన్నతమైన స్నేహానికి ఉదాహరణగా కృష్ణ, కుచేలురను చెప్పుకుంటారు. దానికి విరుద్ధంగా అహంకార జనిత పరాభవాలతో, ప్రతీకారాలతో జీవితాలను ఉద్ధిక్తం చేసుకున్న బాల్యమిత్రులు ద్రుపద, ద్రోణులు!

భరద్వాజబుషి కుమారుడైన ద్రోణుడు వేదాధ్యయ నానంతరం అస్త్రవిద్యలు నేర్చుకోవడానికి అగ్నివేశుడనే గురువువద్ద శిష్యుడిగా చేరి ఆగ్నేయాది అస్త్రాలను సంపాదించాడు. అదే సమయంలో పాంచాల రాజు వృషతుడి కొడుకు ద్రుపదుడు కూడా అక్కడే విద్యాభ్యాసం చేస్తూండే వాడు. ఒకే గురువు వద్ద అస్త్రవిద్యను అభ్యసించడం వల్ల ఇద్దరికీ మంచి స్నేహం కుదిరింది. ఇద్దరూ ఒకే గురుకులంలో కలిసిమెలిసి ఉంటూ ధనుర్విద్య నష్టసించారు. విద్యాభ్యాసం పూర్తయ్యాక కొంతకాలానికి తండ్రి తర్వాత ద్రుపదుడు పాంచాల దేశానికి రాజుయ్యాడు.

ద్రోణుడు కృపుడి చెల్లెలు కృపిని పెళ్లి చేసుకుని, అశ్వత్థామ అనే కొడుకును కన్నాడు. సంసారం ఈదే ప్రయత్నంలో సంపాదన మార్గం చూసుకోవాల్సి వచ్చింది. ఒక పట్టాన జీవనోపాధికి మార్గం కనిపించలేదు. సంసారం గడవడం రోజు రోజుకూ దుర్భరమై పోయింది. తన బాల్యమిత్రుడు ద్రుపదుడు ఇప్పుడు రాజుయ్యాడు కదా సాయం చెయ్యకపోతాడా! అన్న ఆశతో అతడి వద్దకు వెళ్ళాడు.

అయితే, సింహసనం అధిష్టించాక ద్రుపదుడిలో అహంకారం పెరిగిపోయింది. అతడు ద్రుపదుడ్ని చూసి అతడి మాటలను ఏమాత్రం పట్టించుకోకుండా హేతునగా నవ్వి, “కటికదరిద్రుడిమైన నీతో మహారాజునైన నాకు స్నేహమేమిటి? నువ్వేపరో నేనెరుగను వెళ్లు, వెళ్లు” అన్నాడు.

కాలం కలిసిరానప్పుడు తన నీడ కూడా తనకు శత్రువోతుందని గ్రహించిన ద్రోణుడు ఆవేదనకు లోన య్యాడు. బాధను దిగమింగుకుని అవకాశం కలిగినప్పుడు ద్రుపదుడికి సరైన గుణపారం నేర్చాలన్న నిర్ణయంతో వెనుదిరిగాడు.

ఆ తరవాత ద్రోణుడు హాస్తినాపురం చేరి బాలురుగా ఉన్న కౌరవులకూ, పాండవులకూ ధనుర్విద్య గురువుగా చేరాడు. వారిని అసమానవీరులుగా తీర్చిదిద్దాడు. ముఖ్యంగా అర్జునుడ్ని సాటిలేని ధనుర్విద్యకోవిదుడ్ని చేశాడు. వాళ్ల విద్యాభ్యాసం ముగిశాక, “నాకు గురుదక్షిణ కావాలి,” అని అడిగాడు.

“ఏం కావాలో ఉత్తరువిష్టండి,” అని అడిగారు రాకుమారులు.

“ఎశ్వర్య మదంతో కొట్టుకుంటూన్న అవివేకి ద్రుపదుడు. అతణ్ణి పట్టి తీసుకురండి,” అన్నాడు ద్రోణుడు.

గురువుగారి ఆజ్ఞ నెరవేర్చుడానికి కౌరవ రాకుమారులు సేనలతో వెళ్లారుగాని, ద్రుపదుడ్ని ఓడించడం వారి వల్ల కాలేదు.

అటుపిమృట అర్జునుడు భీముడ్ని, నకుల, సహదేవులనూ సాయంగా వెంటబెట్టుకుని వెళ్లి, యుద్ధంలో ద్రుపదుడ్ని ఓడించి, పట్టి కట్టి తెచ్చి గురువుకు గురుదక్షిణగా సమర్పించాడు.

మాస్టర్ వి.వెన్.సూర్యనారాయణ,
ఏవ తరగతి,
జెడ్.పి.ప్రైస్‌స్కూల్,
సత్తువాడ.

ద్రోణుడు ఆవమానభారంతో తలవంచుకుని నిలబడ్డ ద్రుపదుడ్ని చూసి, “ఎవరూ ద్రుపద మహారాజు లుంగారా? ఇప్పుడు నీ రాజ్యం, రాజుధాని కాంపిల్స నగరం నా వశమైంది. ఇప్పటికైనా నన్ను నీ బాల్యస్నేహితుడిగా గుర్తిస్తావా? నాకు రాజ్యాలు ఏలే వాళ్ల స్నేహమంటే చాలా

ఇష్టం. కాని ఇప్పుడు నీకు రాజ్యం లేదు. నీ స్నేహం కోసం అర్థరాజ్యం ఇస్తాను. తీసుకో,” అంటూ హేళన చేశాడు.

ద్రుపదుడు పైకి మైత్రి నటించినపుటికీ అవ మానంతో దహించుకుపోయాడు. ద్రోణణీ హతమార్చే కుమారుణీ, తన్న ఓడించిన అర్జునుణీ అల్లుణీ చేసు కోవడానికి ఒక కుమారైనూ కనాలని, తపోసంపన్నులైన మనులను ఆశ్రయించాడు.

యాజుడనే ముని సాయంతో పుత్రుకొమేష్టి చేశాడు. యాజుడు అగ్నికుండంలో వేసిన హవిస్ను నుంచి ఒక చేత మెరుస్తున్న కశ్మీరీ, మరొక చేత విల్లూ ధరించి, మణిమయ కిరీటంతో, రథారూధుడై, దిక్కులు పిక్కటిలే లాగా సింహా నాదం చేస్తూ ఒక యోధుడు పుట్టుకొచ్చాడు. అతడే ధృష్ట ద్వయమ్యుడు. ఆ తరవాత ఆ అగ్నికుండం నుంచే తేజస్విని అయిన ఒక స్త్రీ పుట్టింది. ఆమే దైవది.

కొంతకాలమయ్యాక ద్రుపదుడు ధృష్టద్వయమ్యుణీ ద్రోణాడి వద్దకు అస్త్రపిద్యాభ్యాసం కోసం పంపాడు. నేర్వ నంటే తనకు అపకీర్తి వస్తుందని ద్రోణుడు ద్రుపదరాజు కుమారుడికి విలువిద్య నేర్చాడు.

కురుక్షేత్రయుద్ధంలో తండ్రితో పాటు పాండవ పక్కంలో నిలబడి వీరోచితంగా పోరాడిన మహారథుడు ధృష్ట ద్వయమ్యుడు. పాండవులు క్రోంచవ్యాహం, అర్థచంద్ర వ్యాహం, దేగవ్యాహం, మకరవ్యాహం, వజ్రవ్యాహం, సర్వ భద్రవ్యాహం మొదలైన వ్యాహోలు పన్నడంలోనూ, కౌరవుల వ్యాహోలను ఛేదించడంలోనూ ధృష్టద్వయమ్యుడు కీలకపాత్ర వహించాడు. ద్రోణాదివీరులతో ఫోరంగా యుద్ధం చేశాడు.

భీష్ముడి పతనానంతరం సర్వసేనాధిపత్యం వహించిన ద్రోణుడు అతి భీకరంగా యుద్ధం చేశాడు. ధృష్టద్వయమ్యుడితో అతి భయంకరంగా యుద్ధం చేస్తూండగా-అశ్వత్థామ మరణించాడని ధర్మరాజు పలకడం ఆయన చెవిన పడింది. ద్రోణుడు విరక్తితో అస్త్రసన్యాసం చేసి, ప్రాయో పవేశం చేశాడు. అదే మంచి అదనుగా ధృష్టద్వయమ్యుడు ఆయన శిరస్సును ఖండించాడు!

యుద్ధానంతరం తొడలు

విరిగి పడివున్న దుర్భోధనుడి దగ్గరికి వచ్చిన అశ్వత్థామ, అతడి దుస్థితికి జాలిపడి, తెల్లవారే సరికి పాండవులను చంపేస్తానని ప్రతిజ్ఞ చేశాడు. పాండవశిరానికి వెళ్లి, నిదిస్తాన్న ధృష్టద్వయమ్యుణీ, ఉప పాండవులనూ హతమార్చాడు.

ఆ విధంగా తండ్రిని అవమానించిన ద్రోణుణీ హతమార్చిన ధృష్టద్వయమ్యుడు, ద్రోణాడి కుమారుడి చేతే హతుడయ్యాడు!

స్వర్ణిత్వవ సప్తగిరి

స్వర్ణిత్వవ “సప్తగిరీ!”

భక్తకోటి సుధారులీ!

ఎన్ని ప్రభాతాలీ! నీ నయనంలో...

ఎన్ని ప్రబోధాలీ! నీ పయనంలో...

ఆధ్యాత్మికసౌధానికి ‘హరి’తాక్షర తీరణమా!

అదైవతానికి పూచిన అచ్చమైన చిరునామా!

ఏబదేంద్ర వయనులోన పదమూనిన సంచికా!

‘హిందు’జం వినిపించిన జీవనాన విపంచికా!

‘సప్తగిరీ!’ తెలుగు మాసపత్రికా! మతల్లికా!

జాతికి పరిమళమిచ్చిన నిగమాగమ మల్లికా!

తిరుమలదేవుని బీవెన కురిసిన మధువల్మికి!

తీరిచిబిద్ధిన యాత్రిక సమాచారదల్చినీ!

భారతీయ సంస్కృతిపై ఎగెఱన జయకేతనమా!

పారకులను మేల్చులిపిన తాత్త్విక నవచేతనమా!

అభినందనమిదిగో! అన్నమయ్య కీర్తించెను

పోరతులిపె! ‘సప్తగిరీ!’ తెలుగుతల్లి నల్తించెను!!

- శ్రీ రసరాజు, 62812 99346

మనం ఆసుకుంట.... సరివేసుందా?

- శ్రీ ఐ.ఎల్.ఎన్.చంద్రశేఖర రావు

2014 సెప్టెంబర్ నెలలో తిరుమల వెళ్లి దర్శనం చేసుకున్నాను. ఈ సమయంలో - ‘స్వామీ! పరీక్షలు ఏ అవాంతరం లేకుండా జరిగి... సక్రమంగా ఘలితాలు ప్రకటించేలా చూడు స్వామీ!’ అని మొక్కకున్నాను.

ఎందుకంటే నేను కడప ప్రభుత్వ పురుషుల కళాశాల (స్వయంప్రతిపత్తి)లో చరిత్ర అధ్యాపకులుగా పని చేస్తూ పరీక్షల నిర్వహణాధికారిగా బాధ్యతలు నిర్వహిస్తూ ఉన్నాను. అప్పుడు ప్రశ్నాపత్రాలు తెప్పించుకోవడం, ముద్రణ, పరీక్షల నిర్వహణ, మూలాయంకనం, ఘలితాల విడుదల వంటివన్నీ కష్టమైన పనులు.. ఏ చిన్నపొరపాటు జరిగినా తీవ్రమైన ఇబ్బందులు కలుగుతాయి. కనుక నేను ఆ రకంగా మొక్కకుని వచ్చాను.

ఆ తర్వాత అక్షోబ్ర మొదలుకుని 2015 ఏప్రిల్ వరకు ఎన్నిసార్లు ప్రయత్నించినా తిరుమలకు వెళ్లడం

సాధ్యం కాలేదు. స్వామి అనుగ్రహం లభించలేదని సర్పుకున్నాను. చివరకు అక్షోబ్రలో 1, 3, 5 మార్పి, ఏప్రిల్లలలో 2, 4, 6 సెమిస్టర్ పరీక్షలు పూర్తి, ఘలితాలు విడుదల విజయవంతంగా విడుదల చేశాను.

2015 మే 6వ తేది తిరుమలకు వెళ్లామని ముందు రోజు అనుకుని మధ్యాహ్నం బయలుదేరి రాత్రి 9 గంాలకు తిరుమల చేరుకున్నాం నేను, నా శ్రీమతి.

గది దొరకడం కొంచెం ఇబ్బంది అయింది. ఎట్ట కేలకు గది చేరుకుని ‘చాలా రోజుల తర్వాత తిరుమలకు రప్పించుకున్నావు. గది దొరికేందుకే ఇంతటి ఇబ్బంది కలిగించావు స్వామీ! మరి దర్శనం ఎలా ఇస్తావో...’ అని మనస్సులో అనుకున్నాను.

అంతే! ‘స్వామివారి దర్శనానికి దైర్యాన్ని లైన్ వెళ్లాడంది. భక్తులు సద్గునియోగం చేసుకోండి’ అనే అనౌన్స్ మెంట్ వినిపించడంతో సంతోషంతో వైకుంఠం-2 వద్దకు వెళ్లే అరగంటలో దర్శనమైంది. మూడురోజులు తిరుమలలో ఉన్నాం. సుప్రభాతదర్శనం చేసుకున్నాం.

అంతేకాకుండా ర్యాండమ్ కరెంట్బుక్కింగ్ అలాట్ మెంట్లో ‘నిజపాద దర్శనం’ టిక్కెట్లు లభించేలా చేసి దగ్గరకు రప్పించుకుని దివ్యమనోహరంగా దర్శనమిచ్చి ఆశీర్వదించాడు.

మూడురోజులలో ఏడుసార్లు దర్శనమిచ్చి ఏడు నెలలు తిరుమలకు వెళ్లేకపోయామే అనే బాధను స్వామివారు తొలగించారు.

అప్పుడ్రమైంది నాకు పరీక్షలంటే మధ్యలో వచ్చే సెమిస్టర్ పరీక్షలు కాదు.. సంవత్సరాంతంలో వచ్చే సెమిస్టర్ పరీక్షలే అసలైనవనీ... స్వామివారు ఆ రకంగా అనుగ్రహించాడు అని..!

మరి ఇది ఆ తిరుమల శ్రీనివాసుడి లీలకాక మరేమనాలి?

“ఓం నమా వేంకటేశ్వాయ!”

పుంజలు, నోములు, ప్రతాలు, పుణ్య కార్యక్రమాలు, పెళ్ళిళ్ళు, పేరంటాలులాంటి కార్బూక్రమాలలో మంగళ ప్రదంగా భావించి ఖర్బుజాన్ని ప్రాచీనకాలం నుంచి వాడే సనాతన సదాచారం మన భారతీయ సంస్కృతి సంప్రదాయంగా ఉంది.

అంగ్రంలో డేట్స్ అని, హిందీలో ఖర్బుజ్ అని, శాస్త్రీయంగా “ఫోనిక్స్ డాక్షిలిఫెరా”గా వ్యవహారింపబడే ఖర్బుజం అరకేసి అను వృక్ష కుటుంబానికి చెందింది.

పోషకాంశాలు పుష్పులంగా ఉన్న ఖర్బుజంలో అపారమైన జౌపథక్తులు కూడా నివిడికృతమై ఉన్నాయి.

అతి తక్కువసమయంలో రక్తంలో చేరి త్వరగా శక్తిని ప్రసాదించే ఆహారపదార్థాల్లో ఖర్బుజం ప్రముఖ స్థానం పొందింది.

మన దైనందిన జీవితంలో ఎదుర్కొనే వివిధ అనారోగ్య సమస్యలకు ఖర్బుజం ఎలా పరిష్కారం చూపిస్తుందో ఇప్పుడు తెలుసుకుండాం.

ఉపవాసం తర్వాత తక్కుల శక్తికి- 100 మి.లీ. నీటిలో రెండుఖర్బుజం కాయల్ని నలగొట్టిన పెచ్చులు, 1-2 గ్రాముల చొప్పున పిస్తా పప్పు, జీడిపప్పు వేసి కొడ్డిసేపు నానించి మెత్తగా నూరి 100 మి.లీ. పాలలో కలిపి ఉడి కించి తగినంత పంచదార చేర్చి సేవించాలి.

రక్త వృధ్ఘికి - రాత్రి పడుకునే ముందు 100 మి.లీ. నీటిలో రెండు ఎండు ఖర్బుజం కాయలను నలగ గొట్టిన పెచ్చులు, పొట్టు తీసిన 3-4 బాదం పప్పులు, 15-20 పరకు ఎండు ద్రాక్షలు వేసి ఉదయం వాటినన్నింటిని నిమిలి ఖ్రింగి మిగిలిన నీరు త్రాగుచుండాలి. **సూచన -** బాదం పప్పులను ఒక గంట వేడి నీటిలో నానించి తీసి పొట్టు తోలగించాలి.

మూత్రం ధారాళంగా వచ్చేందుకు - రోజుం ఒకటి లేదా రెండుసార్లు 200 మి.లీ. నీటిలో 2-3 ఖర్బుజం కాయలను నలగొట్టిన పెచ్చులు వేసి 2-3 గ్రాముల ధనియాలు చూర్చం కూడా కలిపి 100 మి.లీ. నీరు మిగిలేలా నీరు మరిగించి, దించి చల్లల్చి వడగట్టి ఆ నీటిని సేవిస్తూ వుండాలి. ఇలా వాడటం వల్ల మూత్రంలో రక్తం రావడం కూడా తగ్గుతుంది.

సంతానం కలిగేందుకు - పురుషుడు రోజుం పరగడుపున ఖర్బుజాలు, పిస్తా పప్పు, ఆక్రోట్, అంజీర, పొట్టు తీసిన బాదం పప్పులను దినుసుకు 1-2 చొప్పున తిని కప్పుగోరువెచ్చని పాలు సేవిస్తుంటే వీర్యవృద్ధి, వీర్యకణాల ఉత్పత్తి బాగా జరిగి ఆరోగ్యవంతమైన వీర్యం తయారై సంతాన అవకాశాలు మెరుగవుతాయి.

గర్భిణులకు పోషకాహార లోపం లేకుండా - ఖర్బుజం పెచ్చులపొడి, బాదం పప్పును కొడ్డిగా నేతితో వేయించి చేసిన పొడి, ఎండుద్రాక్ష ఒక్కొక్కటి 100 గ్రాములు, ఏల క్యాయల పొడి 20 గ్రాములను తీసుకొని మిక్సీలో వేసి బాగా కలిపి నిలువ ఉంచుకొని రోజుం రెండుసార్లు పూటకి ఒక టీ స్వాన్ పొడిని మరియు తగినంత పటిక బెల్లం పొడిని 100 మి.లీ.ల గోరువెచ్చని పాలలో కలిపి సేవిస్తుంటే గర్భిణులు ఆరోగ్యంగా ఉండడమే గాక, ఆరోగ్యవంతమైన పండంటి శిశువుకు కూడా జన్మనిస్తారు.

హరిదాన వాజ్తుయంలో... శ్రీవేంకటాచలాభ్యము

- శ్రీ సుస్వరం నాగరాజుచార్యులు

2

నవవిధ భక్తి - దాస్య భక్తి

భక్తి తొమ్మిది విధాలని శ్రీమద్భాగవతము ఇట్లు చెబుతుంది.

**శ్రవణం కీర్తనం విష్ణో స్వరణం పాదసేవనం ।
అర్థసం వందనం దాస్యం సభ్యమాతృ నివేదనమ్ ॥**
(శ్రీమద్భాగవతం)

నవవిధ భక్తిలో శ్రవణ భక్తికి పరీక్షితుడు, కీర్తనకు శుకుమహర్షి స్వరణకు ప్రహ్లదుడు, పాదసేవనమునకు మహాలక్ష్మి, అర్థసమునకు వృథమహారాజు, వందనమునకు అక్కారుడు, దాస్యమునకు హనుమంతుడు, సభ్యమునకు అర్ఘనుడు, ఆత్మనివేదనమునకు బలి - అయిన్నారు.

ఈ నవవిధభక్తిలో దాస్యభక్తి అత్యంత శైష్వతమ మైనది. ఈ దాసభావము మానవుని మనుగడకు ఇహపర సాధనకు, ఐహికామాప్తిక ఫలమునకు చక్కటి వస్తువు.

“స్వతంత్ర మస్వతంత్రంచ ద్వివిధం సమృతం” శ్రీమన్మద్భాగవత్యుల ముఖ్యప్రబోధము అదే అయియున్నది. అంతేకాక దాస్య భక్తికి ఉదాహరణము కూడ పై శ్లోకములో ‘కపితిద్ధాను’ కపితతి అయిన హనుమంతుడే అయియున్నాడు.

వాయుదేవుడు తన మూడు అవతారాలలో కూడ క్రమంగా హనుమ, భీమ, మద్భాగవత్యులుగా రామ, కృష్ణ, వేదవ్యాసులవారి యందు దాస్యభక్తినే చేసియున్నాడు. దాస్య భక్తికి మూల పురుషుడు శ్రీహరియనియే చెప్పవచ్చు. దాన శబ్దము వినయ, వివేక, సౌశీల్యాది సద్గుణములను తెలియ జేయు సాంకేతిక పదము.

అంతేకాక సదా సర్వత్రభగవంతుని చూపించే సాధనము కూడ అయియున్నది. అందుకేనేమో భగవంతుడు తన లీలావతారములలో తాను కూడ దాన శబ్దవాచ్యదై సకల జనులకు మోదమును చేకూర్చుటకే ‘మహిదాసాభి దోజజ్ఞే ఇతరాయస్తపోబలాత్’ అన్నట్లు మహిదాసుడై యున్నాడు.

“నిరుతనిన్నరమనెయ దాసి ఎనిపళు” ఎల్లప్పుడు నీ భవనమైన త్రిధామములో లక్ష్మీదేవిదాసియైయున్నది. అంతేగాక - సకాలములయందు, సర్వకాలసర్వావస్థల యందు ఆమె కూడ అక్షరశబ్ద వాచ్యరాలై సర్వశక్తి మంతురాలై యున్నప్పటికి నీకు కట్టుబడియున్నానని అంటుంది.

**యస్యం అపాంగలవ మాత్రత ఊర్మితాసా ।
శ్రీయత్సుహాక్ష బలవత్యజితంనమామి ॥**

అంతేకాక ఆదిత్య పురాణంతర్గత వేంకటాచల మహాత్ములలో శ్రీమహాలక్ష్మి సకల దేవతలు చేయుసేవను చూచి, ఆ సేవలన్నియు తానే చేయ సంకల్పించినదట. శ్రీహరి హృదయినివాసిని అయినప్పటికి ఆమె దాస్యభక్తినే అనుసరించినది.

అంతేకాక శ్రీమన్మద్భాగవత్యులు ప్రతినిత్యము శ్రీమహాలక్ష్మి భగవంతుని ప్రేమతో వీక్షించి అనురాగంతో సేవించే విధానాన్ని ఎంతో మధురంగా చిత్రముగా కంటికి కట్టేటట్లు మనోగోచర మయ్యేటట్లు ఇట్లు చెప్పియున్నారు.

‘ఇందిరా చంచలాపాంగ నీరాజితం మందరో ధ్యారి హృత్యోద్యుజా భోగినమ్’ లక్ష్మీదేవి తన కట్టాక్ష వీక్షణముల చేత కర్మార నీరాజనమును స్నామివారికి చేయచూ - అతని బాహుబంధమున పంజరములోని చిలుక అయినది.

ఈ పైభావాన్నే పురందరదాసులవారు కూడ -

కోటకోటి భృత్యురిరలు హోటకాంబరన సేవే
సాటి యిల్లదే మాడిపూర్ల నోటదింద సుఖిసుతిహశు॥

ఛత్ర చామర వ్యజన పర్యంక పాత్ర రూపదల్ని నింతు
చిత్ర చరిత నాద హరియ నిత్య సేవే మాడు తిహశు॥

...

...

పురందర విరలన్నసేవిసుతిహశు
ఏనుధన్యోల కుమిఎంధామాన్యో॥

కోటి కోటి భృత్యులు “బ్రహ్మ రుద్రాదిపంచ్యంతం”
“బ్రహ్మరుద్రాదులు మొదలు ఆస్వామిని సేవించుటకు
సిద్ధమగా సుంటే - లక్ష్మీదేవి వారందరికన్న అధికంగా ఆ
స్వామిని సేవిస్తూ ఆతనిని పూర్తిగా చూస్తూ సుఖిస్తున్నదట.

అదెట్లనగా ఛత్ర, చామర వింజామరములు మొద
లగు పూజా సామగ్రులలో సుండి చిత్ర చరితుడైన హరిని
నిత్యము సేవిస్తున్న లక్ష్మీ ఎంతటి ధన్యరాలు. ఎంతటి
మాన్యరాలో గదా అని అంటారు.

వైకుంఠపాళి

:: 53- సమాధానాలు ::

		1	శ	త్తా	నం	దు	చు	
4	కుం		క్రీ		ద		ల్లు	5
6	భు	జ		వ	న	ము		మా
	దు		విం		ము		దుం	క
		11	నం	దు	దు		భీ	
13	హో			వు		14	పి	
16	మ	చ్చ			ఆం	శు	డు	మా
	మా		19	నా		న	పే	య
21	ల		21	తి	రు	ము	త్త	ము

లక్ష్మీదేవితో పాటు తారత
మ్యాసురం బ్రహ్మది దేవతలు
కూడా ఈ దాస్యభక్తిని చేసియు
న్నారు. చతుర్పుట్టుడు ‘తవదాసోస్ని
కేవలం’ ‘జన్మ ప్రభృతిభిః దాసోస్ని కేవలం’
అని అంటాడు.

భావి బ్రహ్మ, దాస్య భక్తికి తార్యాణము అయిన
హానుమంతుడు కూడా ‘దాసోహం కోసలేంద్రస్య రామస్య
కీష్ఫ కర్మణా!’ అని తాను కోసల దేశాధిపతియైన శ్రీరామ
చంద్రుని దాసునని శత్రువుల ముందు రావణుని సమ
క్షమలో అన్నాడు.

మహోభక్త శిఖామణియైన ప్రహల్లదుడు కూడ
“భూమన్ భ్రమామివదమే తవ దాస్య యోగమ్” దాస్యభక్తినే
వేడుకున్నాడు.

“దాసనమాడికొ ఎన్న స్వామి సాసిరనామద
వేంకటరమణ” దాసుని చేసుకో నన్ను స్వామి వేనామాల
వేంకటేశ్వర అని పురందరదాసులవారు,

‘దాస దాస దాసర దాస్యవ కొడు’ దాస దాస
దాసుల దాస్యమును ప్రసాదించమని విజయదాసుల
వారును,

‘దాస నెంతెంద మ్యేతె ఘూసి మాడువరె’ దాసుడను
నేను అని అన్న తర్వాత కూడ ఇంతగా పరీక్షించాలనా
స్వామి’ అని గోపాలదాసులవారు

‘దాసోహం తవ దాసోహం’ అని జగన్నాథ
దాసులవారు గూడ దాస్యభక్తిని అనుసరించినారు.

‘దాస దాస దాసరమనేయ దాసియర మగనాను’
‘దాస దాస దాస జనులయించి దాసపుత్రుడను నేను’ అని
కనకదాసులవారన్నారు కూడ.

(ఇంకా ఉంది)

తిరుమలలో శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామిని
దర్శించే ముందు
శ్రీవరాహస్వామివారిని దర్శించాలి.

గృహాలజ్ఞి

వెంగమంబ వర్షనల్కీ... శ్రీవేంకటేశ్వర్యాం

- డా॥ సంగీతం కేశవులు, 90146 57722

తలుగులో భారతం అంటే కవిత్రయం, భాగవతం అంటే పోతన. అలాగే వేంకటాచలమాహోత్సుం అంటే తరిగొండ వెంగమాంబ, అని పూర్వకాలంలో ప్రసిద్ధి. శ్రీ వేంకటాచలమాహోత్సుం 6 ఆశ్చాసాల పద్యకావ్యం. ఇది సంస్కృత వేంకటాచల మాహోత్సుం, వరాహ, భవిష్య, పద్మపురాణ భాగాల నుండి మూలాన్ని స్నేకరించి వెంగ మాంబ ఈ కావ్యాన్ని స్వేచ్ఛగా రచించింది.

ఈ వేంకటాచలమాహోత్సుం కావ్యాన్ని అర్థాలైన వారికి దానం చేస్తే సకలశుభాలు కలుగుతాయని లోకోక్తి.

తిరుమల క్షేత్రంలో పలు సుందరదృశ్యాలను ఈ కావ్యంలో వెంగమాంబ అద్భుతంగా వర్ణించింది. తిరుమలలో స్వామివారి సన్మిధిలో స్వామి దివ్యమంగళవిగ్రహం ముందునిలిచి ఆనందంతో వర్ణించింది. ఇలా-

‘శ్రీమతురంధామ! జీవావళిస్తోమ! శ్రీమానినీలో! శృంగార సల్లిల! కందర్ప లావణ్య కంజోధ్వవాగల్య! పొడ్డుణ సంపన్న! సంరక్షితాపన్న! సత్యప్రతాచార!! సాధుప్రజోధార! సారాంబుదశ్యామ! సంపూర్ణ సత్యామ! వేదాంత సంచార! విశ్వంభరాధార! శ్రీవేంకటాద్రిశ! సచ్చిత్ ప్రకాశ! పరాకాశ! లోకేశ వాణిశ గారీశ నాకేశ వంద్యాంప్రిమపద్మద్వయా! నిత్య సత్యాం ద్వయా! సద్గుణాంద్ర! యోగీంద్రహృత్వదృభృంగా! శుభాంగా! సుచారిత్ర! మిత్రాబ్జనేత్రా! ధరిత్రీకళత్రా! మహా ల్లాస! దాసప్రియా! శ్రీనివాసా! మమున్ సత్యపం జూడు మో తండ్రి! తండ్రి! తరిగొండవాసా! సృసింహా! హృతాంహా! నమస్తే నమస్తే నమస్తే నమః.

ఈ భక్తశిఖామణి శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి ఈ విధంగా దర్శనభాగ్యతన్నయత్వంతో ప్రార్థించింది. నిరంతరం భక్తి భావంతో స్వామివారిని ఆరాధించిన ధన్యరాలు వెంగ మాంబ. ఈమె చెంచునాటకం యక్కగానాన్ని తుంబురకోసలో ఉన్నప్పుడు రచించింది. ఇందులో వెంగమాంబ చేసిన శ్రీవేంకటేశ్వరుని వర్ణన -

వినరన్న! నేఁ జూచు - వెంకటేశ్వరుడు
మినమినమని చాలమెణిసేటి దేమె

గట్టిగా తలమీంద గదియించి, దాని
చుట్టు పూదండలు - చుట్టుకొన్నాడు

....

ఎదమచేతను కత్తి - యిరవండం బట్టి
కుడి చేత ధరణి పై - గురి పెట్టినాడు
నల్లని మొయిలు వ- ర్లము గలంవాడు
తెల్లనై తగు పట్టె తిరుమణివాడు
కలికిచూపుల గొప్ప - కన్నులవాడు
మొలకనవ్వులవాఁ దు - ముద్దులవాఁ దు

వెంగమాంబ రచించిన యక్కగానకృతుల్లో ఆణి ముత్యం విష్ణుపారిజాతం. ఇందులోని వెంకటేశ్వర వర్ణన -
సువ్వి సువ్వి యదుకులేశ! సువ్వి శేషాచలేశ!
సువ్వి సువ్వి జగదధీశ సువ్వులాటీ!
పరమధర్మానుగుణ్య! భక్త సంతతి శరణ్య!
సురుచిరామరాగ్రణ్య! సువ్వులాటీ!

విమల పరమ పద విహం వేదవేదాంత సార
సుమహితాంబునిధి గభీర సుష్వలాలీ
శ్రీతరిగొండ నారసింహ! శోషితాంహ! చిత్
జ్యోతి రూప! శ్రీప! భూప! సుష్వలాలీ

వెంగమాంబ విశిష్టకృతియైన శ్రీవేంకటాచల
మాహోత్సుంలో శ్రీవేంకటవిభువర్షన అతి విస్తారంగా
సాగింది.

శీ॥ ఆ వేంకటేశ్వరుఁ డరుదుగాఁ గలియుగం
బున ఫున మౌనముద్రను ధరించి,
యచట నర్చావిగ్రహంబు కైవడిగాను
కర్మనేత్రములకుఁ గానవచ్చు
భక్తులతోనైనఁ బ్రత్యుష్టముగ మాట
లాడండు, స్వప్సంబులందు ఉదగిన
మాట లొప్పగఁ జెప్పు మతి యదేమను వేళ
కవ్వల జాణుఁ గు మాయావి యగుచు

తే॥ మానవులకెలు దనయందు మరులు గలుగఁ
జేసి, వారల విత్త మార్కించుకోఱకు
వారి కొక భీతి బుట్టించి, వారిచేత
రూక లొప్పించుకొని, వారిఁ బ్రోచు నవల.

శ్రీవేంకటేశ్వరుని దివ్యపాదయుగళికి వెంగమాంబ
సమర్పించిన కమనీయ కృతిస్తుతి శ్రీవేంకటేశ్వర కృష్ణ
మంజరి. శ్రీవేంకటేశ్వరుణ్ణి శ్రీకృష్ణనిగా భావించి తన్నయా
భావంతో చెప్పబడినందువల్ల ఈ స్తోత్రం భక్తులలో భక్తి
భావాన్ని ప్రబోదించటంలో ప్రభావంతమైన కృతిగా ఈ
శ్రీవేంకటేశ్వర కృష్ణమంజరి భావింపబడుతోంది.

ఇందులో అడుగడుగున ‘కృష్ణ’ సంబోధనలతో
పాటగా పాడుకోవటానికి సులభమైన మనోహరమైన శైలిలో
వెంగమాంబ లేఖిని నుండి వెలువడ్డ మధురకృతిగా, ప్రతి
దినం పారాయణం చేయాల్సిన పవిత్రమైన స్తుతిగా
ప్రకాశిస్తూ ఉంది.

శ్రీవేంకటేశ! నా చిత్తంబునందు
నీ పాదయుగళంబు నిలుపవే కృష్ణ!

నన్నేలు తరిగొండ - నరమృగాకృతిని
ప్రత్యక్షమై నన్ను పాలింపు కృష్ణ!
పాపకర్మములు తప్పక చేసి చేసి
బహుజన్మముల నెత్తి బదలితి కృష్ణ!

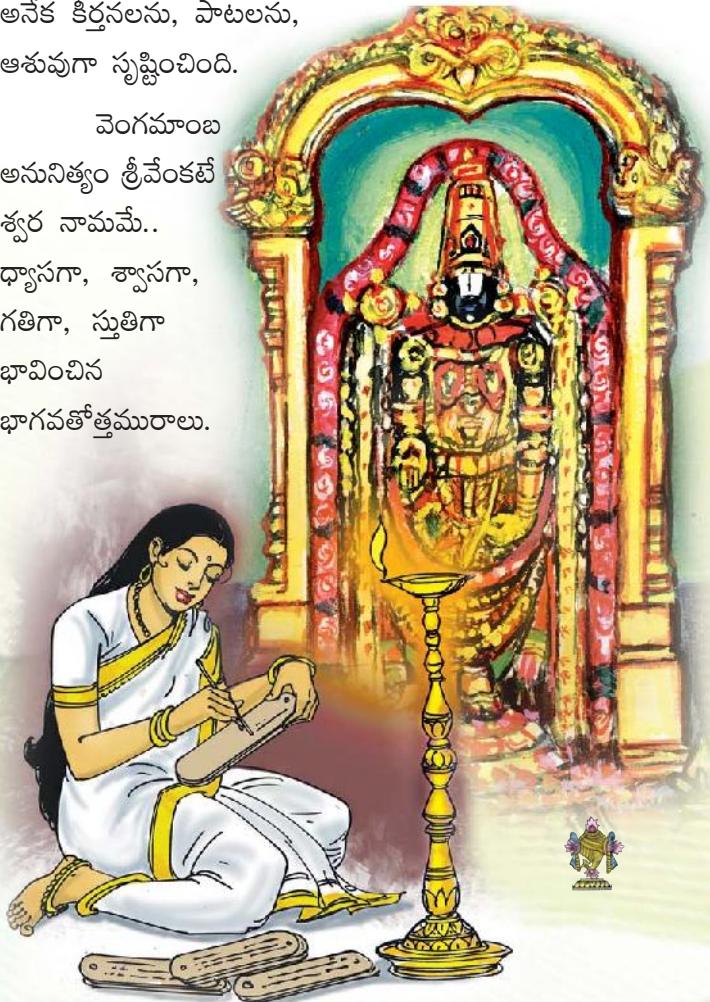
ఈ జన్మమందైన నేను నీమాయ
గడచెదనన్న శక్యముగాదు ‘కృష్ణ’.
హరి! నీ పదాంబుజం బను నావ నిచ్చి
మాయాభ్యి దాటించి మనుపవే కృష్ణ!

బలసి అ విద్య పాపములు నాచేత
ఉడుగక చేయింపు చున్నదే ‘కృష్ణ’
....

కలమైన నీ మూర్తిగాని యస్యంబు
నేమైనఁ గనిపింప నీయకే కృష్ణ!

ఇలా వెంగమాంబ తన జీవితకాలంలో తన స్థించి
చిన సాహిత్యసంపదలో శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామిని గురించి
అనేక కీర్తనలను, పాటలను,
ఆపవుగా సృష్టించింది.

వెంగమాంబ
అనునిత్యం శ్రీవేంకటే
శ్వర నామమే..
ధ్యానగా, శాపంగా,
గతిగా, స్తుతిగా
భావించిన
భాగవతోత్తమురాలు.

మహాభారతం సాగసులు-సూక్ష్మాలు

రచయిత - సాకం నాగరాజ, సైజు-1/8 డెమ్స్, పుటులు-85,
వెల- రూ.100/- (పోస్ట్‌సైజ్ రూ.30/- అదనం),
ప్రతులకు- సాకం శశికళ, ఇంఎ.6-1-70, విశాఖపట్నం, తిరుపతి-517 507. ఫోన్-0877-2230135

మహాభారతం భారతీయుల జీవితవేదం. భరత వంశీయరాజుల ఇతిహాసం. అంతమాత్రమే కాదు, భూత భవిష్యద్వరమానాల్లో సాగే భారతీయుల జీవనవరిత్ర. ఇంతటి మహాత్ముష్టమైన ఈ భారతగ్రంథం భారతీయ సాహిత్యంలోనే గాక విశ్వసాహిత్యంలో కూడా ‘నభూతో నభవిష్యతి’. మహాభారతం మన జీవితంలో రక్తంలా కల గలసిపోయింది. భారతాన్ని ప్రజలు పాటలుగా పాడుకుంటారు. పాండవులకు గుళ్ళు కట్టి పూజిస్తారు. ఇక ల్రీక్ష్మణ్ణ భగవానుణ్ణి అయితే పరిపూర్ణ అవతారమార్తిగా భావించి, జగద్గురువుగా, గీతాచార్యునిగా, రసరాట్మగా ఆరాధిస్తారు. ‘తింటే గారెలు తినాలి, వింటే భారతం వినాలి’ అని తెలుగువారు మోజుపడి చెప్పుకుంటారు.

ఇంతటి విశీష్టతగల భారతాన్ని ఎందరో పండితులు, రచయితలు, విమర్శకులు తమదైన శైలిలో పరామర్థించి గ్రంథాలుగా ఆవిష్కరించారు. ఈ పరంపరలో వచ్చిన మరో కొత్త పుస్తకం దా॥ సాకం నాగరాజ రచించిన ‘మహాభారతం సాగసులు- సూక్ష్మాలు’.

కవిత్రయ విరచిత ఆంధ్రమహాభారతం ఆధారంగా కొన్ని ఘుట్టల్లోని జీవితపాఠాలను నేటి తరానికి పరిచయం చేయడం ఈ పుస్తక ఉద్దేశం. ఈ పుస్తకంలో శకుంతలోపాభ్యాసం, ఏకలవ్యాపి విలువిద్య, కర్మాణి జెన్నుత్యం, గాంధారి విలాపం వంటి పద్మనిమిదిఅంశాలు ఉన్నాయి. భారతానికి 18 సంఖ్య నియతంగా వస్తునే ఉంది. ఇది $1+8=9$ అవుతుంది. తొమ్మిది అక్షరు సంఖ్య, స్వతంత్రసంఖ్య. ఈ తత్త్వాన్ని గ్రహించే రచయిత దా॥ సాకం నాగరాజ ఇందులో నన్నయ, ఎత్రన, తిక్కన భారతభాగాల్లోని వృత్తాంతాలు స్వీకరించి కవిత్రయానికి వందనాలర్పించారు.

సాకంనాగరాజ ఇప్పటికే సామాజికస్థార్థిదాయ కాలైన రచనలు ఎన్నో గ్రంథాలుగా వెలువరించి సంకలన

కర్తగా ఎంతో పేరు తెచ్చుకుని ఉన్నారు. ఇప్పుడు స్వతంత్ర రచయితగా కూడా ఈ పుస్తకంతో మన ముందుకొచ్చారు.

ప్రోధమైన భారతాన్ని నేటి విద్యార్థినీ విద్యార్థులకు అందించాలి, అందులోని ధర్మసూక్ష్మాలు వాళ్ళు గ్రహించాలనే ప్రయత్నంతో నాగరాజ ఈ రచనకు పూను కున్నారు. పీటికలో ‘ఎందుకి భారతం?’ అనే శీర్షికలో ‘లోక కల్యాణానికి కంకణం కట్టుకున్న ల్రీక్ష్మణ్ణుడు’, ‘ధర్మానికి కాపుకాచిన ధర్మరాజు...’ ఇలా ఒక్కొక్క వాక్యం లోనే మొత్తం పుస్తకాన్ని పరిచయం చేశారు. భారతంలోని పాత్రలు నిజానికి అనాటి పాత్రలే కావు, నేటి భారతంలో ప్రపంచమంతటా నిత్యం మనం చూస్తున్నావే! - అన్నమాట పరమసత్యం.

మొదట ‘శకుంతలోపాభ్యాసం’ గ్రహించి, అవతారిక వంటి ఒక పేరాలో ఉపాభ్యాస నేపథ్యాన్ని తెల్పి, తర్వాత సంగ్రహంగా పరిచయం చేసి, చివరలో శకుంతలను, దుష్యంతుణ్ణి పేరొన్ని, శకుంతల దుష్యంతునితో మాట్లాడిన తీరు, ఆమె తెలివితేటలు, కార్యసాధకత్వం విపరించారు. మాటలు తక్కువే అయినా, అవే ఆమె కార్యసాధనకు కారణాలై, ఆశయ సిద్ధికి దోహదాలయ్యాయి.

మొత్తం 18 శీర్షికలూ ఇదే విధానంలో కన్నిస్తాయి. వాక్యాల పాందికలో సాకంగారు సిద్ధహస్తులనే సంగతి ఈ పుస్తకాన్ని చదివితే తెలుస్తుంది. ఆంధ్రభారతంలోని వాక్యాలే తీసుకొన్నట్లున్నా- తీరా చూస్తే అదంతా రచయిత స్వీయరచననే అన్నిస్తుంది.

పద్యానికంటే గడ్యం (వచనం) రాయటం కష్టమనే మాట లోకంలో ఉన్న సాకం నాగరాజ సరళమైన భాషలో భారతంలోని సాగసులూ, సూక్ష్మాలూ సమకూర్చితన నేర్పితనాన్ని ప్రదర్శించి, విజయులయ్యారు. తెలుగు భాషాప్రాయిలులందరూ చదువదగ్గ పుస్తకమిది. ‘ప్రాచీన సాహిత్యంలో ఏముంది?’ ‘అంతా పాతచింతకాయ పచ్చడి’ అనే వాళ్ళకు ఈ పుస్తకం చదివితే- ఆ పచ్చడి ఎంత ఆరోగ్యకరమో, షైతస్యప్రదర్మమో, ధార్మికస్థార్థిదాయకమో తెలుస్తుంది. సాకం నాగరాజ ద్వారా ఇలాగే రామాయణ, భాగవతాల్లోని సాగసులూ- సూక్ష్మాలూ కూడా సమాజానికి చేరుతాయని ఆశిధ్యాం!

- దా॥ కంపత్తె రవిచంద్రున్.

సంప్రదాతో నేర్చుకుండాం!!

పాఠం-03

నిర్వహణ - మహామహాపౌధాయ సముద్రాల లక్ష్మణయ్య & కిరణ్ భట్

సంయుక్తాక్షరాణి (సంయుక్తాక్షరాణి)

క + క = కక	క + ఙ = క్క
క + ఖ = కఖ	క + ఖ = జ్ఞ
క + ట = కట	క + ట = జ్ఞ
క + త = కత	క + త = క్క
క + థ = కథ	క + థ = ఛ్ఛ
క + న = కన	క + న = క్న
క + ప = కప	క + ప = క్ప
క + మ = కమ	క + మ = క్మ
క + య = కయ	క + య = క్య
క + ర = కఱ	క + ర = త్ర
క + ల = కల	క + ల = త్క
క + వ = కఱ	క + వ = క్వ
క + ష = కష	క + ష = క్ష
క + స = కస	క + స = క్స
ఖ + థ = ఖథ	ఖ + థ = జ్ఞ
ఖ + న = ఖన	ఖ + న = జ్ఞ

ఖ + ప = ఖప	ఖ + ప = ఖ్ప
ఖ + య = ఖయ	ఖ + య = ఖ్య
ఖ + ర = ఖఱ	ఖ + ర = జ్ఞ
ఖ + వ = ఖఱ	ఖ + వ = జ్ఘ
గ + గ = గగ	గ + గ = గ్గ
గ + ఘ = గఘ	గ + ఘ = గ్ఘ
గ + ద = గద	గ + ద = గ్ద
గ + ధ = గధ	గ + ధ = గ్ధ
గ + న = గన	గ + న = గ్న
గ + బ = గబ	గ + బ = గ్బ
గ + భ = గభ	గ + భ = గ్భ
గ + మ = గమ	గ + మ = గ్మ
గ + య = గయ	గ + య = గ్య
గ + ర = గర	గ + ర = గ్ర
గ + ల = గల	గ + ల = గ్ల
గ + వ = గవ	గ + వ = గ్వ

తిరుపుల తిరుపతి దేవస్థానములు, తిరుపతి

సహగీల

(ఆధ్యాత్మిక మాసపత్రిక)

చందా నమోదు వత్తం

1. పేరు మరియు చిరునామా :

(ఎడి ఏడి అశ్వరాలలో అర్థమయ్యెళ్లా ప్రాయంది & పిన్కోడ్ తప్పక ప్రాయంది)

(పిన్కోడ్ తప్పని సలి)																					
సెల్ నెం.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

2. కావలసిన భాష :

తెలుగు తమిళం కన్నడం
హింది అంగ్లం సంస్కృతం (సంవత్సరచందా మాత్రమే)

3. సంవత్సర/జీవిత చందా :

రూ.60/- రూ.500/-

4. చందా పునరుద్ధరణ :

(అ) చందా నెంబరు :
(ఆ) భాషు :
:

5. చెల్లించిన మొత్తం :

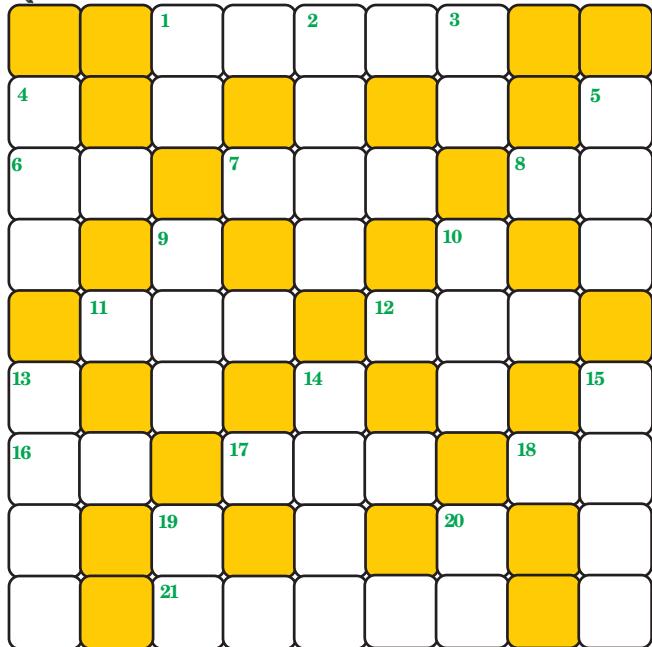
డి.డి.ఎస్. :
తేది :
(చెక్కులు స్వీకరించబడవు)

ప్రదేశం :

తేది : చందాదారుని సంతకం

- సహగీల సంవత్సర చందా రూ.60/-, జీవితచందా రూ.500/-లు; డి.డి. / ఎం.ఎస్. 'స్టిఫ్ ఎటెట్స్, 'సహగీల', తి.తి.దే., తిరుపతి' వారపేరున తీయాలి.
- సహగీలచందాదారులుగా చేరదలచుకొన్నవారు/ తమచందాను పునరుద్ధరించుకోదలచినవారు ఈ కూపునులో గానీ లేక తెల్కాగితంలోగానీ పైన పేరిశ్శువిధంగా విపరాలు ప్రాసి, పంపవచ్చు. క్రింద ప్రచురించిన చిరునామాను మాత్రమే సంప్రతించండి. ప్రధానసంఖాదకటకార్యాలయం, తి.తి.దే., తిరుపతికి తప్ప-మీరు ఎవరిగ్గరు దబ్బులు క్లీష్టి, మోసపోకండి.
- మనిషుర్మలు పంపేవారు - అందులోనే మీచందావిపరాలు ప్రాసి, ఈ క్రింది చిరునామాకు పంపాలి.
- మా చిరునామా "ప్రధాన సంఖాదకుడు, సహగీల కార్యాలయం, డి.డి.ఎస్ కాంపొండ్, కె.టి.రోడ్స్, తిరుపతి - 517 507".
- ఇతర వివరాలకు ఛాిన్ నెం.0877-22333333, 22777777.

53

సహగీల శ్రీ కోగంటి వేంకట అప్పలాచార్యులు

ఆడ్డం

1)జనకమహారాజు పురోహితుడు(5); 6)అగ్ని(2); 7)అడవి(3); 8)పాండురాజు రెండవభార్య(2); 11)ధృతరాప్ర్సుని సంతానంలో ఒకడు(3); 12)మయుని కుమారుడు(3); 16)చంద్రునిలో ఇది ఉంది(2); 17)ద్వాదశాదిత్యుల్లో ఒకడు(3); 18)శ్రీమహా విష్ణువు సహచరి(2); 21)దేవాలయము(5)

నిలువు

1)ఇంద్రుడు కర్మనికి ఇచ్చిన అప్రము(2); 2)ఇంద్రుని ఉద్యానవనము(4); 3)రాలిపోవు(2); 4)కుంభకర్మని కొడుకు(3); 5)అంగుళీయకమే(3); 9)దానంజేయువాడు(3); 10)తెలుగు సంవత్సరాల్లో ఒకటి(3); 13)యముని భార్య(4); 14)కాకి(4); 15)యముని పట్టణము(4); 19)ప్రీతి(2); 20)వేషసు ఇలా అంటారు.(2).

జవాబులు ఈ సంచికలోనే ఉన్నాయి. అన్యేషించి... సరిచూసుకోండి.

- ప్రధాన సంఖాదకుడు

భక్తుల సేవలో....

శ్రీ వై.వి. సుబ్బారెడ్డి,
అధ్యక్షులు,
తి.తి.దేవస్థానములు

తిరుపతి దేవస్థానం ఎన్నో పారమార్థిక కార్యక్రమాలతో పాటు మానవసేవ మాధవ సేవ లనే సూక్తిని అంకురాలా పాటిస్తూ సర్వజనాస్సుభేణో భవంతు అనే సనాతన ధార్మిక ఆచరణను తు.చ. తప్పక పాటిస్తోంది.

టీటిడి ముందుచూపు

కరోనా విప్తును ముందుగా ఊహించి సరైన చర్యలు తీసుకొవడంలోనూ, భక్తులు ఎలాంచి జ్ఞాందులకు గురుకాకుండా చూడటంలోనూ తి.తి.దే. తీసుకున్న చర్యలు సత్కారితాలనిచ్చాయి. ఇందులో భాగంగా మార్గి 17 నుంచి టైమ్ స్లాట్ టోకెన్సు జాటి చేసింది. వైకుంరం క్యా కాంప్లెక్స్ 1, 2లలో భక్తులు వేచి ఉండే పనిలేకుండా నేరుగా అనుమతిం చడం జిలగింది. కొండపైన ప్రతి రెండు గంటలకోసాల అన్ని ప్రదేశాలను శాశిట్రజేషన్ చేయించింది.

కరోనా నియంత్రణలో భౌతికదూరం పాటించడం కీలకం కాబట్టి అంద్రుపుదేవ్ రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి గౌరవసీయులు శ్రీ వై.ఎస్.జగన్మహాన్ రెడ్డితో సంప్రదించి తిరుమలకు భక్తుల ప్రవేశాన్ని తాత్కాలికంగా నిలపివేస్తున్నట్లు మార్గి 19న ప్రక టీంచింది. మార్గి 20 ఉదయం ఆర్జితసేవ భక్తులకు వీపీ బైక్ దర్శనం కల్పించి, కొండపై ఉన్న భక్తులందరికి వీలైనంత పరకు దర్శనం కల్పించాడ అందరిని కొండ నుంచి తిరుపతికి తీసుకువచ్చేశారు. అరోజు నుంచి తిరుమలేశుని సేవలన్నీంటినీ ఏకాంతంగా ఆగమోక్తంగా తి.తి.దే. నిర్వహిస్తోంది.

అదే సందర్భంలో లాక్డోన్ వేళ తిరుమలేశుని దర్శించుకోలేమనే బాధ లేకుండా ప్రతిరోజు శ్రీవేంకటేశ్వర భక్తిధానల్ (ఎస్స్‌బెట్స్) ద్వారా తిరుమలేశుని కల్యాణిశ్శువాన్ని

పిరుచానూరు అమ్మవారి కల్యాణాన్ని త్రవ్యక్త త్రసారం చేసేస్తోంది. అలాగే లక్ష్మాది భక్తుల మధ్య జిలగే ఒంటిమిట్లు శ్రీసీతారామస్వామివారి కల్యాణిశ్శువాన్ని అలయ ప్రాంగణా నికే పలమితం చేసి, శ్రీవేంకటేశ్వర భక్తి ధానల్ ద్వారా ప్రత్యక్ష ప్రసారం చేసింది.

రోగాలను లఱకట్టే యాగాలు!

కరోనా గండం నుంచి గట్టిక్కాలని భావించిన తి.తి.దే. మార్గి 26 నుంచి 28వ తేదీ పరకు శ్రీ శ్రీనివాస శాంత్యత్సవ సహాత ధన్యంతరల మహాయాగాన్ని మూడు రోజులపాటు తిరు ములలోని ధర్మగిల వేదవిజ్ఞానపీరంలో ఘనంగా నిర్వహిం చింది. శ్రీనివాస వేదమంత్ర ఆరోగ్య జపయజ్ఞాన్ని తిరుమల లోని అస్థానమండపంలో మార్గి 16 నుంచి 25వ తేదీపరకు వైభవంగా నిర్వహించింది. ఇందులో చతుర్మోదాలను, పంచ శాఖలను, అంద్రు, తెలంగాణ, తమిళనాడు, కర్ణాటక రాష్ట్రాలకు చెందిన వేదపండితులు శ్రీనివాస వేదమంత్ర ఆరోగ్య జప యజ్ఞ మంత్రాలను పలించారు.

ఇక లోకాన్ని కాంక్షిస్తూ ప్రజలందరికి మెరుగైన అరోగ్యాన్ని త్రసాదించాలని భగవంతుడిని ప్రార్థిస్తా

యోగవారిష్టం, శ్రీధన్యంతల మహామంత్ర పారాయణం తిరుమలలోని నాదనీరాజనం వేదికపై ఏప్రిల్ 10వ తేదీన ప్రారంభించారు. ఇందులో భక్తులు కూడా భాగస్వాములు

కావడం విశేషం. ఎస్వోబీసీలో ప్రత్యక్షప్తసారం చేయడం వల్ల పండితులు చెప్పిన మంత్రాలను భక్తులు టీవీల ముందు కూర్చుని పటిస్తున్నారు.

మానవసేవ మాధవసేవ

కరోనా, లాక్డౌన్ గడ్డ పరిష్కారులను ఎదుర్కొండున్న తిరుపతి, వరసర ప్రాంతాలలోని వేలాదిమంచి నిరాశ్రయులకు, వలస కూలీలకు ప్రతినిష్టం 1,20,000 అపోర పాట్లాలను అన్వప్పసాద విభాగం ద్వారా తయారు చేసి అందించారు.

చీంతోపాటు గోశాలలో వేలాదిగోవులను సంరక్షిస్తున్న తి.తి.దే. తిరుపతిలో సుమారు 500 వీధిశునకాలకు

అపోరం సరఫరా చేసింది. రోడ్ మీద తిలగే పశువుల కోసం తిరుపతిలోని అలిపిల వింక్ బస్టాండ్ వద్ద తాత్కాలిక పశువుల శాలను ఏర్పాటు చేసింది. రోడ్కు సుమారు 3 మెట్రీక్ టన్సుల పశుగానం, 300 కిలోల దాఖాను తి.తి.దే. సరఫరా చేసింది.

తి.తి.దేవస్థానం తన ఆయుర్వేద పరిశీధనలలో భాగంగా కరోనా కట్టడికి 'రక్షణ ధూపం' (క్రమిసంపోరక ధూపం), 'పవిత్ర' (చేతులు శుభ్రపురచుకునే ద్రావకం), 'గండూ పుకము' (పుకీచీలించే మందు), 'నింబనస్యము' (ముక్కులో వేసుకునే చుక్కల మందు), 'అమృత' (వ్యాధి నిరోధక శక్తిని పెంచే మాత్రము) అనే ఐదు రకాల మందులు తయారు చేసింది. ఈమేరకు 200 మంచి వంట సిబ్బంచికి ఈ మందుల పంపిణీ జరిగింది.

కరోనాపై యధానికి 19 కోట్లు

స్విమ్స్ ఆసుపత్రిని పూర్తిస్థాయి కరోనా ఆసుపత్రిగా మార్పు చేసింది. స్విమ్స్ ఆవరణలోని శ్రీపద్మావతి మహిమా వైద్య కళాశాలలో రాష్ట్రస్థాయి కరోనా ఆసుపత్రిని ఏర్పాటు చేశారు. ఇందులో వెంటిటిర్చు, ఇతర వైద్య సామగ్రి కొను గోలుకు, వసతుల కల్పనకు 19 కోట్లు తి.తి.దే. మంజారు చేసింది. కరోనా సహయుక చర్చల కోసం టీటీడీ ఆధ్వర్యం లోని తిరుచానూరులో గల పద్మావతి నిలయాన్ని, అలాగే తిరుపతిలోని విష్ణువివాసం, శ్రీనివాసం, మాధవం విత్రాంతి గ్రహపలు, రెండోసత్తం చిత్తుర్యాజిల్లా అధికార యంత్రాంగా నికి టీటీడీ అప్పగించింది.

ఎస్వోబీ ద్వారా ఛైతన్యం

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు శ్రీవేంకటేశ్వర భక్తిచానల్ ద్వారా శ్రీవారి కల్యాణీత్సవాన్ని, కొండపై జరుగుతున్న వోమాలను ప్రత్యక్షప్తసారం చేసింది. అలాగే కోవిడ్-19 నియంత్రణకు తీసుకోవల్సిన జాగ్రత్తలపై ప్రత్యేక సూచనలతో కూడిన కార్బూక్మాలను రూపొందించి ప్రసారం చేసింది. నిత్యకల్యాణం పచ్చతోరణమనే నానుడికి ఏ మాత్రం భంగం కలగకుండా తిరుమలను పచ్చతోరణంలా ఉంచడానికి తి.తి.దే. అమోఘమైన కృషి చేస్తున్నానే ఉంది.

ఓం నమా వేంకటేశాయ

తిచుమల తిరుపతి దేవస్థానములు

అంతర్జాతీయ విషట్టు సుండి కర్ణాపైరసీ వ్యాపి కట్టడిలో భాగంగా విధించిన
 లక్షద్వారలో బరాప్రయులైన వలసకూలిలకు, మూగజీవాలకు
 తి.తి.దేవస్థానం ఆఫెరం వితరణ చేస్తున్న దృశ్యం

SAPTHAGIRI (TELUGU) ILLUSTRATED MONTHLY Published by Tirumala Tirupati Devasthanams
printing on 25-05-2020. Regd. with the Registrar of Newspapers under "RNI" No.10742.
Postal Regd.No.TRP/10- 2018-2020, Licensed to post without prepayment
No.PMGK/RNP/WPP-04/2018-2020

శ్రీవేంకటేశ్వరస్వా�ి సన్మాధలో
మాతృ శ్రీ తలగొండ వెంగమాంబ